

எழுத்தமிழர் யார்?

வித்துவான்
க.ந.வேலன்

திருமுருகன் அறிவுகம்

—• எழுத் தமிழர் யார்? •—

—• வித்துவான் க.ந. வேலன் •—

—• திருமுருகன் அறிவகம் •—

186, அப்பள்ளுற்றிங் ரோட்,

இலண்டன் - S.W. 17.

தொலைபேசி : 0208 6720738

This book was designed and produced at :

M/s. Narmadha Pathippagam

Chennai - 600 017. South India

Phone : 8280466 Fax : 8253609

Pages : 178

Price : Rs. 40.00

Paper Used : 13.6 Kg. J.K. Maplitho

- Eezha Thamizhar Yaar? – The origin and history of Sri Lankan Tamils – a revealing study by Dr. K.N. Velan □
- First Edition : November, 2000 □ Published by N. Sivananda Jothi, Thirumurugan Arivagam, London – SW17.
- Phone : 0208 6720738 □ D.T.P. Execution at : M/s Muthu Graphics, Chennai – 600 078. Ph : 3724396 □ Printed at : M/s Malar Printers, Chennai - 600 034 □

உட்பொதிவு

□ பதிப்புரை	9
□ அணிந்துரை	10
□ முன்னுரை	15
□ ஆசிரியரைப் பற்றி	23

I) ஈழ மண்ணின் மைந்தர் யார்?

1) யார் வந்தேறு குடிகள்?	25
2) அந்நியப்பட்ட ஈழத் தமிழர்	26
3) மாசுபடாத அடித்தட்டு	27
4) ஆட்சி மொழியான சிங்களம்	28
5) தமிழ் இல்லையேல் ஆங்கிலமே இருக்கட்டும்	29
6) இரத்தம் உறிஞ்சும் ஐ.தே. கட்சி	30
7) இனப்பற்று, மொழிப்பற்று வேண்டும்	31
8) அரசன் எவ்வழி குடிகளும் அவ்வழி	32
9) எதிரி எதிரிதான்	33
10) உரிமைக்குப் போராடும் ஈழத் தமிழர்	34
11) அஸ்திவாரத்தையே தகர்க்க நினைத்த அம்மையார்	35
12) கூலிக்குப் போராடுபவர்கள் அல்ல	35
13) கூலிக்கு மாரடிக்கும் சிங்களப் பேரினவாதம்	36
14) ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டு தாய்	37

II) யார் இந்த முஸ்லிம்கள்

1) வணிகம் செய்ய வந்த இனம்	38
2) முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம்	39
3) மாலத்தீவைச் சொந்தமாக்கியோர்	40
4) வணிகமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட முஸ்லிம்கள்	41
5) மத உணர்வை வெளிப்படுத்தும் முஸ்லிம்கள்	42
6) மத மாற்றம் செய்யப்பட்ட தமிழர்கள்	43

7)	தமிழர்களாகவே வாழும் கிறிஸ்தவர்	44
8)	இஸ்லாம் என்னும் ஒரு மதம்	44
9)	இனத்தைப் பெருக்கும் முஸ்லிம்கள்	45
10)	தனிமைப்பட்ட இஸ்லாமியர்	46
11)	வணிக நோக்கில் ஆங்கில மோகம்	47
12)	வணிக மயமாகிவிட்ட நிலை	48
13)	திருச்சியில் நடக்கும் கடத்தல்கள்	49
14)	வணிக தர்மத்தை மீறிய இஸ்லாம்	50
15)	இந்திய அரசை அசைக்கும் இஸ்லாமியர்	51
16)	இளையான்குடிக்கு ஏற்பட்ட கதி	52
17)	இலங்கையின் கதி என்ன?	53
18)	யார் குற்றியும் அரிசி ஆகட்டும்	54
19)	இந்துப் பாரம்பரியத்தில் பிறந்த ஜின்னா	55
20)	எதிலும் அரபு மொழி	56
21)	இலங்கையைச் சந்தையாக்கிய இஸ்லாமியர்	57
22)	கல்லைக் கடவுளாக்கிய இஸ்லாமியர்	58
23)	இந்து மதத்தின் சகிப்புத் தன்மை	59
24)	வாளேந்தத் தூண்டப்பட்ட சீக்கியக் குரு	60
25)	ஓர் இஸ்லாமியரின் தமிழ்ப் பற்று	60
26)	கொழும்பில் ஓர் அனுபவம்	61
27)	நயமாகப் பேசும் வியாபாரத் திறமை	62
28)	தன் இனம் மட்டுமே பெரிது	63
29)	சில ஆழமற்ற தமிழ் அறிஞர்கள்	64
30)	தமிழனிடம் உள்ள போலிப் பெருந்தன்மை	65
31)	வந்தோரை வாழவைத்த தமிழினம்	66
32)	இஸ்லாம் அஞ்ச வேண்டியதில்லை	67
33)	கிறிஸ்தவர்களின் தமிழ்ப் பெயர்கள்	68
34)	இலங்கை எதிர்நோக்கும் ஆபத்து	69

III) யார் இந்த இந்திய வமிசாவளியினர்

1)	இலங்கை இந்திய உறவுகள்	70
2)	இலங்கையின் ஆதிக் குடிகள்	71
3)	சிதறி ஓடிய ஆதிக் குடிகள்	72
4)	இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள நெருக்கம்	73
5)	ஆட்சி மாறியது; பிரச்சினை ஆரம்பமானது	74
6)	பாதிக்கப்படாத இஸ்லாமியர்	75
7)	பணியாத முஸ்லிம்கள்	76
8)	போலி இந்து ஆன்மீகவாதிகள்	77
9)	விளைவை அறியாது பேசிய தலைவர்கள்	78
10)	இந்தியாவே அவர்களின் தாயகம்	79
11)	இலங்கையின் பொறாமை	80
12)	தமிழனை அகதியாக்கிய தலைவர்கள்	81
13)	தூரியோதனனின் வாக்கு	82
14)	வாழ வைத்த நாடல்லவா?	83
15)	இனத்துவேசம் வளர்ந்தது	84
16)	வெறுப்பைத் தேடிக் கொண்ட வம்சாவளியினர்	85
17)	திகைக்க வைத்த அனுபவம்	86
18)	மனப்பான்மைகள் மாறுமா?	87
19)	சாதி அமைப்பை வளர்த்த தமிழர்கள்	88
20)	ஜனாதிபதிக்குக் காத்திருக்கும் சுவாமி	89
21)	பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த வேண்டும்	90
22)	தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்யும் தொழிற்சங்கவாதிகள்	91
23)	தொழிலாளர்களைச் சுரண்டி வாழும் தலைவர்கள்	92
24)	பெரியாரின் கூற்று	93
25)	புரிந்துகொள்ளும் மனம் வேண்டும்	94
26)	மத மாற்றும் தடுக்கப்படல் வேண்டும்	95
27)	எஞ்சி நிற்பவர்கள் தமிழர்களே	96

28) இலங்கைத் தமிழராக இனம் காட்டுக	97
29) பிரிவுகளைப் பிளவாக்கி அழிக்கிறது பேரினவாதம்	98
30) முத்தரப்பினரின் ஒற்றுமையைத் தடுக்கும் காரணங்கள்	99
31) ஒற்றுமை உணர்வுடன் இருந்த காலத்தில்...	100
32) எல்லோருக்கும் சமநீதி	101
33) தலைசாய்க்கும் பேரினவாதம்	102
34) போலிச் சோசலிசவாதிகள்	103

IV) யார் இந்தச் சிங்களவர்

1) சிங்களவரும் தமிழர்களே	105
2) விஜயனின் வருகை	106
3) இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் சிங்களவரா?	107
4) இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்ததே இலங்கை	108
5) தமிழிலிருந்து பிரிந்ததே சிங்களம்	109
6) தமிழிலிருந்து பிரிந்ததே மலையாளம்	110
7) தலைதூக்கிய சாதிப் பிரிவுகள்	111
8) மதம் மாறும் இந்துக்கள்	112
9) சகிப்புத் தன்மை இல்லாத இந்துக்கள்	113
10) இலங்கையில் உள்ள திருக்கோவில்கள்	114
11) வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை	115
12) தமிழின் செல்வாக்கு	116
13) வர்க்கப் பிரிவினைகள்	118
14) புரையோடிப் போன புண்கள்	119
15) துட்ட கைமுனு வளர்த்த துவேசம்	120

V) இலங்கைத் தமிழர் வந்தேறு குடிகளா?

1) இலங்கைத் தமிழர் மண்ணின் மைந்தரா?	121
2) சிங்களவரிடமுள்ள பஞ்ச பலங்கள்	122

3)	சிங்களவர் போட்ட தப்புக் கணக்கு	123
4)	இலங்கைத் தமிழரின் ஆன்மீகத் தலங்கள்	124
5)	உயர்ந்துவிட்ட இலங்கைத் தமிழரின் ஆளுமை	125
6)	கல்விப் பீடமாய் விளங்கிய யாழ்ப்பாணம்	126
7)	கி.ஆ.பெ. கலந்துகொண்ட விழா	128
8)	சில புத்தி ஜீவிகளின் அறியாமை	129
9)	தமிழர்களின் அறியாமை	130
10)	அறியாமையில் தவிக்கும் இந்தியத் தமிழர்கள்	131
11)	கலாச்சாரத்தைப் பேணி வரும் ஈழத் தமிழர்	132
12)	�ழ மண்ணின் மைந்தன்	133
13)	உலகின் மூத்த மொழி தமிழ்	134
14)	சந்திரிகாவின் வாய்க்கொழுப்பு அடங்கும்	135
15)	ஜின்னாவின் வரலாறு	136
16)	கொதிப்பைக் காட்டிய தமிழர்கள்	137
17)	சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த தமிழன்	138
18)	தாழ்வு மனப்பான்மையால் பிரிந்த தமிழினம்	139
19)	இந்துக்களை மதம் மாற்றிய இஸ்லாமியர்	140
20)	இஸ்லாமியருக்கு 27 நாடுகள்	141
21)	இனம் காக்கப் புறப்பட்ட வீரத் தலைவன்	142
22)	இந்திய அரசியல் கைத்திகள்	143
23)	இலங்கையா இந்தியாவா?	144
24)	போராளிகளுக்கு ஆதரவு தருக	145
25)	அரிதாகிவிட்ட ஒற்றுமை	146
26)	சிதறிப்போன சோவியத் யூனியன்	147
27)	சுயநலமில்லா ஈழத் தமிழர் தலைமை	148
28)	மலரப் போகும் தமிழீழ ஆட்சி	149
29)	அமெரிக்கர்களின் விவேகம்	150
30)	மூவரும் ஒன்றாவோம்; வாருங்கள்	151
31)	ஆயுதம் எடுத்தவன் எல்லாம் இராமனா?	152
32)	இராஜீவ் மரணம் அறத்தின் தீர்ப்பு	153

33) இயக்கங்களைப் பிளவுபடுத்திய இந்திய அரசியல்வாதிகள்	154
34) இயக்கங்களை மோதவிட்ட இந்திய அரசு	155
35) அமிர்தவிங்கத்தின் உயிரைப் பறித்த சாணக்கியம்	156
36) நாறிப்போன தமிழக அரசியல் தலைவர்கள்	157
37) கருகிப்போன தமிழரக்குக் கட்சி	158
38) ஈழத் தமிழரின் இரண்டு குறிக்கோள்கள்	159
39) சாதி மதம் ஒழியாத ஜனநாயக ஆட்சி	160
40) மோதியே அழிந்த முடியுடை வேந்தர்கள்	161
41) சமுதாய உணர்வு வேண்டும்	162
42) தமிழ் ஈழமே தீர்வு	163
43) தமிழினத்தை இந்திய அரசு அழிக்க நினைப்பது சரியா?	164
44) துரோகிகளாக மாறலாமா?	165
45) எதிரிகளைவிடத் துரோகிகள் ஆபத்தானவர்கள்	166
46) உலகத் தமிழினத்தின் வேண்டுகோள்	167
47) விடுதலைப்புலிகள் மூலமே விடுதலை	168
48) பிரித்தானும் சோசலிசவாதிகள்	169
49) வீரத்தலைவர் பிரபாகரன்	170
50) பதவி மோகத்தில் சந்திரிகா	171
51) பிரபாகரனின் தலைமையை ஏற்ற தமிழினம்	172
52) உலகத் தமிழினத்தின் தலைவன் பிரபாகரனே	173
53) இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவை செய்க	174
54) சகோதர இயக்கங்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துக	175
55) இஸ்லாம் விடுக்கும் சவால்	176
56) இன்னும் வேண்டும் தியாகம்	177

பதிப்புறை

இந்நாலாசிரியர் வித்துவான் க.ந. வேலன் அவர்கள் இலக்கிய வித்தகா; கல்விமான்; சிறந்த சொற்பொழிவாளர்; ஆராய்ச்சி அனுகுமுறை கொண்ட அரசியல் அறிஞர்.

இதுவரை அவர் ஆற்றிய பல்வேறு சொற்பொழிவுகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தால் அதுவே பலநூறு நூல்களாக வெளிவந்து தமிழ் உலகை அலங்கரித்திருக்கும். ஆயின் பணம், புகழ் போன்றவற்றில் அக்கறை அற்ற பண்புகளால் அவர் இத்தகு முயற்சிகள் செய்தார் இல்லை.

தமது பல காலக் கடும் உழைப்பு, ஆராய்ச்சித் திறன், இலக்கியப்புலமை, படிப்பறிவு இவற்றின் துணை கொண்டு இந்நாலை அவர் செய்திருக்கிறார். இது போன்ற ஒரு நூல் ஈழத்தமிழர் நன்மைக்காக என்றோ வெளிவந்திருக்க வேண்டும். இப்போதாவது வருகிறதே என்று மகிழலாம்.

�ழத்தமிழ் மக்கள் இலங்கைப் பழங்குடிகளா? வந்தேறிகளா? என்கிற பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் அக்கறை இந்நால் முழுவதும் இருக்கிறது. இந்நாலின் கருத்துக்கள் பலருக்கும் நன்கு புரிந்துவிட்டால் ஈழம் பற்றிய தெளிவு எல்லோருக்கும் ஏற்படும்.

இதில் கூறப்பட்டுள்ள கருத்துக்களை அப்படியே எல்லோரும் ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று ஒரு குழந்தை மாதிரி நான் நம்பவில்லை. கருத்து மாறுபாடுகள் இருக்கவே செய்யும். அதுவும் நன்மையே தரும என்றே நம்புகிறேன்.

தமது முதுமை, வயது இவற்றைப் பொருட்படுத்தாது, ஈழத்தமிழர் நலன் நினைந்து இலக்கிய வித்தகர் வித்துவான் க.ந. வேலன் அவர்கள் படைத்துள்ள இந்நாலை வெளியிடுவதில் பதிப்பாளர் என்ற முறையில் பெருமைப்படுகிறேன்.

இந்நாலை அழகிய முறையில் அச்சிட உதவிய நர்மதா இராமலிங்கம் அவர்கட்கும் வாங்கிப் படிக்கும் தமிழ்க் குலத்தோருக்கும் எமது நன்றி.

நா. சிவானந்த ஜோதி
திருமுருகன் அறிவுகம்
(நூல் பதிப்பாளரும்
விற்பனையாளரும்)

வனிந்துறை

செ. சிறீக்கந்தராசா

இன்றைய இலங்கையில் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் என்று மூன்று இனத்தவர்கள் வாழ்கின்றார்கள். பறங்கியர் என்ற ஒரு கலப்பினமும் வாழ்ந்தது. அவர்களைச் சில காலத்துக்கு முன்பு நாடுகடத்திவிட்டது சிங்கள அரசு. தமிழரைக்கூட மலைநாட்டுத் தமிழர் என்றும், இலங்கைத் தமிழர் என்றும் பாகுபடுத்துவது வழக்கம். இந்த மலைநாட்டுத் தமிழர்களில் பெரும் பகுதியினரை, சிறீமா - சாத்திரி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் சிங்கள அரசு சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்தியாவுக்கு அடித்துத் துரத்திவிட்டது.

சிங்களவரா, தமிழரா இலங்கைத் தீவிற்கு உரிய வர்கள், உரிமைக்காரர் என்ற வாதம் மிகப் பழையது; துட்டகாமினியின் காலத்திலிருந்து தொடர் கின்ற ஒன்று. சுதந்திரம் பெற்ற நாளிலிருந்து இந்த வாதத்தில் நெருப்புப் பற்றிக் கொண்டது. நெருப்பு மூண்ட கொள்ளியைக் கையில் ஏந்தியவண்ணம், இலங்கை அமைதிக்குத் தீ வைத்துக் கொளுத்திக் கொண்டிருக் கிறார்கள் பெளத்த பிக்குகள். பிக்குகளின் பிடியில் சிக்குண்ட சிங்கள அரசியல்வாதிகள், கொள்ளிநுதுந்து போகாமல் ஊதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த

நிலையில், இலங்கைவாழ் இனங்களைப் பற்றிய கணிப்பீடு ஒன்றை எழுதுவது தமிழ்மீ வரலாற்று ஆசிரியர்களுக்கு உதவும் என்ற நோக்கில், பழுத்த தமிழ் அறிஞனும், அரசியல் ஞானியும் ஆகிய வித்துவான் க.ந.வேலன் அவர்கள் ‘ஆழத் தமிழர் யார்?’ என்ற இந்த நூலை எழுதியிருக்கிறார்.

இந்த நூலின் கையெழுத்துப் பிரதியைப் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அந்த அரிய வாய்ப்பே இந்த அணிந்துரையை எழுதத் தூண்டியது. சிங்களவர் பற்றியும், தமிழர் பற்றியும், இஸ்லாமியர் பற்றியும் வித்துவான் வேலன் அவர்கள் கூறியிருக்கின்ற கருத்துக் கள் சிந்திக்கவைக்கின்றன; வாழ்வுக்கு, எதிர்காலத்துக்கு வழிகாட்டுகின்றன. சிங்களச் சகோதரர்கள் முழுப் பூசணிக்காயை ஒரு தட்டுச் சோற்றுக்குள் மறைக்க முற்படுகிறார்கள். போத்துக்கீயர் அழித்தொழிக்க முயன்றும் அழியாமல் இருக்கின்ற அநாதியான இந்துக் கோவில்கள் ஐந்து இலங்கையில் உள்ளன. திருக்குணாமலை, திருக்கேதீஸ்வரம், முனீஸ்வரம், கதிர்காமம், நகுலேஸ்வரம் என்பன அவை. எல்லாளன், துட்டகாமினி ஆகியோரின் காலத்துக்கு முன்பிருந்தே அந்தக் கோவில்கள் இலங்கையில் நிலைபெற்றிருந்தன. அவற்றை வழிபட்டோர் யார் என்பதற்குச் சிங்கள வரலாற்று நூல்களில் மறுமொழியில்லை. இன்றுள்ள சிங்கள மொழியில் புழங்குகின்ற சொற்களில் முப்பது வீதமானவை தமிழ்ச் சொற்களாக இருப்பதற்கான காரணத்தையும் சிங்கள வரலாற்றாசிரியர் தரக்காணோம். சிங்களவரின் உடற்கூற்றியலும், தமிழரின் உடற்கூற்றியலும் வேறுவேறானவை என்பதற்கான சான்றுகளும் இல்லை. இந்த நிலையில், ‘ஆரியர்’ என்று தம்மைக் காட்டிக்கொள்ள ஆசைப்படுகின்ற

சிங்களவர் உன்மையில் திராவிடத் தமிழரே என்ற முடிவு தவிர்க்கொண்டு முடிவாகும்.

“பல்துளி ஆற்றுடன் பன்மலை அடுக்கத்துக் குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள” என்பது சிலப்பதிகார அடி. சிலப்பதிகாரம் கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்ட நூல். கொடுங்கடல் கொண்டபோது இந்தியாவின் தென்பகுதிகள் பலவும் தமிழ்ச் சான்றுகள் பலவும் கடலில் மூழ்கின. தப்பிய தமிழ்ப் பகுதிகளில் இன்றைய இலங்கையும் ஒன்று. தப்பிய இலங்கையில் தப்பிப் பிழைத்த தமிழர், பெருநிலப்பரப்பான தென்னிந்தியத் தமிழ் நிலத்துடன் தொடர்பற்று வாழ நேர்ந்தது. கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டளவில், இந்தியப் புத்தமதம் கடலையும் தாண்டி இலங்கைக்குள் புகுந்தது. புத்த மதத்துடன் ‘திரிபிடகம்’ என்ற பாளி நூலும் நுழைந்தது.

புத்த மதத்தின் போதனையால் ஈர்க்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர் பலர் பெளத்தராயினர். திரிபிடக நூலைக் கற்பதற்காகப் பாளி மொழியில் பாண்டித்திய மும் பெற்றனர். பாளி மொழியும் சமஸ்கிருத மொழியும் தமிழுடன் கலந்து புதுவிதமான மணிப்பிரவாள மொழி ஒன்று தோன்றியது. திருநாவுக்கரசர் சமணசமய விற்பன்னரானது போலவும், பாண்டிய மன்னர் மதம் மாறியது போலவும், ஈழத் தமிழருட் பெரும் எண்ணிக்கையினர் மதம் மாறிப் பெளத்தம் வளர்த்தனர். கூடவே, பாளி கலந்த மொழியொன்றும் வளர்ந்து செல்வாக்குப் பெற்றது. இந்த மொழிக்குச் சிங்களம் என்பது பெயர் ஆயிற்று.

இதைப் பேசிய தமிழர் சிங்களவர் ஆயினர். மதம் மாற மறுத்தவரும், மதம் மாற விரும்பாதவரும் பச்சைத் தமிழராகவே இருந்தனர்; இந்து மதத்தைத் தொடர்ந்தும்

கடைப் பிடித்தனர். சிறுபான்மையினராக ஆகிவிட்ட 'ஸமத்து இந்துத் தமிழர்' ஒதுக்கப்பட்டனர். சிங்களப் பெளத்தராகிவிட்ட பெரும்பான்மைத் தமிழர் தம்மை ஆரிய இனம் என்று கூறவும் தலைப்பட்டனர். பச்சைத் தமிழராய் இருந்து இல்லாமியராக மதம் மாற்றப்பட்ட மூஸ்லிம்கள் பலர், அரேபியாவிலிருந்து வந்தவர்களாகத் தம்மைக் காட்டிக் கொள்வது போல, இந்தப் பெரும்பான்மைப் பெளத்த சிங்களத் தமிழரும் தம்மை ஆரியராக இனம் காட்டிக் கொண்டனர். இலங்கைச் சிங்களவரின் வரலாறு இதுதான் என்பது சிந்திப்பாருக்குப் புரியும். உண்மையை ஒப்புக்கொள்ள மறுப்பாரை என் செய்ய? மறுப்பாளர் மறுக்கட்டும், ஒறுக்கவல்லார் ஒறுக்கட்டும் என்ற பாங்கில் தனது அறிவாற்றலை அனுபவ ஞானத்தோடு தோய்த்து எழுதியிருக்கிறார் வித்துவான் வேலன் அவர்கள்.

வேலன் அவர்களின் தமிழ் நடை தனிநடை; தடையற்ற இலக்கிய நடை. அவருடைய தமிழ் நடையில் இலக்கியம் குலாவும்; பழமொழிகள் கொஞ்சும்; விறுவிறுப்பான விடுகதைகள் விலா ஓடியச் சிரிக்க வைக்கும்; சிரிப்பினாடே சிந்தனையைத் தூண்டும்.

இலங்கை மூஸ்லிம்கள் பற்றியும், இந்திய வம்சாவளியினர் பற்றியும், பதியெழுவறியாப் பழங்குடித் தமிழர் பற்றியும் அவர் கூறும் கூர்ப்பான கருத்துக்கள் ஆழமானவை; அரசியல் விளைவுகள் கொண்டவை. ஆகவே எதிர்க் கருத்துக்கட்டு வித்திட வல்லவை. ஆனாலும் என் கருத்துப்படி அவை வெளியிடப்பட வேண்டியனவே.

நூலின் உள்ளடக்கத்தை அணிந்துரையில் கூறிவிடுவது எனது நோக்கமும் அல்ல. ஆழ்ந்திருக்கும் கவியுளம்

காண முடியாத நான், வித்துவானின் நூலடக்கத்தை அணிந்துரையில் கூறிவிடலாம் என்று எண்ணவில்லை. அதை வாசகர்களிடமே விட்டு விடுகிறேன். ஆனால் ஒன்றை மட்டும் சொல்லி அமைவேன் -

அன்று, தமிழனைப் பழித்துரைத்த ஆரிய மன்னான பிரகத்தன் என்பானுக்குத் தமிழின் சிறப்பை உணர்த்தப் புலன் அழுக்கற்ற அந்தணாளன் கபிலன் என்பான் அகத்தினை உயர்வின் மூலம், தமிழின், தமிழினத்தின் சிறப்பை உணர்த்தக் குறிஞ்சிப்பாட்டு என்னும் குறும்பாவினைப் பாடினான்.

இன்று, ஈழத் தமிழனை வந்தேறு குடியென வாய்காவாது, நாக்கூசாது நாவினாற் சுட்ட சிங்கள ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையாருக்கும், ஈழத்தமிழரின் உண்மை வரலாறு உணராத ஈழத்தமிழருள்ளிட்ட அனைவருக்கும் உண்மை வரலாறு உணர்த்தும் பொருட்டு இந்த நூலினை வித்துவான் வேலன் இயற்றினான்.

ஒவ்வொரு தமிழனும் கருத்தான்றிப் படிக்க வேண்டிய நூலிது, படியுங்கள்.

இங்ஙனம்
செ. சிறீக்கந்தராசா,
சொலிசிற்றர் B.Sc., LLM.

முனினுரை

நாவினாற் சுட்ட வடு

தீயினாற் சுட்டது புண்:
நாவினாற் சுட்டது வடு;
புண் ஆறும், வடு மாறாது.

தமிழரை, ஈழத் தமிழரை, பேரினவாதம் பல முறை
தீயினால் சுட்டிருக்கிறது.

அரசே, படைகொண்டும், காடையரைக் கொண்டும்
தமிழரைத் தீயினாற் சுட்டுச் சாம்பலாக்கி இருக்கிறது.

முறைக்கு முறை நடந்த இனக் கலவரங்களும், யாழ்
நால் நிலையத்தை அரசே தீயிட்டுக் கொளுத்தியதும்
வரலாற்றுச் சான்றுகள்.

ஜப்பானின் ஹிரோஷிமாவை அணுகுண்டால்
அமெரிக்கா சுட்டெரித்த கொடுமையைக்கூட, ஜப்பானி
யர் மன்னித்து மறந்து விடுகின்றனர். அது விவேகம்.

தமிழினமும், இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவே
செய்யும் பண்பாட்டினாலும், விவேகத்தினாலும் அவை
எல்லாவற்றையும் மன்னித்துவிட்டது. மறக்க முயன்று
வருகிறது.

ஆனால், பேரினவாதம் அவற்றை எல்லாம் தமிழினத் தின் இயலாமை எனக் கணக்கெடுத்துக் கொள்கிறது.

இலங்கை வாழ் தமிழர், எண்ணிக்கையாலன்றி, வேறெவ்வகையிலும் சிறுபான்மையினர் அல்லர்.

உலகிற் பழமையும், செழுமையும் வாய்ந்த தமிழ் மொழி, அவர்களது தாய்மொழி.

2000 ஆண்டுப் பழமையுடைய தலைசிறந்த தத்துவ இலக்கிய சிந்தனைகளை உடையது அந்தத் தாய்மொழி.

நவீன மொழியியலாளரும் வியக்கும் வண்ணம் தமிழின் இலக்கணத்தை விரிக்கும் தொன்மை வாய்ந்த தொல்காப்பியம் அவர்களது நுண்மாண் நுழைபுலம் காட்டும் இலக்கணச் சிந்தனை.

இந்திய இசையின் தளம் தமிழ்ப் பாணர் வளர்த்த பண்ணிசை என்பதும், இந்திய நடனத்தின் ஊற்று நாட்டுக்கூத்தாயிருந்து, பரதமாக மாறிய பண்டைய கூத்தென்பதும் ஆராய்ச்சியாளர் முடிவு.

தமிழரின் தத்துவ சிந்தனையாகிய சைவசித்தாந்தமும், சைவ சமயமும் தமக்கு ஒப்பும் உயர்வும் அற்றவை.

இங்ஙனம் எத்துணைப் பெருமைகளையுடைய தாயினும் ஓரினம் எண்ணிக்கையில் சிறுபான்மையின் ராயிருப்பின், ஜனநாயக அமைப்பில் ஒருபோதும் ஆட்சி அதிகாரங்களைப் பெற முடியாது.

தமிழினத்தின் இந்தப் பெருமைகளே தமிழினத்தின் பலவீனமாக அமைந்துவிட்டன.

தமிழினத்தின் தலை, இந்தப் பெருமைகளால், பெருமைகளற்ற மற்றையோர்க்குத் தாழ்த்த மறுக்கிறது.

ஆனால் ஒரு சில தமிழனின் கயமைத்தனத்தால், அதிகாரமுடையோரை அண்டிப் பிழைக்கும் ஓரினமாய், அவர் எம்மைப்பற்றி இகழ்ச்சி பல சொல்ல நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிடங்கு வாழ்ந்து கொண்டிருக் கிறோம்.

பறைத் தமிழன் என்றார்கள்; கள்ளத் தோணி என்றார்கள்; தமிழனை ஒரு கோப்பை தேநீருக்கு வாங்க முடியும் என்றார்கள். இன்னும் என்னென்னவோ சொன்னார்கள். இன்று வந்தேறு குடியென்கிறார்கள். இவையெல்லாம் நாவினாற் சுட்ட வடுக்கள்.

இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமில்லாத தமிழர் தனிநாடு கேட்கிறார்களென அம்மையார் தென்னாபிரிக்கா விலிருந்து உலகுக்குக் கூறினார். இதன் உட்பொருள் என்ன?

‘இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தக்காரர் நாம்; சிங்களவராகிய நாம்; நாமே! தமிழர்கள்? வந்தேறு குடிகள்; அந்தியர்கள்.’ - இது கொன்றிடல் போலொரு வார்த்தை; இங்கு கூறத் தகாதவன் கூறினன் கண்ணர்; இந்தப் பழி தீர நாமேது செய்வோம் எனதாருயிர் மக்காள்!

யார் இந்தச் சந்திரிக்கா? இவர் தென்னிந்தியத் தமிழர் பரம்பரையினர். சைவ சமயப் பரம்பரையினர், பெளத்தத்துக்கு மாறி, பின்னர் கிறிஸ்துவ மதத்தைத் தழுவிய பரம்பரை. ஒரு கத்தோலிக்கரை மனம் முடித்தவர். தமக்கென ஒன்றில்லாதவர்.

இவரது தாயார் சிறீமாவோ, தினமும் காலையில் பிள்ளையாருக்கும் போது மரத்தவனுக் கும் பூச்சொரிந்து பூசை பண்ணும் வழக்கமுடையவர். இத்தகைய பின்னணியுடைய சந்திரிக்காதான், ஈழத்தமிழரை வந்தேறு குடிகள் என்கிறார்.

சந்திரிக்காவின் பள்ளித் தோழியாக இருந்த ஒரு தமிழ்ப் பெண் அவர் ஜனாதிபதியான பின்னும் அவரது நம்பிக்கைக்கு உரியவளாக விளங்குவதைப் பொறாத சில பத்திரிகைகளும் புத்திசீவிகளும் காழ்ப்புணர்வு கொண்டு, ஏன் உனக்கொரு சிங்களப் பெண்கூடக் கிடைக்க வில்லையா? இனி நீ, பொட்டு வைத்துக்கொள் என்று பொட்டிட்டு அவர் படத்தைப் பிரசரித்தன.

இத்தகைய வரலாறு உடையவர்தான், மொழி மாறாது, இனம் மாறாது, மதம் மாறாது பதியெழுவறி யாது பாரம்பரியம் பேணி வாழ்ந்துவரும் ஈழத்தமிழரை நாவினாற் சுட்டு வடுப்படுத்தியுள்ளார்.

புண் ஆறும், வடு மாறாது என்றிருந்த வள்ளுவர் காலம் போய் விட்டது. வடுவை மாற்ற, மறைக்க, பிளாஸ்ரிக் சத்திர சிகிச்சை வந்துவிட்டது.

இந்தச் சிறு நூல் அத்தகையதொரு சத்திரசிகிச்சை. இது உடலிற் செய்யப்படவில்லை; இனவாதிகளின் உணர்விற் செய்யப்படுகின்றது.

அம்மையார் நாவினாற் சுட்டது சொற் சோர்வல்ல; தற் செயல் நிகழ்வல்ல. பேரினவாதிகளிடம் காலம் காலமாக ஊட்டப்பட்டு வேறுன்றிக் கிடக்கும் தமிழினக் காழ்ப்புணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாகும். நாடு சுதந்திர மடைந்தபின் வெளிப்படையாகக் காட்டப்பட்டு வந்த இந்த வெறுப்புணர்ச்சியை, ஈழத்தமிழரின் தனிநாட்டுக் கோரிக்கையும் புலிகளின் விடுதலைப் போரும் உலகளாவிப் பரப்பத் தூண்டியுள்ளன.

சிங்கள அரசியல் வாதிகளும் புத்திசீவிகளும் பத்திரிகைகளும் மாத்திரமன்றி, அமைச்சர்களும் அதிகாரிகளும் வெளிநாடு செல்லும் போதெல்லாம் இந்தக் கருத்தைப் பரப்பி வருகின்றனர்.

“யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழர் வாழவில்லை” என்னும் தவறான கருத்தை நம்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர்.

குலத்தைக் கெடுக்கும் கோடரிக் காம்புகளும், நமக்கேன் இந்த வீண் வம்பு என்னும் சோற்றுத்துருத்தி களும், காட்டிக்கொடுக்கும் தலையாட்டிக் கயவர்களும் யார் என்பதைத் தமிழினம் இனம் கண்டு, ஈழத்தமிழரின் உண்மை வரலாற்றை உணர முயல வேண்டும்.

�ழத்தமிழரின் வரலாறு பற்றிச் சில சில தகவல்கள் (உண்மைக்கு மாறானவை) வெளியிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றையும், சிங்களவர்களும் ஆங்கிலேயர்களும் சில வெளிநாட்டு யாத்திரிகர்களும் எழுதியிருக்கிறார்களேயன்றி, வரலாற்று உணர்வோடு உண்மைகளைத் திரட்டி முறையான வரலாற்று நூல் தமிழர்களால் இதுவரை எழுதப்படவில்லை.

வரலாற்று அறிவும், பழந்தமிழ் நூற்பயிற்சியும், தமிழ் இன உணர்வும் நடுவுநிலைமையுமடைய ஒரு குழுவின ரால் பெரும்பொருட் செலவில் இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

அரசுக்கு அடிமைப்பட்டிருக்கும் நமது பல்கலைக் கழகங்கள் இப்பணியினை மேற்கொள்ளத் தகுதியுடையனவல்ல. வெளிநாட்டில் வாழும் தாழ்விலாச் செல்வரும், கோவில்களின் அறங்காவலரும் பெருநிதி வழங்கி அறிஞர் குழு ஒன்றினை நிரந்தரமாக அமைக்க வேண்டும். அக்குழுவினர், இந்திய, சிங்கள, ஜரோப்பிய அறிஞர்களின் ஆலோசனைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, குறிப்பிட்ட கால எல்லையை வகுத்துப் பகுதி பகுதியாக நூலினை வெளியிட வேண்டும். அந்நூலினை ஆங்கிலத் திலும் வெளியிடுவது அவசியமாகும்.

மதம் என்பது விஞ்ஞானத்துக்கு அப்பாற்பட்ட தெய்வங்ஞானத்தின் விழுமியம் என்பதை உணராத மதவாதிகள், மதத்துக்கு விஞ்ஞானப் பூச்சுப்பூச்சிரார்கள். இதற்கு இந்துமதம் விதிவிலக்கல்ல.

இதனால், இலங்கை இஸ்லாமியர் பலர் மத ரீதி யாகவே சிந்திக்கின்றனர். ஆனால் இவர்களிற் பலர் மதமாற்றம் செய்யப்பட்ட தமிழர் என்பதை உணர வேண்டும். இஸ்லாத்தின் புற, அக நாகரிகங்களை அவர்கள் தழுவிய போதும், தமிழின் விழுமியங்களே அவற்றின் அடிப்படையாகும். இந்திய வம்சாவளி யினரெனத் தம்மைத் தனிமைப்படுத்திச் சிந்திக்கும் தமிழர், நாட்டுக்கு அந்தியரானாலும் ஈழத்தமிழர்க்கு என்றும் உறவினரே.

இவற்றின் விளக்கங்களே இந்துவின் பாவிகமாகும். இது ஈழத்தமிழர்களின் வரலாற்று நூல்லை; அவர்களின் வரலாற்றைச் சிந்திக்க தூண்டும் முதல் நூல்.

இந்த நூல் எழுதப்பட்டு ஆண்டு ஒன்று கழிந்து விட்டது. ஆனாலும் உடனே அச்சாக்கம் செய்ய என்னால் முடியவில்லை.

அம்மையார் நாவினாற் சுட்ட வடுவை முடிந்தவரை சத்திரசிகிச்சை செய்து சீர் செய்து நீக்க முயன்றிருக்கிறேன். காரசாரமான இந்த நூல் உங்களைக் குழப்பத்தில் ஆழ்த்தக் கூடும்.

சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தர நான் தயாராக இருக்கிறேன். நாம் இன்று வாழும் மேல்நாட்டைக் கவனி யுங்கள்; அந்தோ, நமது தாய்நாட்டையும் என்னிப் பாருங்கள்.

மாம்பிஞ்சுக்கும் கொய்யாப்பிஞ்சுக்கும் வழியின்றி அங்கே நம் பிஞ்சுகள்.

அப்பிள் ஜாஸ் திகட்டுகிறது இங்கே நம் செல்வங்களுக்கு.

இங்கு நமக்கு நேரமில்லை; நேரமில்லை.

உணவு விடுதிகளில் Take away. இதன் பொருளென்ன? Go away. Don't sit here. நேரமுமில்லை; இருக்க இடமுமில்லை.

ஆனால் நாம் ஏனோ தானோ என்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வேக நெருக்கடியிலும், எந்தச் சூழ்நிலையில் பால் உறவு பகிரங்கமாகக் கொள்ளப்படுகிறதோ, எந்தச் சூழ்நிலையில் பகிரங்கக் காமக் களியாட்டங்கள் சமுதாயத்தின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருக்கின்றனவோ அந்தச் சூழ்நிலையில்தான், விஞ்ஞானிகள், மரபு அணுக்களில் விந்தைகளைக் கண்டு பிடித்து, உலக வியப்பில் ஆழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அந்தச் சூழ்நிலையில்தான் மகளிர் மாதவிடாயை நீட்டித்து மகப்பேறுகொள்ளும் மாற்றத்தையும் கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். ஆனால் தமிழராகிய நாமோ, சினிமாக்காரரின் சிங்காரத்திலும், அரசியல்வாதிகளின் தில்லுமுல்லுகளிலும் மதப்பிரசாரகர்களின் பிதற்றல் களிலும் மனதைப் பறிகொடுத்து மயங்குகின்றோம்.

இங்கு வாழும் நம்மவரிற் பலர் இத்தகைய மயக்கங்களில் ஆண்டுதோறும் எத்தனையாயிரம் பவுண்களை வாரி இறைக்கின்றனர் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

சிந்தனையைத் தூண்டும் இந்தக் காரசாரமான நூலை பதிப்பிக்க முன்வந்த எனது நண்பர் சிவானந்தஜோதி அவர்கட்கு நன்றி.

தனக்கெனத் தனித்த சிந்தனையோடு கூடிய பழங் தமிழறிவும் புதுத் தமிழ் உணர்வுமுடைய சட்டநூற் புலவன், திரு. செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா அவர்கள் இதனை வெளியிட உதவியதோடு தமக்கேயுரிய பார்வையில் ஆழமான அணிந்துரை ஒன்றினையும் வழங்கியுள்ளார். அவருக்கும் நன்றி. இந்த நூலை அச்சிட இனங்கி அழகொளிர அச்சிட உதவிய நர்மதா பதிப்பகத்தையும் பாராட்டி வாழ்த்துகிறேன்.

கனைவு கைகூட வேண்டும். அந்த வானம் கைப்பட வேண்டும்.

8, Rose Court
Blue Bell Way
II ford
Essex IG1 2 LN UK.
Tp: 020 8514 0864.
6-11-2000.

வித்துவான். க.ந. வேலன்.

ஆசிரியரைப் பற்றி...

வித்துவான் க.ந. வேலன் என்று இலங்கையிலும், தமிழ்நாட்டிலும், அறியப்படும் கதிர்காமர் நல்ல தம்பி இரத்தின வேல் அவர்கள், சிறந்த சிந்தனையாளன், ஆன்றவிந்தடங்கிய அறிவாளி; கவியுளம் கண்டு இலக்கியம் உவக்கும் கருத்தாளி; புகழ் பூத்த பேச்சாளன்; இலக்கியப் பேச்சை அரசியல் அரங்கில் அறிமுகப்படுத்திய அரசியல்வாதி.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் வித்துவான் பட்டமும், பி.ஓ.எல் பட்டமும், அமெரிக்கப் பல்கலைக் கழகத்தில் முனைவர் என்ற டொக்ரர் பட்டமும் பெற்ற வேலன் அவர்கள், தொழிலால் ஆசிரியனாய், மூச்சால் இலக்கியப் பித்தனாய், செயலால் அரசியல்வாதியாய், உணர்ச்சியால் ஆத்மீகனாய் உயர்ந்தவர்.

ஈழத்துப் புலமைக்கு அவர் ஓர் எடுத்துக்காட்டு; ஈழத்தமிழ் மறப் பண்புக்கு அவர் உதாரணம்; தனித்தமிழ்

சமுமே இலங்கை இனப்பிரச்சனைக்கு முடிவான தீர்வு என்று மனதார நம்பும் வித்துவான் வேலன் அவர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்த போது இயற்றிய “சிவயோக சுவாமிகள் ஏற்றிய ஞான விளக்கு” தனித்துவமான ஞானத் தமிழ் இலக்கியம்.

இப்போது இலண்டனில் வாழ்கின்ற வித்துவான் வேலன் அவர்கள் அண்மையில் வெளியிட்டிருக்கும் ‘யாழ்ப்பாணத்துச் சமையல்’, ‘காரைக்கால் அம்மையாரின் வாழ்வும் வாக்கும்’, ‘வருக தமிழர் பொற்காலம்’ ஆகியன அவருடைய பரந்துபட்ட நோக்குக்குச் சான்று.

“சமுத் தமிழர் யார்” என்ற இந்த நூல், வேலன் அவர்களின் நுனித்தறி புலமைக்கும் ஒற்றுமை வேட்கைக்கும் அஞ்சா நெஞ்சுக்கும் சான்று.

ஈழ மண்ணின்

மைந்தர் யார்?

யார் வந்தேறு குடிகள்?

ஈழத் தமிழரா?

இஸ்லாமியரா?

இந்திய வமிசாவனியினரா?

சிங்களவரா?

யார்? யார்?

ஏன் இந்த அவல நிலை?

ஈழத் தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகள் என்று பேரினவாதத் தலைவர்கள், இன்று நேற்றல்ல, நீண்ட காலமாகவே கூறி வருகிறார்கள்.

சந்திரிகா அம்மையாரும் ஆப்பிரிக்காவில் வைத்து இதனை உலகறியக் கூறிவிட்டார்.

நமது அந்தனிசில்லும், அம்பலவாணரும் இதனை மறுத்து ஆதாரங்கள் காட்டுகிறார்கள். குமார் பொன்னம் பலம் குறி பார்த்துச் சுட்டார்.

ஜனாதிபதி உலகறிய உரக்கக் கூறிய கூற்றுக்கு, உலகறிய நமது மறுப்பைத் தெரிவிக்க நம்மால் முடியவில்லை. மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள் பேசுகிறோம். இதுவும் தமிழினத்தின் தலைவிதியா?

பதியெழுவறியாப் பழங்குடிகள் என்னும் பெருமை நேற்றுவரை நமக்கிருந்தது. இந்த நூற்றாண்டின் முதற் பகுதியில் நம்மவர் பொருளாதாரக் காரணங்களுக்காக மலேசியாவுக்கும், சிங்கப்பூருக்கும் புலம் பெயர்ந்தனர். இவர்களுள் பலர் திரும்பி வந்து தாய் நாட்டைச் செழுமைப்படுத்தினர். மிகச் சிலர் அங்கேயே தங்கி விட்டனர்.

இன்று அரசியலால் தாய் நாட்டிலேயே அகதி களாக்கப்பட்டு, மேற்கு நாடுகளில் தஞ்சமடைந்துள்ள நம்மவர் திரும்பவும் தாய் நாட்டுக்கு வருவர். வரவேண்டும் என்பது நமது ஆவல்.

அந்நியப்பட்ட சமூத் தமிழர்கள்

சமூத் தமிழருள் பலர் தாய் நாட்டிலேயே தமது தாய் நாட்டை விட்டுத் தமது தாய் மொழியை விட்டு, தமது தாய் மதத்தை விட்டு, கலை, கலாச்சாரங்களை விட்டு அந்நியப்பட்டு விட்டனர்.

நமக்கு நம்மை அறிவித்து, நமது வேர்களை அறிமுகப்படுத்தி நம்மை வழிப்படுத்த வேண்டிய அவல நிலை ஏற்பட்டிருக்கின்றது.

நமது அரசியற் தலைவர்களுள் பலர், புத்தி சீவிகளிற் பலர், பத்திரிகையாளர்களில் பலர் நம்மைத் தவறுதலாக வழிநடத்தி நம்மை நம்மிடமிருந்து அந்நியப்படுத்தி விட்டனர். நாம் நம்மிலிருந்து அந்நியப்பட்டிருப்பதைப் பேரினவாத அரசியல் தலைவர்கள், மதகுருமார்கள்,

புத்திசீவிகள், பத்திரிகையாளர்கள் ஆகியோர் நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கின்றனர்.

மாசுபடாத அடித்தட்டு

தமிழினத்தின் மேல்தட்டும், நடுத்தட்டும் அந்தியப் பட்டு மாசடைந்த போதும், அடித்தட்டு மட்டும் அத்திவாரம் மாசடையாது உறுதியாக விளங்குகின்றது.

இந்தத் தளம் மாசுபடாத வரையில் நமக்கொரு குறையும் இல்லை. இந்த மண்ணின் மைந்தரிலிருந்து புதிய தலைவர்கள் தோன்றுவார்கள்; தோன்றிக் கொண்டேயிருப்பார்கள்.

தமிழினத்தின் வரலாற்றில் எத்தனையோ இடுக் கண்கள் வந்த போதும், இந்த அடித்தளமே தமிழினத்தை யும் தமிழ் மொழியையும் நமது கலை, கலாச்சாரங்களை யும் வாழ வைத்துள்ளது.

இன்றும் இந்தத் தளத்திலிருந்து தோன்றும் தலைமை யைத் தமிழினம் நம்பினால் தமிழினம் வாழும்.

தென்னிந்திய அரசியல் தலைமையை, மேல் தட்டிட மிருந்து வீழ்த்திக் கீழ்த்தட்டிடம், பெரியாரும், அண்ணா வும் கையளித்தனர். இதனால் பல நல்ல மாற்றங்கள் ஏற்பட்ட போதும், ஆட்சிக்கு வந்தபின், கீழ்த்தட்டும் தன்னை மேல் தட்டாக, மாற்றிக் கொண்டுவிட்டது. இது நமக்கு நல்லதொரு படிப்பினையாகும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் 6000 மைல்களுக்கு அப்பாலிருக்கும் ஆங்கிலேயருக்கு அடிமைப்பட்டிருந்தோம். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் நம் நாட்டுப் பேரினவாதத் தால் அடக்கி ஆளப்பட்டு வருகின்றோம்.

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழினம், தமிழ் மொழி, தமிழ்க் கலை கலாச்சாரத்துக்கு உலகில் நேரில்லை எனப் போதை ஏற்றப்பட்டுள்ளோம். போதை ஏறியதே தவிரப் புலமை ஏறவில்லை, புத்தி ஏறவில்லை. தமிழினத்தின் இந்தப் பலவீனத்தைப் பேரின வாதம் நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறது. தமிழினம் உடன்பாட்டுச் சிந்தனையற்று எதிர்மறைச் சக்தியாக இயங்குவது என்பதையும் பேரினவாதம் நன்கு புரிந்து வைத்துள்ளது.

ஆட்சிமொழியான சிங்களம்

தமிழ் மொழி ஆட்சி மொழியாவதை, நிர்வாக மொழி யாவதைத் தமிழ்த் தலைமை விரும்பவில்லை; ஆங்கிலத்தையே அவர்கள் விரும்பினார்கள்.

ஆனால் பண்டாரநாயக்கா 24 மணி நேரத்தில் சிங்களத்தை ஆட்சிமொழியாகக் கொண்டு வந்தபோது, தமிழ் ஆட்சி மொழியாக, நிர்வாக மொழியாக வேண்டுமெனப் பொதுமக்கள் குரலெழுப்ப, தாம் மறுத்தால் தமக்கே வாழ்வில்லை எனக் கருதிய தமிழ்த் தலைமை, கூட்டத்தோடு கோவிந்தா போட்டது.

தாய் மொழியே கல்வி மொழியென மாற்றங் கொண்டு வந்து ஆங்கிலத்துக்குப் பதிலாகச் சிங்களத்தை யும், தமிழையும் கொண்டு வந்தபோது, தமிழ்த் தலைமையும், பல புத்திசீவிகளும் அதனை எதிர்த்தன.

தமிழ்ப் பொதுமக்களின் எதிர்ப்புக்கு அஞ்சிய இவர்கள், தமிழை ஏற்றுக் கொண்டனர்.

பெளத்தத்தை அரசு மதமாக்கிப் பல்கலைக் கழகத் திலும் பெளத்த மதக் கலாச்சார பீடமேற்படுத்திய போது தான், சைவர்களும், தமது சமயத்துக்கும் கலை கலாச்சாரத்துக்கும் இடங் கேட்டுக் குரல் எழுப்பினார்கள்.

தமிழ் இல்லையேல் ஆங்கிலமே இருக்கட்டும்!

இப்படியே, அவர்களுக்குச் சிங்களமென்றால் நமக்குத் தமிழ் வேண்டும்; இல்லையேல் ஆங்கிலமே இருக்கட்டும்; அவர்களுக்குப் பொத்தமென்றால் நமக்குச் சைவம் வேண்டும், இல்லையேல் நமக்கு மத்தைப் பற்றிக் கவலையே இல்லை.

அவர்களுக்கு ஆயுர்வேத வைத்திய பீடமென்றால் நமக்குச் சித்த வைத்திய பீடம் வேண்டும்.

இங்ஙனம் தமிழினமும் அதன் தலைமையும் ஓர் எதிர்மறைச் சக்தியாக இயங்கி வருவதைப் பேரினவாதம் நன்கு புரிந்து வைத்திருக்கிறது.

தமிழ்த் தலைமைக்கும், தமிழினத்தின் மேலதட்டு, நடுத்தட்டு மக்களுக்கும் தமிழ் மீதோ, சமயத்தின் மீதோ, கலை கலாச்சாரத்தின் மீதோ உன்மையான பற்று இல்லை. இவர்கள் ஆங்கில மோகங் கொண்டவர்கள். 6000 மைல்களுக்கு அப்பால் இருக்கும் ஆங்கிலத்தை ஏற்றுக் கொள்பவர்கள், சிங்களத்தை ஏற்றுக்கொண்டால் என்ன? இது பேரின வாதத்தின் நினைப்பு.

இதனை ஜி.தே. கட்சியினரைவிட, சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி நன்கு புரிந்துள்ளது.

பஞ்சபலத்தின் அடிப்படையில் ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய பண்டாரநாயக்காவும், அவர் வழித்தோன்றல்களும் இதனை விளங்கி வைத்துள்ளனர். தமிழினத்தின் இந்தப் பலவீனமே, சந்திரிகா அம்மையாரை “ஸமுத்தமிழர் வந்தேறு குடிகள்” எனப் பேசவைத்தது.

தொட்டால் சின்னங்கி என்று ஒரு செடியுண்டு. சிறுவர்கள் தொட்டுச் சின்னங்க வைத்து வேடிக்கை பார்ப்பார்கள்.

தொட்டவுடன் சினாங்கும். சிறிது நேரங் கழித்து அது மறுபடியும் சிரிக்கும். தமிழினமும் ஒரு தொட்டாற் சினாங்கி என்று பேரின வாதத்துக்குத் தெரியும். முதலிற் சினாங்குவார்கள்; பின்னர் சிரிப்பார்கள். முதலில் எதிர்ப்பார்கள்; பின்னர் ஏற்றுக் கொள்வார்கள். ஒரு கோப்பை தேநீருக்கு வாங்கக் கூடியது தமிழ்த் தலைமை என்று கூட ஏனாம் பேசினார்கள்.

இரத்தம் உறிஞ்சும் ஐ.தே. கட்சி

ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்தில் மஞ்சட் காய்ச்சலைப் பரப்பும் ஒரு வகை நுளம்புண்டு. அது நோவு தெரியாமல் இருக்க விசிறி, விசிறிக் கடித்து இரத்தத்தை உறிஞ்சும். அதைப்போன்றது ஐ.தே. கட்சி. அதைவிட, நம்மைச் சீண்டிச் சினக்க வைக்கும் சுதந்திரக் கட்சி நமக்கு நல்ல பகை என்பதை நாம் உணர வேண்டும். ஆம், நமது பகைவர்களே நமக்கு நன்மை செய்கிறார்கள். எனவே சந்திரிகா அம்மையார் நமக்கொரு நன்மை செய்திருக்கிறார். 'வேசை மகனே' என்று திட்டினால்தான் சிலருக்குப் பெற்ற தாயின் பெருமை தெரியும்.

நமது குறைபாடுகளை, பலவீனங்களைச் சரி செய்து நாம் வலிமையுடையவர்கள் என்பதைக் காட்டாமல், மீண்டும் மீண்டும் சரித்திரச் சான்றுகளைக் காட்டிப் பழம் கதைகள் பேசுவதால் பயன் என்ன? ஏழை சொல் அம்பலம் ஏறுமா? வல்லவன் பம்பரம் மணவிலும் அல்லவா ஆடுகிறது.

உலகில் பழமையும், சிறப்பும் வாய்ந்தனவாயினும், தமிழினமும், தமிழ் மொழியும் வறுமையான இனமும், மொழியுமாக இருக்கின்றனவே! உலகிலுள்ள மதங்களுள் இந்துக்கள்தானே ஏழைகள். நமது சொல் அம்பலம் ஏறுமா?

மற்றவர்கள் பின் தோன்றியவர்களானாலும், ஆட்சி, அதிகாரம், வஸ்லமை, பணம், பதவி இருப்பதால் அவர்கள் பம்பரம் மணவிலும் சமுன்று சமுன்று ஆடு கிறதே! இந்த நிலையில் நாம் செய்ய வேண்டியதென்ன?

இரு கோப்பை தேந்ருக்கு விலைபோகும் தமிழர்கள், தம்மைத் திருத்திக் கொள்ள வேண்டும். திருந்தா விட்டால் திருத்த வேண்டும். ‘திருத்தலாமாகிலன்றோ திருத்தலாம்’ என்று கம்பன் கூறுவதுபோல, அவர்கள் திருந்தாவிட்டால், இராவணனுக்கு ஏற்பட்ட முடிவு அவர்களுக்கு ஏற்படும்.

இனப்பற்று, மொழிப்பற்று வேண்டும்

தமிழ் இனம் தன் தாய்நாட்டை, தன் தாய்மொழியை, மொழி தந்த விழுமியங்களை உணர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும். அவற்றில் பற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

நாம் இன்றுவரை எதிர்மறைச் சிந்தனையாளர்களாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இது நமது இயற்கை இயல்பா? அல்லது இடையில் வந்த குணமா?

நாமறிந்தவரை, சங்க காலத்திலிருந்தே நம்மையாண்ட மன்னர்கள் பலரின் மதியீனத்தினால் தமிழினத் தில் ஏற்பட்ட பின்னடைவுகளை இங்கு வந்து புகுந்த அந்தியர் நன்கு பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர்.

சங்க காலமும், பின்னர் சோழர் காலமும் தமிழினத் தின் பொற்காலமென்றும், அக் காலத்தில் தோன்றிய நூல்களைச் சமன் செய்து சீர்தூக்கி ஆராயாமலும் அறிஞர்கள் பலர் கருத்துக் கூறியுள்ளனர். அவற்றை அப்படியே விழுங்கி உமிழும் பலர் இன்று நம்மிடையே உள்ளனர்.

மேலும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்பட்ட அந்நியக் கலப்பினால் நாம் பிறிது பிறிதாகி அந்நியப்பட்டுள் வோம். இதற்கு அந்நியரே காரணமெனப் பகை வளர்த்து நமது பலவீனத்தை மறைத்து வந்துள்ளோம்.

வடமொழி தமிழிற் கலப்பதற்குத் தொல்காப்பியம் விதி கூறுகின்றது. கம்பன் காலம் வரை அது ஒரளவு பின் பற்றப்பட்டது. அந்நியம் கலப்பதற்குத் தடையில்லை. அது தமிழினத்தின் தனித்துவத்தைக் கெடுக்காது ஒத்துப்போகும்வரை, அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த விதியைப் புலவர்களே மீறிவிட்டனர். அவர்கள் சமுதாயத்தின் கண்ணாடியாக, இலக்கியமும் அதற்கு இலக்கணமும் செய்தவர்களாதலால், ஏற்பட்ட இழப் புக்கு அவர்களல்ல, சமுதாயமே பொறுப்பேற்க வேண்டும். சமுதாயம் அங்ஙனம் மாற்றமடைந்தற்குக் காரணம் அரசாதலால், அரசே பொறுப்பேற்க வேண்டும்.

அரசன் எவ்வழி, குடிகள் அவ்வழி

எப்படிப் பார்த்தாலும் இன்று மட்டுமல்ல, அன்றும் சமுதாயத்துக்குத் தலைமையேற்றவர்களே காரண மாகின்றனர். இதைத்தான் 'அரசன் எவ்வழி குடிகள் அவ்வழி' என்றனர்.

இன்று நாட்டுப் பற்றோ, இனப்பற்றோ, மொழிப் பற்றோ, கலை கலாச்சாரப் பற்றோ அற்ற ஒரு தமிழ்ச் சமுதாயம் தோன்றியிருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காலத் துக்குக் காலம் சமுதாயப் பொறுப்பேற்ற அரசர்களும், தலைவர்களும், அறிஞர்களுமே காரணமாவர்.

இன்று ஈழத் தமிழினத்தினை அரசியல்வாதிகளும், அறிஞர்களும் வழிநடத்துகிறார்கள். இவர்கள் கருத்துக்

களைப் பத்திரிகைகள் முதன்மை கொடுத்துப் பரப்பு கின்றன.

அரசியல்வாதிகளுக்குப் பாராளுமன்றம் மேடை.. அறிஞர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் மேடை..

இந்த நிலையில், பாராளுமன்றத்திலோ, பல்கலைக் கழகத்திலோ இடமில்லாதோர் கருத்து எத்தனைச் சிறந்ததாயினும் எடுப்பதைப் போவதில்லை.

எதிரி, எதிரிதான்

தமிழர்கள் வந்தேறு குடிகளென நமது எதிரிகள் கூறுவது ஒரு வியப்பா? எதிரி நம்மைப் புகழ்ந்தா பேசவான்? எதிரி, எதிரிதான். நம்மவரில் எத்தனையோ பேர் இதே கருத்தைக் காலம் காலமாகக் கூறி வருகிறார்களே! அவர்கள் அரசியல் தலைவர்களாகவும், வரலாற்றுப் பேராசிரியர்களாகவும் வீற்றிருக்கிறார்களே!

தமிழர்கள் தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்கிறார் ஒரு வரலாற்றுப் பேராசிரியர்.

சைவத்துக்கு ஏகத்துவக் கொள்கையை (ஓரே கடவுட் கொள்கையை) இஸ்லாம்தான் கொடுத்தது என்கிறார் ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர்.

தமிழிலக்கியங்கள் தமிழர் மீது ஏற்றப்பட்ட 2000 ஆண்டுச் சுமையென்கிறார் மற்றொருவர்.

வள்ளுவர், சேக்கிமூர் போன்றோர் நிலவுடைமைச் சமுதாயத்தின் வர்க்கவாதிகள் என்கிறார் இன்னொருவர்.

இப்படி எத்தனை! எத்தனை!

இவர்களையெல்லாம் என்ன செய்வது?

இன்று இலங்கையில் பெளத்தம் முதலிய மூன்று மத்ததைச் சார்ந்த சிங்களவர், ஈழத்தமிழர், இந்திய வமிசாவளியினர், இஸ்லாமியர் என்னும் நான்கு இனத்தினர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களுள் சிங்கள இனம் இந்த நாட்டை ஆளுகின்றது. ஏனைய இனங்கள் ஆளப்படுகின்றன.

உரிமைக்குப் போராடும் ஈழத் தமிழர்

இவர்களுள் ஈழத் தமிழர் தம்மைத் தாமே ஆளும் உரிமைக்காகப் போராடுகின்றனர். மற்றவர்கள் வாழும் உரிமைக்காக வாதாடுகின்றனர்.

இவர்கள் எல்லோரும் வந்தேறு குடிகளானாலும் முதலில் வந்தவர்கள் நாம். எனவே நாமே இந்நாட்டு மக்கள் என்கிறது சிங்களப் பேரின வாதம்.

விசயனின் வருகையோடு இங்கு சிங்கள இனம் தோன்றியதாகவும், கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டில் அராபியர்களின் வருகையோடு இஸ்லாம் வந்ததாகவும் (இல்லை, இல்லை, ஆதி மனிதன் ஆதம் தோன்றியதே இங்குதான் என வாதிக்கும் இஸ்லாமியரும் இருக்கிறார்கள்) ஆங்கிலேயர் ஆட்சியில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இந்திய வம்சா வளியின் வருகை நிகழ்ந்ததாகவும் வரலாறு கூறுகின்றது.

இவர்களுள் இந்த ஈழத் தமிழர் யார்? இவர்களும் வந்தேறு குடிகளா? அப்படியாயின் எப்போது, எங்கிருந்து வந்தார்கள்? வரவில்லையாயின் இவர்களின் தோற்றம் ஏது? எங்கே?

இந்த நாட்டுக்கு உரிமை கோரும் பேரினவாதத்துக்குச் சவாலாக மற்ற இனத்தவர் அமையவில்லை. அவர்களை மசித்துவிட முடியும்; அவ்வப்போது காட்டும்

பச்சைகளால் படியச் செய்துவிட முடியும்; ஈழத் தமிழினத்தையும் வாங்கிவிட முடியும் என்ற கணிப்பில் சில உண்மைகள் இருந்தன.

அஸ்திவாரத்தையே தகர்க்க நினைத்த அம்மையார்

அந்தத் தமிழினத்தின் மேல்தட்டும், நடுத்தட்டும் எங்கோ போய்விட்டன. ஆனால் இந்த அடித்தட்டுத் தமிழினம் மசியாத தறுக்கணித்த மரவள்ளிக் கிழங்காக இருக்கிறது. இதை மசிக்க, பச்சைகாட்டித் தூண்டில் போட்டது.

ஏமாறிய பேரினவாதத் தலைவன் தேடி அழியெனப் (Search & Destroy) படையெடுத்தான்; போர் என்றால் போர் என்றான். எனவே இந்த இனத்தை அழித்துவிட வேண்டுமெனப் பேரினவாதம் முடிவு செய்துவிட்டது.

இந்த முடிவே, இந்த நாட்டுக்குச் சொந்தமில்லாத வந்தேறு குடிகளான தமிழர், தனிநாடு கேட்கிறார்கள் என அம்மையாரைப் பேச வைத்தது. அஸ்திவாரத்தையே தகர்த்துவிட்டால் கட்டிடமே தகர்ந்து விடுமல்லவா? இதுதான் யுத்தி.

�ழத் தமிழினத்தை அழித்துவிட்டால் மற்றவர்களை ஊதிவிடலாம்; இதுதான் உள்நோக்கம்.

கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி தேடுவதுபோல நாம் சில வேளைகளில் தேவையில்லாத விளக்கங்களைக் கூறிச் சிரமப்படுகிறோம்.

கூவிக்குப் போராடுபவர்கள் அல்ல ஈழத் தமிழர்கள்

கூவிக்குப் போராடும் அரச படைகள் போலல்லாது நாம் ஆளவும் விரும்பவில்லை, வாழவும் விரும்ப வில்லை; தமிழினம் வாழ வேண்டும், தமிழினம் ஆள

வேண்டும் என நஞ்சைக் கழுத்தில் கட்டிக் கொண்டு களமாடி நிற்கும் ஈழத் தமிழினத்தின் வீர திலகங்களே, ஈழத் தமிழர் யார் என்பதை உலகுக்குக் காட்டி விட்டார்கள்.

இத்தகைய தியாகத்தை வந்தேறு குடி செய்யுமா?

உண்மையான மண்ணீன் மைந்தர் இவர்களா?

கூலிக்குப் போராடும் கூலிப்படைகளா?

அல்லது எரியும் வீட்டில் பிடுங்கினது அறுதி எனப் பிழைப்பை நடத்தும் ஏனையவர்களா?

கைப்புண்ணுக்குக் கண்ணாடி இன்னும் வேண்டுமா?

‘கேட்டினும் உண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்’ - என்பது குறள்.

இத்தகைய உயர்ந்த தியாகம் வந்தேறு குடிக்கு வருமா?

கூலிக்கு மாரடிக்கும் சிங்களப் பேரினவாதம்

இந்த மண்ணுக்குரியவர்களெனப் பேசும் பேரினமே, கூலிக்கு மாரடிக்கும் போது, போரை வைத்துப் பிழைப்பை நடத்தும் போது, ஏனையவர்களிடம் உண்மையான தியாகத்தை எதிர்பார்க்க முடியுமா?

இஸ்லாமியரும், இந்திய வம்சாவளியினரும் தமிழ் பேசித் தமிழராய் இருந்தபோதும் அவர்களது தாயகப் பற்று அரேபியாவும், இந்தியாவுமாக இருப்பதினால், எமது பிரச்சினைகள் வேறு, உங்கள் பிரச்சினைகள் வேறு எனக் கூறி நீரோ (Nero) மன்னனைப் போல் யாழ் வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

உண்மையான தாய் நாட்டுப் பற்றிருந்தால் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களைப் பயங்கரவாதிகள், துரோகிகள் எனத் தூற்ற வாய் வருமா?

ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டு தாய்

ஒரு கதை. ஒரு குழந்தைக்கு இரண்டு தாய்மார் உரிமை கோரினார்கள். வழக்கு அரசன் முன் விசாரணைக்கு வந்தது. புத்திசாலியான அரசன் உரிமை கோரும் தாய்மாரைப் பார்த்து, நீங்கள் இரண்டு பேரும் குழந்தையின் தாயார் என உரிமை கோருகிறீர்கள்; எனவே குழந்தையை வெட்டிப் பாதிபாதியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தீர்ப்பு வழங்கினான்.

தீர்ப்பைக் கேட்ட ஒரு தாய், ஓ வெனக் கதறத் தொடங்கிவிட்டாள்; மற்றவள் எவ்வித சலனமுமின்றி நின்றாள்.

உண்மையான தாய் யார் என்பதை அறிய இந்த விஷப்பாட்சை. ஈழத்தாயின் உண்மையான புதல்வர் யார் என்பதை உலகம் கண்டு கொண்டுவிட்டது.

தாய் நாட்டின் விடுதலைத் தீயில் குதிக்க ஓர் இனமும், தாய் நாட்டுப் பற்றைக்கூடச் சம்பளம் வாங்கும் கூலித் தொழிலாகக் கருத ஓர் இனமும், இந்த விடுதலை வேள்வியை வணிகமாக்கித் தலையும், வாலும் காட்டி விலாங்குபோல் வயிறு வளர்க்க ஓர் இனமும் இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம்.

—யார் இந்த முஸ்லிம்கள்?—

வணிகம் செய்ய வந்த இனம்

மேற்கு நாடுகளின் உணவுத் தேவையின் ஒரு பகுதி யாகிய ஏலம், கறுவா முதலியவற்றை இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் வாங்கி விற்று வணிகம் செய்தனர் அராபியர். பாலைவன் நாடாகிய அராபியாவில், வணிகம் தவிர வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வாய்ப் பில்லை; என்னெய் ஊற்றுக் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலம்.

வணிகம் செய்ய வந்த இவர்கள் கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டளவில் இலங்கையின் மேற்குப் பகுதியில் தங்கி, உள்நாட்டில் விளையும் ஏலம், கறுவா முதலியவற்றால் பெரும் லாபம் சம்பாதித்தனர். தரும வாணிகத்தை அவர்களின் மதக் குருவாகிய நபிநாயகம் ஊக்குவித்தார்; ஆனால் இந்த வணிகர், தரும வணிகம் செய்யவில்லை; நியாயமற்ற வர்த்தகம் செய்தனர்.

இங்கு வருமுன்பே, கேரளம், கிழக்கேயுள்ள காயல் பட்டினம், தொண்டி போன்ற வணிகம் செழித்த நகரங்களோடும், மாலத்தீவுகளோடும் வணிகம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டனர்.

கொன்ஸ்ரான்றினோபிள் (Constantinople) என்னும் உலகச் சந்தை நடைபெற்ற வணிக நகரத்தை மேலைநாட்டினர் கைப்பற்றும்வரை, அராபிய வணிகம் கொடிகட்டிப் பறந்தது.

செழுமையிக்க இந்திய, இலங்கை மண்ணில் விளைந்த ஏலம், கறுவா போன்ற உணவுச் சுவையூட்டி களை விவரம் தெரியாத உள்ளுர்வாசிகளிடம் மலிவு விலையில் பெற்று மேலை நாட்டினரிடம் அதிக விலைக்கு விற்றுப் பெரும் பொருள் குவித்தனர்.

முஸ்லிம்களின் குடியேற்றம்

வணிகம் செய்ய வந்தவர்கள், செழிப்பான இந்த மண்ணையும், அந்த மண்ணின் மக்களையும், அவர்களின் அரசர்களையும் வசப்படுத்தி, இங்கேயே தங்க இடமும் பெற்று, பலதாரங்களை அனுமதிக்கும் மத உரிமையோடு உள்ளுர்ப் பெண்களை மணந்து பெருகத் தொடங்கினர். மன்னாரிலிருந்து பேருவளை ஈராக முஸ்லிம் குடியிருப்புக்கள் ஏற்பட்டன.

உள்ளுர் மக்கள், ஒழுக்கமும், பாதுகாப்பும், வசதியும் கருதி கடற்கரைகளையும், வியாபார மையங்களையும் குடியிருப்புகளாக்க விரும்பவில்லை. அந்தியருக்கு இவை வாய்ப்பாக அமைந்தன.

இந்து, பெளத்த மதங்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு, அகிம்சை, புலாலுண்ணாமை போன்ற உயர் நெறிகள் பரவியிருந்த நாட்டில், மாட்டிறைச்சி உண்ணல், பலதார மணம், பால்வினை நோய்கள் முதலியன பரவின.

நாளைடைவில் இவர்கள் தம் புத்தி சாதுர்யத்தாலும், செல்வப் பெருக்காலும் பெரு வணிகர்களாகி, மன்னரின்

மதிப்பைப் பெற்று அவர்களின் பலவீனம் அறிந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியதைக் கொடுத்துப், பெற வேண்டியதைப் பெற்று உள்ளுரிலும் குடியேற்ற தொடங்கினர்.

தொட்டம் தொட்டமாக முஸ்லிம் குடியிருப்புகள் ஏற்பட்டன; மசுதிகளும் கட்டப்பட்டன; மத மாற்றமும் தொடர்ந்தது.

மாலத்தீவைச் சொந்தமாக்கிய அராபியர்

இதே காலகட்டத்தில் வணிகம் செய்ய வந்து மாலத்தீவில் குடியேறிய அராபியர் அத்தீவுக் கூட்டங்களை இஸ்லாமியத் தீவாக்கிவிட்டனர்.

மதத்தால் பிணிக்கப்பட்ட அவர்களது வணிக உணர்வு, பொருளாதாரத்தோடு மட்டுப்படவில்லை. அரசியல், கல்வி முதலிய எல்லாத் துறைகளும் அவர்களுக்கு வணிகம்தான்.

மொகஞ்சதாரோ, அரப்பா காலத்தில் இந்து சமயம் பரவியிருந்த மாலத்தீவில் பெளத்தம் பரப்பப்பட்டது. இந்து பெளத்தக் கலப்பாக இருந்த மாலத்தீவு மக்களை இலகுவாக இஸ்லாமியராக்கினர்.

மாலத்தீவு என்னும் பெயர் மாத்திரமல்ல, அங்கு வாழும் பழங்குடி மக்களின் தோற்றம், பழக்க வழக்கங்கள், வாழ்க்கை முறை, மொழியின் ஒலியியல் முதலியன, தமிழ் - இந்து - பெளத்த - சிங்களச் செல்வாக்கைக் காட்டுகின்றன.

இன்று மாலத்தீவு குடியுரிமை பெற்ற இஸ்லாமிய நாடு; ஐ.நா.வில் உறுப்புரிமை பெற்ற நாடு.

எனவே அத்தீவின் மண்ணின் மைந்தர் யாவர்? வந்தேறு குடிகள் யாவர்?

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் வந்தேறு குடிகளான மூஸ்லிம்கள் வணிகத்தால் செல்வத்தைப் பெருக்கியதோடு, மதமாற்றத்தின் மூலமும், பலதாரக் கோட்பாட்டின் மூலமும் இஸ்லாம் மதத்தைப் பரப்பி இனத்தைப் பெருக்கிக் கொண்டனர். இந்த நிலைக்கு இந்து பெளத்த மதங்களின் நெகிழிச்சித்தன்மையும், சிங்கள, தமிழ் மக்களின் பண்பாடும் துணைபுரிந்தன. ஆட்சியாளரின் அரசியல் ஞான சூனியமும் அவற்றைத் தம் நலத்திற்காகப் பயன்படுத்தும் இஸ்லாமியரின் விவேகமும் அவர்களுக்குச் சாதகமாயின.

அரேபியாவில் தோன்றியதும் அக்கால அராபிய மக்களுக்கே பொருத்தமானதும் ஆன இஸ்லாம், மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும், ஆப்பிரிக்காவிலிலும், இந்தியா விலும், தூர கிழக்கு நாடுகளிலும் இதே முறையில்தான் பரப்பப்பட்டது.

வணிகமே குறிக்கோளாகக் கொண்ட மூஸ்லிம்கள்

உலகியல் வாழ்வு பொருட் செல்வமே எனவும், அதனை ஈட்டக்கூடிய வழி கல்வி கற்று உத்தியோகம் பார்ப்பதல்ல வணிகமே என்பதையும் உணர்ந்த அவர்கள், வணிகத்தால் பெரும் பொருளீட்டியதோடு, சந்தர்ப்பம் பார்த்து நிலங்களை வாங்கிக் கோட்டை போல வீடுகளையும், மகுதிகளையும் எழுப்பி, தம் குடியிருப்புக்களைத் தற்காப்புக் கருதி ஒரு சேரியாக அமைத்துக் கொண்டனர்.

இஸ்லாம் என்ற மத உணர்வும், வணிக சிந்தனையும் மேலோங்கும் நோக்கத்தோடு தம் சிறுவர்களுக்குக் கல்வி அளித்து வருகின்றனர்.

எத்தொழிலையும் வணிகமாக்கியும், இஸ்லாம் கூறிய வணிக அறத்தைக் காற்றில் பறக்கவிட்டும் பணம் குவிக்க அவர்கள் தயங்குவதில்லை.

மத உணர்வை வெளிப்படுத்தத் தயங்காத முஸ்லிம்கள்

இஸ்லாமியருக்கே தமது நிலம் விற்கப்படும் என வெளிப்படையாகப் பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் செய்து தம் மத உணர்வை வெளிப்படுத்தவும் அவர்கள் தயங்குவதில்லை.

இத்தகைய கட்டுக்கோப்பிருப்பதினால், சிலராக வந்து வந்தேறிய இஸ்லாமியர், பலராகப் பெருகிப் பொருளாதார வலிமை பெற்று, இன்று இலங்கை அரசியலில் வலிமை வாய்ந்த ஒரு சக்தியாக விளங்குகின்றனர்.

இன்று இலங்கைவாழ் இஸ்லாமியருள் அராபியர் வழி வந்தோர் மிக மிகச் சிலரே. இங்குள்ள பெரும் பான்மையான முஸ்லிம்கள் இங்கு வாழ்ந்த தமிழர்களுள் மதம் மாற்றப்பட்டவர்களும், தென்னிந்தியாவில் மதம் மாற்றப்பட்டு இங்கு வந்து குடியேறிய தமிழர்களும் ஆவர்.

தென்னிந்தியாவில் திப்புசல்தான் ஆட்சிக்காலத்தில் மதுரை வரை ஏற்பட்ட இஸ்லாமிய ஆட்சியில் சைவர்கள் மதம் மாற்றப்பட்டனர்.

இஸ்லாமிய ஆட்சி ஒழிந்து நாயக்கர் ஆட்சி ஏற்பட்டபோது இஸ்லாமியராக மாற்றப்பட்ட தமிழர்களில் பலர் பயத்தினாலும், வறுமையினாலும் தென்னிந்தியாவை விட்டுக் கட்டுமரங்களில் வந்து

இலங்கையில் மன்னாரிலும், மேற்குக் கரையோரங்களிலும் குடியேறினர். ஒரு சிலர் யாழ்ப்பாணத்திலும் குடிபுகுந்தனர். இஸ்லாமிய மதத்தில் இரு பிரிவுகள் இருந்தபோதும், இஸ்லாம் என்னும் ஒரு குடைக்கீழ் சகோதரத்துவம் பேணப்படுவதால், அராபிய மூஸ்லிம், வட இந்திய மூஸ்லிம், தென்னிந்திய மூஸ்லிம் என்னும் வேறுபாடுகளைப் பெரிதுபடுத்தாது இஸ்லாமியர் ஒன்றுபட்டு வாழ்கின்றனர்.

மத மாற்றம் செய்யப்பட்ட தமிழர்கள்

இலங்கையில் வாழும் மூஸ்லிம்களில் பலர் தம்மைத் தமிழ் பேசும் மூஸ்லிம்கள் எனக் கூறிக் கொள்வதற்குக் காரணம் என்ன? ஏன் அராபிய மொழி பேசும் மூஸ்லிம்கள் என்று கூறவில்லை? ஏன் சிங்கள மூஸ்லிம்கள் எனக் கூறவில்லை?

காரணம் அவர்கள் தமிழர்களானபடியால் தமிழைத் தவிர வேறு மொழிகள் எதுவும் தெரியாதிருப்பதே. அவர்களின் வீட்டு மொழி தமிழே. அவர்களின் முன்னைய மதம் இந்து மதமே.

சங்ககால இலக்கியங்களில் பயிலும் பல தமிழ்ச் சொற்கள், தென்னிலங்கை வாழ் இஸ்லாமியத் தமிழர்களின் வீட்டுத் தமிழில் பயின்று வருவதை அறிஞர் அசீஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கிழக்கு இலங்கையில் இன்று வாழும் மூஸ்லிம்களில் பலர் மதம் மாற்றப்பட்ட இலங்கைத் தமிழர்களே.

“நாமெல்லாம் இஸ்லாமானவங்க” என்று இஸ்லாமியர் கூறுவதை இன்றும் கேட்கலாம். இதன் பொருள் என்ன?

‘முன்பு இந்துக்களாயிருந்தோம். இப்போது இஸ்லாமாயிட்டோம்’ என்பதுதானே பொருள்.

தமிழர்களாகவே வாழும் கிறிஸ்துவர்

கிறிஸ்துவத்துக்கு மாறியபோதும் தமிழின அடையாளங்களை மாற்றாது தமிழர்களாகவே வாழ்ந்து வரும் கிறிஸ்துவர் போல் அல்லாமல், தமிழர்களாகிய இஸ்லாமியர் தமிழ் இனத்திலிருந்து அந்தியப்பட்டு விட்டனர்.

கணவன் கிறிஸ்துவனாகவும், மனைவி இந்துவாகவும் வாழும் மதப் பொறை, அவர்களுக்கு உண்டு. ஆனால் இஸ்லாத்தில் இதனைக் காண முடியுமா? இஸ்லாமியருக்கு இஸ்லாமென்னும் மதப் பற்றங்றி, நாட்டுப் பற்றோ, மொழிப் பற்றோ, இனப்பற்றோ முதன்மை பெறுவதில்லை.

இஸ்லாமியருக்கு இலங்கை, வணிகம் செய்து வாழ்வதற்குரிய வாய்ப்பான தளமே தவிரத் தாய் நாடல்ல. இங்கு வாழ்வதற்குரிய வாய்ப்புக் கிடைக்கா விட்டால் வாய்ப்பான நாட்டுக்குப் போய் விடுவார்கள்.

தாய் நாட்டுக்காக, தாய் மொழிக்காக, கலை, கலாச்சாரங்களுக்காக அவர்கள் தியாகம் செய்யத் தயாராக இல்லை; போராடத் தயாராக இல்லை. ஆனால் இஸ்லாத்துக்காகப் புனிதப் போராட, உயிர்விட என்றுமே தயாராக உள்ளனர். இந்தப் போருக்காகத் தாம் தொழுகை நடத்தும் மகுதியைப் போர்ப் பாசறை யாக்கவும் அவர்கள் தயங்கமாட்டார்கள்.

இஸ்லாம் என்னும் ஒரு மதம்

உலக மதங்களுள் காலத்தால் பிந்தியதும், நபி நாயகத்தால் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டதும் ஆன இஸ்லாம்,

காலத்துக்கேற்ப வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது.

பழமையும், இறுக்கமும் கொண்ட இந்து மதத்தினரின் நெகிழ்ச்சியற்ற தன்மையினால், பலர் இந்து மதத்தை விட்டு வெளியேறி உள்ளனர்.

இஸ்லாத்திலிருந்து யாரும் மதம் மாறுவதில்லை. கண்டிப்பாக இந்து மதத்துக்கு எந்த இஸ்லாமியனும் மதம் மாற்மாட்டான்.

மால்கம் ஆதிசேசையா போன்ற கல்விமான்களே திருமணத்துக்காக இஸ்லாம் தழுவியிருக்கிறார்கள்.

இஸ்லாம் துறவை வற்புறுத்தவில்லை. உணவொழுக் கம், திருமண ஒழுக்கம் முதலியவற்றில் தாராளத்தைக் கடைப்பிடிக்கின்றது. இவற்றால், உலக இன்பங்களை நாடும் மனித இயல்புக்கேற்ற மதமாக இஸ்லாம் இருப்பதினால், அங்கு மக்கள் போவதில் வியப்பில்லை. அங்கு விவாகரத்தும் சுலபமாக்கப்பட்டுள்ளது. ‘எவன் எவளோடு போனாலும் லெப்பைக்கு எட்டுப்பணம்’ என்பது அவர்களிடம் உலவும் பழமொழி. இவற்றால் இஸ்லாம் விரைந்து பரவி வருகிறது.

இனத்தைப் பெருக்கும் முஸ்லிம்கள்

தம் மதத்துக்கு மேல் எதற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்காத அவர்கள், பலதார மணத்தினாலும், மதமாற்றத்தினாலும் இனத்தைப் பெருக்கியும், வணிகத் தினாலும், அரசியல் செல்வாக்கினாலும் பணத்தைப் பெருக்கியும் வலிமைமிக்க ஒரு சக்தியாகவும் திகழ்கின்றார்கள்.

‘சீனம் சென்றும் ஞானம் தேடு’ என்னும் நபி மொழிக் கேற்ப இன்று கல்வியில் மிகுந்த நாட்டம் செலுத்தி வருகின்றனர். அவர்களின் கல்விக் கோட்பாடு வித்தியாசமானது. எந்த நாட்டில் இருக்கிறார்களோ அந்த நாட்டு

மொழியே அவர்களது மொழி. தாய்மொழி என ஒன்று அவர்களுக்கு இல்லை. மதமொழியாகிய அரபு வேறு.

எனவே இலங்கை இஸ்லாமியரில் பலர் தமிழராயிருந்தபோதும், மதத்துக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, எந்த மொழி மூலம் கற்றால் உலகியலில் சிறக்கலாமோ அந்த மொழியைக் கற்கிறார்கள். இதனால் வசதியுடைய வர்கள் ஆங்கிலத்தையும், மற்றவர்கள் சிங்களத்தையும் கற்று வருகிறார்கள். இன்றைய இளந் தலைமுறை மூல்லிம்கள் தமிழ் கற்பதை, தமிழில் கற்பதைக் கைவிட்டு வருகின்றனர்.

மதத்தால் வேறுபட்டாலும், கிறிஸ்தவர்களைப் போலவே இனத்தால் தமிழர்களாகிய இஸ்லாமியர்களை அவர்களது தலைமை, அரசியல் நோக்கில் தவறுதலாக வழி நடத்துகின்றது. தனக்கு மூக்குப் போனாலும் எதிரிக்குச் சகுனம் பிழைக்கட்டும் எனக் கருதும் இலங்கை அரசு, தமிழர்க்குச் சகுனம் பிழைக்கட்டும் எனக் கருதி இதற்குத் துணை போகின்றது. தனக்கு மூக்குப் போவதை அது எதிர்காலத்தில் உணர்ந்தே தீரும்.

தனிமைப்பட்ட இஸ்லாமியர்

ஆரம்பத்தில் தமிழ்க் கல்விக் கூடங்களில் கற்று வந்த இஸ்லாமியர், நாளைடைவில் இஸ்லாமியக் கல்வி நிறுவனங்களை நிறுவி, தமிழ் இளைய தலைமுறை யோடு பழகாது தனிமைப்பட்டனர். இன்று ஆங்கிலத் துக்கும், சிங்களத்துக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்து, இலங்கையில் சிங்களத்தோடும், உலகியலில் ஆங்கிலத் தோடும் தம்மை இணைத்துக் கொண்டு வருகின்றனர்.

தமிழ்பேசும் இஸ்லாமியர் வீட்டுப் பிள்ளையிடம் தமிழில் பேசினேன்; அது மௌனமாக நின்றது.

ஆங்கிலத்தில் கேட்டேன். “தமிழில் பேசினால் அம்மா அடிப்பா” என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னது.

என்னிடம் கல்வி கற்க வந்த இஸ்லாமிய மாணவ னிடம் உன் தாய்மொழி எது என்று கேட்டேன். அந்த வினாவே அவனுக்கு விளங்கவில்லை. விளங்கப் படுத்தியின் ஆங்கிலம் என்றான்.

வணிக நோக்கில் ஆங்கில மோகம்

உன் பெற்றோருக்கு ஆங்கிலம் தெரியுமா என்றேன். தெரியாது என்றான். அவர்களின் பெற்றோருக்கு? தெரியாது. அவர்கள் எந்த மொழி பேசுகிறார்கள்? தமிழில். அப்படியானால் உன்னுடைய தாய்மொழி என்ன? நீ, ஆங்கிலேயனா? ஆங்கிலம் ஆங்கிலேய னுடைய தாய்மொழி. உன்னுடைய தாய்மொழி என்ன? இஸ்லாமிய இளந்தலைமுறையின் நிலைப்பாடு இதுதான். மற்றொரு மாணவனிடம் நீ எதற்குப் படிக்கப் போகிறாய்? வைத்தியமா, பொறியியலா, கணக்கியலா எது என்றேன். எதுவுமே இல்லை. தந்தையின் தொழிற்சாலையை நிர்வகிக்கப் போகிறேன். அதற்கு ஆங்கிலம் வேண்டும். ஐம்பது ரூபா முதலோடு பீடாக்கடை வைத்திருந்த என் தந்தை இன்று ஐந்து ஆலைகளை வைத்திருக்கிறார்.

ஏன் உத்தியோகம் பார்க்க விருப்பமில்லையா? நீங்கள் குறிப்பிடும் பொறியியலாளர், கணக்காளர் எல்லாம் என்னுடைய தொழிற்சாலையில் வேலை செய்து என்னிடம் சம்பளம் வாங்குகிறார்கள். நான் தான் சம்பளம் கொடுக்கிறேன். - அந்தப் பையனின் வயது 17.

எனது தொழிற்சாலையில் இந்திய வம்சாவளியினர் தொழிலாளராகப் பணிபுரிகிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்து ஜயாக்கள் அதிகாரிகளாக இருக்கிறார்கள்.

இதுதான் இன்றைய இஸ்லாமிய இளந்தலைமுறையின் மனநிலை.

சுதந்திரத்துக்கு முன் ஆங்கிலேயரதும், இந்தியரதும் பிடியிலிருந்த வணிகம், சுதந்திரத்துக்குப் பின், அரசின் இலங்கைமயப்படுத்தல் என்ற போர்வையில் சிங்களவரின் கைக்கு மாற்றப்பட்டபோது, இலங்கைத் தமிழரின் கைக்குப் போய்விடக் கூடாது என்ற நோக்கில் தமிழ்பேசும் முஸ்லிம்கள் இதனைப் பயன்படுத்திக் கொண்டனர்.

வணிகமயமாகிவிட்ட நிலை

வணிகத் திறனும், தந்திரமான பணிவுமுடைய அவர்கள், நமது பாரம்பரியத்தில் தானமாக வழங்கப் பட்டு வந்த கல்வி, மருத்துவம் போன்ற துறைகளையெல்லாம் வணிகமயமாக்கிவிட்டனர். பல சர்வதேசக் கல்லூரிகளும், மருத்துவமனைகளும் வணிக நிலையங்களாக மாறிவிட்டன.

இவற்றால் சிங்களமும், தமிழும் தெரியாத ஆங்கிலம் தெரிந்த ஓர் அதிகார உயர்வர்க்கம் இலங்கையில் உற்பத்தியாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இவற்றின் தீமையை இலங்கை உணரும் நாள் அதிக தூரத்தில் இல்லை.

போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் ஆகியோர் ஆண்டார்கள், சரண்டினார்கள், போய்விட்டார்கள். ஆனால் வியாபாரம் செய்யச் சென்ற இஸ்லாமியர், தமக்கு வாழ்வுதந்த நாடுகளில் நிலையாகத் தங்கி, நாடுகளைக் கூறுபோட்டு இஸ்லாம் நாடுகளாக மாற்றி யிருக்கிறார்கள். இதுதான் வரலாறு. இலங்கையும் இந்த விதிக்கு உட்படும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

வணிகத்துக்கு எல்லா மதங்களும் தர்மம் வகுத் துள்ளன. அந்தத் தர்மத்தை மீறியே வணிகர்கள் பெரும் பொருள் குவிக்கிறார்கள். கலப்படம் மாத்திரமல்ல, கள்ளக் கடத்தலும் வணிகமாகிவிட்டது. இந்த வணிகத்தின் பங்காளிகளாக அந்தந்த நாட்டு அதிகாரிகள் மாத்திரமல்ல, அமைச்சர்களும் துணை செய்கின்றனர். கடல் சூழ்ந்த இலங்கையில் கடத்தலுக்கு வாய்ப்பான கடற் கரைகள்; நாலா பக்கத்திலும் நாடு சுரண்டப்படுகிறது.

இவை தவிர அரசின் கட்டுப்பாட்டுக்குட்பட்ட துறை முகங்களும், விமானத் தளங்களும் கடத்தல்களுக்குத் துணைபுரிகின்றன. இலங்கை நாடு வணிகர்களால் கொள்ளையடிக்கப்படுகிறது.

திருச்சியில் நடக்கும் கடத்தல்கள்

திருச்சி விமான நிலையத்தில் பயணிகள் வரிசையாக நிற்கிறார்கள்.

ஒருவர் வந்து சிலரிடம் மாத்திரம் கடவுச் சீட்டுக்களை வாங்குகிறார். விவரம் தெரியாத மற்றவர்களும் கொடுக்க முனைகின்றார்கள். அவர் முறைக்கிறார். சிறிது நேரத்தில் கடவுச் சீட்டுக்களைக் கொடுத்தவர்கள் வானில் ஏறிப் பறக்கிறார்கள். அவர்கள் கொண்டு வந்த பல லட்சம் பெறுமதியான பொருள்களோடு வான் பறந்துவிட்டது. அவர்களுக்கு எந்தச் சோதனையும் இல்லை. இது தினமும் நடக்கிறது.

வணிகம் என்ற போர்வையில் என்ன நடக்கிறது? யார் இந்த வணிகர்கள்? இவர்களுக்குத் துணை போகும் அதிகாரிகள் யார்? இவர்களுக்குத் துணை போகும் அரசியல் சக்திகள் எவை?

வணிகம் என்பது கொள்ளையடிப்பது. வணிகம் என்பது கடத்தல் செய்வது. இந்த வணிகம் உணவு முதலிய அத்தியாவசியப் பொருட்களோடு மாத்திரம் நின்றுவிடவில்லை.

கல்வி வணிகம், வைத்தியம் வணிகம், எல்லாமே வணிகம். அன்னதானம் நடந்த நாட்டிலே, பிராமணனே அன்னம் விற்றுப் பிழைக்கத் தொடங்கிவிட்டான் என மதுரை சங்கரதாஸ் சுவாமிகள் குறிப்பிடுகிறார். பிராமணாள் கோட்டல்கள் இதற்குச் சான்று.

இந்து, பெளத்த தர்மப்படி தானமாக வழங்கப்பட்டு வந்த இவை, தனம் குவிக்கும் வணிகமாக்கப்பட்டு விட்டன.

பெருகிவரும் சர்வதேசக் கல்லூரிகள், வைத்திய நிலையங்கள், அனுபவ உண்மைகளாகிவிட்டன.

வணிக தர்மத்தை மீறிய இஸ்லாம்

வணிகத்தை மதமாக்கிவிட்ட மதம், இஸ்லாம்.

வணிக தர்மம் இப்படி என விதி வகுத்துள்ளது இஸ்லாம்.

வீதி வழியே நடந்து சென்ற நபிநாயகம், தானியக் கடையில் குவித்து வைத்துள்ள தானியக் குவியலுக்குள் தம் கையை நுழைத்து ஒரு பிடி அள்ளினார்.

நிறையைக் கூட்டுவதற்காகத் தந்திரம் செய்த அந்த வணிகனை எச்சரித்தார்; உபதேசம் புரிந்தார். கசையடியும், கல்லெறியும் தண்டனையாக வழங்கியும் திருந்த வில்லையே!

சட்டங்கள் அமைவதற்கு முன் மத தர்மங்களே சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்தி வந்தன. இன்றும்

மதங்களே சக்தியோடு விளங்குகின்றன. இருந்தும் என்ன பயன்?

மதம் ஏழையின் சரணாலயமாய்விட்டது. சட்டம் வல்லவன் பம்பரமாய் விட்டதே!

மனித வரலாற்றில் முதலில் தோன்றியது மத உணர்வானாலும், உலகிலுள்ள மனித இனங்களும் அவை வாழும் நாடுகளும் பெரும்பாலும் மொழி வாரியாகவே அழைக்கப்படுகின்றன.

இந்த முறைமைக்கு மாறானவை அமெரிக்கா, கனடா முதலியன். இந்து மதம், பெளத்த மதம், கிறிஸ்து மதம், இஸ்லாம் மதம் முதலியன உலகெங்கும் பரந்திருந்தாலும், இந்து நாடு, பெளத்த நாடு, கிறிஸ்தவ நாடு என மத அடிப்படையில் அவை அழைக்கப்படவில்லை.

பிரெஞ்சு மொழியினால் பிரான்சு தேசம், டோச் மொழியினால் ஜெர்மனிய தேசம், ஐப்பான் மொழியினால் ஐப்பானிய தேசம், சின் மொழியினால் செனா தேசம் என்பன குறிக்கப்படுகின்றன. ஆனால் இஸ்லாமிய நாடுகள் என இஸ்லாத்தை அரச மதமாக்கிய நாடுகள் பல உள்ளன. இந்த நாடுகளில் ஏனைய மதத்தினர் தற்காலிகமாக வாழ முடியுமே தவிர, தமது மதம், மொழி, கலை கலாச்சாரங்களைப் பின்பற்றும் உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்திய அரசை அசைக்கும் இஸ்லாமியர்

ஆனால் ஏனைய மதத்தினர் பெரும்பான்மையாக வாழும் நாடுகளில் இஸ்லாமியர் எல்லா உரிமைகளை யும், அதாவது தமது மதமுள்ள மற்ற நாடுகளில்கூடக் கிடைக்காத சுதந்திரத்தைப் பெற்று வாழ்கின்றனர். உதாரணமாக, இலங்கை, இந்தியா, இங்கிலாந்து

போன்ற நாடுகளைக் குறிப்பிடலாம். இவங்கை முஸ்லிம்கள் ரம்ஜான் விழாவின் போது தமக்குப் பேரீச்சம் பழம், நாட்டரிசி முதலியன் வேண்டுமென வற்புறுத்திப் பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

இந்தியாவில் 11 விதமான இஸ்லாமியர், இந்திய அரசையே அசைக்கும் திறம் பெற்றிருக்கின்றனர். இந்து சமூகத்திலுள்ள சாதிப் பிரிவுகளும், பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும், இந்து மத குருமாரின் இறுக்கிய பிடியும், மக்களின் அறியாமையும், தாங்கொணா வறுமையும், ஏனைய மதங்களின் இறுக்கமற்ற நிலையும் இந்துக்கள் மதம் மாறக் காரணமாகின்றன. இதனை, “இந்து மதத்தைவிட்டு வெளியேற ஆயிரம் வாசல்கள் திறந்து கிடக்கின்றன; ஆனால் உள்ளே வர ஒரு சிறு துவாரம்கூட இல்லை” என ஒரு வரலாற்று ஆசிரியன் குறிப்பிட்டுள்ளான்.

இளையான்குடிக்கு ஏற்பட்ட கதி

தமிழினத்தின் முந்தையராகிய திராவிட இனத்தின் தொட்டிலாயிருந்த சிந்துநதிப் பிரதேசமும், இந்து மதமாகிய சைவம் பரவியிருந்த வங்காளமும் இஸ்லா மிய நாடுகளாயின. சீக்கிய மதத்தின் தோற்றத்துக்கு எது காரணம்? தென்னிந்தியாவில் மானாமதுரைக்கு 7 மைல் தொலைவில் இளையான்குடி என்னும் அழகிய கிராமம் இருக்கிறது. இங்கு இளையான்குடி மாறன் என்னும் சிவனடியார் வாழ்ந்தார். அவர் பக்திப் பெருக்கைச் சேக்கிழார் பாடியுள்ளார். அவர் பெயரே அவ்வூரின் பெயராயிற்று.

சைவர்களே வாழ்ந்த அந்தக் கிராமத்தில் இன்று ஒரு சைவன் இல்லை. எல்லோரும் ‘இஸ்லாமாயிட்டாங்க.’ மதச்சார்பின்மை பேசும் இந்திய ஜனநாயகமும்,

நிர்ச்சரவாதம் பேசும் அரசியல் வாதமும், வாக்கு வேட்டைக்காக எதனையும் செய்யும் அரசியல் கட்சி களும், அந்நிய மதங்கள் பெருக வாய்ப்பளிக்கின்றன.

இந்து மதத்தைத் தளமாகக் கொண்டு கட்டியெழுப்பப் பட்ட மொழி, கலை, கலாச்சார விழுமியங்களை மூடநம்பிக்கைகளென மூட்டை கட்டி வைக்கும் மக்கள் பெருகி வருகின்றனர். இவற்றால் இந்தியாவே இஸ்லாமிய நாடாகும் நாள் அதிக தூரத்திலில்லை.

சார்க் நாடுகளில் பல, இஸ்லாமிய நாடுகளாக்கப்பட்ட நாடுகள். இந்தியாவையும், இலங்கையையும் இஸ்லாமாக்க முயற்சிகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இலங்கையின் கதி என்ன?

இந்நிலையில் இலங்கையின் கதி என்ன? அம்மியே ஆகாயத்தில் பறக்கும் போது, இலவம்பஞ்சின் கதி என்ன?

மாலைத்தீவின் கதியே இலங்கைக்கும் ஏற்படும்.

இன்று இலங்கையில் பெரும்பான்மை இனத்துக்கு அடுத்த நிலையில் இருக்கும் இலங்கைத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளியினர், இஸ்லாமியர் என்போருள் இலங்கைத் தமிழர் மதமாற்றத்தின் மூலம் இஸ்லாமியர்களாகவும், கிறிஸ்தவர்களாகவும் மாற்றப்படுவதோடு, போரினால் உடமைகளும் அழிக்கப்பட்டும், அகதிகளாக்கப்பட்டும் வருவதினால், மற்றச் சிறுபான்மையினரைவிட எண்ணிக்கையில் குறைந்தும் வருகின்றனர்.

இவற்றால் இரண்டாம் இடத்தில் இன்று இருக்கும் இலங்கைத் தமிழினம் கடைசி இடத்துக்குத் தள்ளப்பட்டுவிடும். இதே நேரத்தில் மூன்றாம்

இடத்திலிருக்கும் இஸ்லாமியர் மதமாற்றத்தினாலும், பலதாரத் திருமணத்தாலும் இனத்தைப் பெருக்கிச், செல்வத்தைப் பெருக்கிக், கல்வியை வளர்த்து, அதி காரத்தைக் கைப்பற்றித் தம்மை வலுப்படுத்தி வருகின்றனர்.

பதவிக்கு வரும் கட்சிகளோடு சேர்ந்து பதவி பெற்றுத் தம்மினத்தையும், தம்மையும் வளர்த்துக் கொள்ளும் தந்திர அரசியல் கைவந்த அவர்கள், இன்று கிழக்கு மாகாணத்தை மையமாக வைத்துத் தனிக்கட்சி அமைத்துத் தமக்கென ஒரு பிரதேசம் கேட்கும் நிலைக்கு வளர்ந்துள்ளனர்.

யார் குற்றியும் அரிசியாக்ட்டும்!

ஆட்சிக்கு ஆதரவு தெரிவிக்கும் முஸ்லிம்களை ஏனையோர் துரோகிகள் எனக் குற்றம் சாட்டுவதில்லை. யார் குற்றியும் அரிசியாக்ட்டும், தன் இனம் வளர்ந்தால் போதும்; இது அவர்களது விவேகம். இலங்கை முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் பிரதேசம் கிழக்கு மாகாணமாகும். தமிழர்களாகப் பிறந்து முஸ்லிம் களாக மாற்றப்பட்ட இவர்கள், குலத்தை அழிக்கும் கோடரிக் காம்பாக மாறிவிட்டனர்.

இஸ்லாமியரென மதத்தைக் காட்டியும், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களென மொழியைக் காட்டியும், தமிழரை அழிக்கும் நோக்குடைய பேரினவாதத்தைப் பயன் படுத்தி வளர்ந்து வரும் இஸ்லாமியர், உடன் பிறந்தே கொல்லும் வியாதியாகிவிட்டனர்.

தாம் எழுதிய ஒரு நூலுக்கு, இஸ்லாம் மதச் சார்பு பற்றியதால், இஸ்லாமிய அமைச்சிடமும், தமிழ் மொழியில் எழுதப்பட்டதால், இந்து கலாச்சார

அமைச்சிடமும் பரிசும், பாராட்டும் பெறும் விவேகம் யாருக்கு வரும்?

இந்துப் பாரம்பரியத்தில் பிறந்த ஜின்னா

இந்து பாரம்பரியத்தில் பிறந்த ஜின்னா, மதத்தைக் காட்டி, ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி இருந்தபோதே, பாரதத் தைப் பிரித்துப் பாகிஸ்தானை அமைத்துக் கொண்டார்.

கண்ணீரும் செந்நீரும் சொறிந்து காந்தியடிகள் நடத்திய சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு உதவி செய்யாத தோடு, உபத்திரவழும் செய்த ஜின்னா, காந்தியின் போராட்டத்தைப் பயன்படுத்தித் தனிநாடு அமைத்துக் கொண்டார்.

அதேபோல ஈழத் தமிழர் நடத்தும் போரினைக் கொச்சைப்படுத்திக் கொண்டும், பேரினவாதத்தோடும், உதிரிக் கட்சிகளோடும் பேரம் பேசிக் கொண்டும், அரசியல் நடத்துகிறது ஒரு முஸ்லிம் கட்சி.

இலங்கையில் ஓர் இஸ்லாமியப் பிரதேசம் அமைப்பதோடு அவர்கள் நின்றுவிடப் போவதில்லை. இலங்கையே ஓர் இஸ்லாம் நாடாக மாற்றப்படும் போதுதான் பேரினவாதம் திகைப்படையப் போகிறது.

தமிழரை அழித்துவிட்டால் இலங்கையைப் பெள்த்த நாடாக்கி விடலாம் எனக் கருதும் பேரினவாதம், மதப் பொறையற்ற இஸ்லாத்தின் புனிதப் போரைச் சந்தித்தே தீரும். புனித வெள்ளிக்கிழமையில் மகுதித் தொழுகையின் பின் புனித குரானோடு புனித யுத்தம் செய்ய அவர்கள் அஞ்சார்கள்.

ஓர் இனம் பணத்தைப் பெருக்கி, இனத்தைப் பெருக்கி, அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் போது மற்ற

இனம் இவற்றில் சுருங்கி வலி குன்றுகின்றது. இறுதியில் நாட்டைத் தம் நாடாக்கும்போது மற்ற இனம் அழிந்து போகின்றது அல்லது கரைந்து போகின்றது. இது வரலாறு. மாலைத்தீவின் கதை இதுதான். ஜின்னாவைப் பின்பற்றும் இலங்கை முஸ்லிம்களின் தந்திரத்தைப் புரியாத பேரினவாதிகளும், வலுவற்ற தமிழ் அரசியல் வாதிகளும் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் தற்கால சுகத்துக்காக நீர்த் தொட்டியில் விடப்பட்ட ஆமை போலக் குதூகலிக்கின்றனர். நீர் சூடாகிக் கொதித்துத் தான் வேகப்போவதை ஆமை உணர அதிக நேரம் பிடிக்காது.

இனங்களின் அழிவை மாத்திரமல்ல, முழு நாட்டின் அழிவையும் வரலாறு சொல்லப் போகின்றது.

எதிலும் அரபு மொழி

மதத்திலும், இனத்திலும், அதிகாரத்திலும் ஊடுருவும் இஸ்லாம், மதத்தின் மொழியாகிய அரபியையும் ஊடுருவச் செய்கின்றது. மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இஸ்லாமியருக்கே முதன்மையும், அதிக சம்பளமும் வழங்குவதன் மூலம் தமிழர்களும், சிங்களர்களும் முஸ்லிம்களாக மதம் மாறுமாறு கவரப்படுகிறார்கள்.

முதலில் பெயர்கள், இஸ்லாமிய அரபுப் பெயர்களாக மாற்றப்படுகின்றன. கந்தசாமி கமீர் ஆகிறார்; பொடிமெனிக்கா, ஜீசோ ஆகிறார்.

முஸ்லிம்கள் வாழும் குடியிருப்புகளுக்கும், வீதிகளுக்கும் அரபு மொழிப் பெயர்கள் சூட்டப்படுகின்றன. காலஞ்சென்ற பல முஸ்லிம்களின் பரம்பரைப் பிரதேசம் இவை எனக் குரல் எழுப்பப்படுகின்றன.

தமிழ்ப் பாடநூல்களுள் அரபுச் சொற்களும், இஸ்லாமிய மதக் கருத்துக்களும் புகுத்தப்பட்டு அரபுத் தமிழ் என்னும் புது மொழியும், இஸ்லாமியத் தமிழ்க் கலாசாரமென்னும் கலப்பும் தொன்மை வாய்ந்த செந்தமிழையும், காலத்தால் அழியாத விழுமியங்களையும் சிதைக்கின்றன.

இலங்கையைச் சந்தையாக்கிய இஸ்லாமியர்

பதியெழுவறியாப் பழங்குடிகளாகிய தமிழர், வந்தேறு குடிகளைத் தம் வயப்படுத்தும் ஆட்சியோ, அதிகாரமோ இல்லாத காரணத்தால் அழிந்து கொண்டிருக்கின்றனர்.

போர்ச்சுக்கீசியர், ஓல்லாந்தர், ஆங்கிலேயர் அதிகாரத் திலிருந்தபோது நமது மதத்தைச் சீரழித்து, நமது மொழி, கலை, கலாசாரத்தைச் சிதைத்தாலும், இறுதியில் இந்த நாட்டை விட்டுப் போய்விட்டனர்.

வணிகராய் வந்த இஸ்லாமியரோ, ஊடுருவி உள்ளே புகுந்து நாட்டையே தம் வசப்படுத்தி வாழ்ந்து வருகின்றனர். அராபியாவில் தோன்றிய இஸ்லாத்திலும் அரபு மொழியிலும் உள்ள அதீத பற்று, அராபியாவே தம் தாயகம் என்ற உணர்வை ஊட்டி, இலங்கையை வாய்ப்பான சந்தையாக நினைக்க வைத்துள்ளது.

சந்தைக்கு வந்த வியாபாரிக்குச் சந்தையில் என்ன பற்று? விற்று முடிந்தவுடன் பணத்தை எண்ணிக் கொண்டு வீடு செல்வதைத் தவிர அவனுக்கும், சந்தைக்கும் என்ன தொடர்பு? எமது தாயகம் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகவே வாய்ப்பான ஒரு சந்தையாக உலக வணிகர்களால் கணிக்கப்பட்டு மக்கள் சுரண்டப்பட்டு வருகின்றனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்கள் எனத் தம்மை இனம் பிரித்துப் பேசுவதற்கு என்ன காரணம்? தன்னலத்தைத் தவிர வேறு காரணமுண்டோ?

மதம் மாறினாலும் இவர்கள் தமிழர்கள் தாமே! தமிழ் தானே இவர்களின் தாய்மொழி! இவர்களின் முன்னோர்கள் இந்துக்கள்தாமே!

கல்லைக் கடவுளாக்கிய இஸ்லாமியர்

கடல் கோளினால் சிதைவுண்ட இலங்கைத் தமிழர் களின் முன்னோர்களான லெமூரிய மக்கள் மூலம் ஆப்பிரிக்கா, அராபியா, ரோம் வரை இந்து சமயம் பரவியுள்ளதை ஆராய்ச்சியாளர் கூறியுள்ளனர்.

மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா காலத்திலேயே வழக்கத் தில் இருந்த இந்துக்களின் விக்கிரக வணக்கம், அராபியாவிலும் பரவியிருந்தது.

உருவ வழிபாட்டில், குருமாரால் புகுத்தப்பட்ட தீமைகளைக் களைவதற்குப் பதிலாக உருவ வணக்கத் தையே நபிநாயகம் இல்லாதோழித்தார்.

ஆனால், மெக்காவிலுள்ள கறுப்புக்கல் புனிதமாகக் தொழுப்படுகின்றது. இது விங்க வணக்கத்தின் மிச்ச சொச்சமென ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர்.

ஆண்டவனையே பொருட்படுத்தாத போதி மாதவன், விக்கிரகங்களையும், திருக்கோவில்களையும் பொருட்படுத்தவில்லை. இருப்பினும் அவர் வழி வந்தவர்கள், போதி மாதவனையே கடவுளாக்கி விகாரம் எழுப்பி விட்டனர். விகாரைகளில் தாம் இந்துக்களாயிருந்தபோது வழிபட்ட முறைப்படி, பூக்கை கொண்டு அரன் பொன்னடி போற்றுவதோடு இந்துக் கடவுளர்களையும் எழுந்தருளச் செய்து வழிபட்டு வருகின்றனர்.

இலங்கை முஸ்லிம்கள், தமிழர்கள், சிங்களவர் ஆகியோரின் மத்தியில் வாழ்ந்தபோதும், இந்த இனங்களோடு கலப்பின்றியே வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்த நிலைக்குத் தமிழர்கள் மற்றவர்களைத் தாழ்த்தி ஒதுக்குவதும் ஒரு காரணமாகும்.

இதற்கு மாறாகத் தென்னிந்தியாவில் இஸ்லாமான தமிழர்கள் அங்குள்ள மக்களோடு நெருக்கமாக வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களது தமிழ் மொழிப் பற்றும், புலமையும், தமிழ்க்கலை, கலாசாரப் பற்றும் மிகமிக உயர்வானவை. இந்துத் திருத்தலங்களை வழிபடுவதும், இந்து முறைப்படி விவசாயம், வணிகம் முதலியவற்றை மேற்கொள்வதும் சர்வசாதாரணம். புலால் உண்ணாத முஸ்லிம்கள் பலர் உள்ளனர்.

'முட்டை பொரிப்பேன், முழுக் கோழியும் பொரிப் பேன்' என இறைவனிடம் தன் அன்பைச் சொரிந்த இஸ்லாமியப் பக்தியாளர்களிடையே, இந்துப் பிராமணர்களைவிட மனந்தூய இஸ்லாமியத் தமிழர் பலர் உள்ளனர்.

இந்து மதத்தின் சகிப்புத் தன்மை

மதக் கலவரங்கள் தூண்டப்பட்ட போதும், இந்து மத கலை கலாச்சாரத்தினால் ஊட்டப்பட்ட சகிப்புத் தன்மை மக்களிடம் ஊறியிருப்பதினால் சமநிலை பேணப்பட்டு வருகின்றது.

நவகாளியில் மதக் கலவரத்தினால் இந்துப் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்டபோதும், நிதானம் தவறாது, பலர் தடுத்தும் நடந்தே நவகாளிக்குச் சென்று சகிப்புத் தன்மை பரப்பிய மகாத்மா காந்தி இந்தியா வில்தான் தோன்ற முடியும்.

இந்திய, இந்து கலாச்சாரத்தின் தளமே சகிப்புத் தன்மைதான். வாளால் பரப்பப்பட்ட மதமென்றும், வாளெடுத்துப் போர் செய்த மதத்தின் குருவென்றும் இஸ்லாம் புகழப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம்.

வாளேந்தத் தூண்டப்பட்ட சீக்கியக் குரு

இந்து, இஸ்லாமியக் கலப்பினால் தோற்றுவிக்கப் பட்ட சீக்கிய மதத் தலைவரும் வாளேந்தத் தூண்டப் பட்டார். புனித தலமாகிய பொற்கோவிலும் போர்ப் பாசறையாக மாற்றப்பட்டது. அன்பைப் பரப்ப வந்த மதமே, அன்பைப் புறக்கணித்தால், அந்த அன்பை இஸ்லாமியர் என்னும் ஒருவரையறைக்குள் வரம் பிட்டால் என்ன செய்வது? கடல் கொதித்தால் கலக்க நீருக்கு எங்கே போவது?

சுகோதரத்துவ அன்பு, பாசம் எல்லாம் இஸ்லாமியருக் குள்ளே தான், ஏனையவரோடு இல்லை என வரையறுத்த போதும், இதனை மீறிய மனிதாபிமானம் படைத்த இஸ்லாமியர் பலர் உள்ளனர். கொழும்பில் வாழும் முதியவரான என் இஸ்லாமிய நண்பர், புலால் உண்ப தில்லை. காரணம் கேட்டபோது இஸ்லாம் என்ன சொன்னாலும் கொலை பாவம்தான் என்றார்.

இங்கனம் ஊன்றிய கருணை இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? தமிழர்களாக, இந்துக்களாக இருந்தபோது அவர்களிடம் வேறுன்றிய விழுமியங்கள் பல. அவற்றைப் போற்றிவரும் இஸ்லாமியரும் பலர்.

ஓர் இஸ்லாமியரின் தமிழ்ப் பற்று

கொழும்பிலும், கண்டியிலும், கொங்கொங்கிலும் மிகப் பெரிய வைர வியாபாரி அவர். தம் பிள்ளைகளின் கல்வித் தேவைக்காக எம்மை அணுகினார்.

“ஐயா, நாங்கள் 11 பிள்ளைங்க; ஒன்று மோசம் போச்ச; 10 பேரும் நல்லாயிருக்கோம். யாழ்ப்பாணம் தான் நம்ம ஊரு. உங்க வீட்டு வளவுங்களுக்க போத்தல், தகரம் பொறுக்கி வியாபாரம் செஞ்சோம். இன்னிக்கு நல்லா யிருக்கோம்.

“எங்க உம்மா சொல்லுவாங்க. நாமெல்லாம் இஸ்லாமானவங்க. ஆனால் தமிழை மறந்திடக்கூடாது என்று. எங்க பிள்ளைகளுக்கும் கொஞ்சம் தமிழ் சொல்லிக் கொடுங்க.” அது அந்தப் பெரியவரின் தமிழ்ப் பற்று. நான் அசந்து போனேன்.

இஸ்லாமியரிடம் தமிழினம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியவை நிறைய இருக்கின்றன.

கொழும்பில் ஒரு அனுபவம்

அல்லலுற்று அகதிகளாக வந்த இஸ்லாமிய நண்பர்கள் என்னைக் கொழும்பில் கண்டபோது கட்டிப் பிடித்து அழுதார்கள். ஐயா, உங்களுக்குமா இந்தக்கதி! எப்படி இருந்தோம் யாழ்ப்பாணத்தில்!

இந்த இஸ்லாமியப் பெரியவருக்கு என்னைத் தெரியும். ஆனால் நான் அறியேன். அவர் வெள்ள வத்தைச் சந்தையோரத்தில் சில சளகுகளை (முறம்) வைத்து வியாபாரம் செய்து கொண்டிருந்தார். என்னை நலம் விசாரித்தார். மட்டக்களப்பிலிருந்து சளகுகளை வாங்கி விற்பதாகச் சொன்னார். “இந்த வயதில் இப்படிக் கஷ்டப்படுகிறீர்களே” என்றேன். “இல்லை; நாம் திருந்தவேணுமென்று அல்லா நமக்குக் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறான்” என்றார். “பிள்ளைங்க எல்லாம் நல்லா யிருக்காங்க; நான் நாலு காசு சம்பாதித்துத்தான் சாப்பிட ணும்” என்றார். அந்த ஞானியை மனதால் தொழுதேன்.

நயமாகப் பேசும் வியாபாரத் திறமை

“பழைய சேர்ட்டு, கோட்டு, கழிசான் இருக்கா? ஓட்டை, ஒடிசல், பித்தளை, சரிகைப்பட்டு இருக்கா?” என்று கூவிக்கொண்டு, பிளாஸ்டிக் பாத்திரங்களைக் கோபுரமாகக் கட்டிய சுமையோடு அந்த இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் வந்தான். வயது 18-20 இருக்கும். பழைய துணிக்குப் பிளாஸ்டிக் பொருட்கள். இதுதான் வியாபாரம்.

கூடையை இறக்கிய பையனிடம் அடியில் இருக்கும் ஒரு பொருளை அந்த மாது கேட்டாள். அவன் பொறுமையாகக் கயிற்றை அவிழ்த்து ஒவ்வொரு பொருளாக எடுத்து வைத்துக் கடைசியில் இருந்த அந்தப் பிளாஸ்டிக் சிமிமை எடுத்துக் கொடுத்தான். விலை கேட்டாள், திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தாள். வேண்டாம் என்று வெறுப்போடு போட்டுவிட்டாள்.

பையன் நயமாகப் பேசிப் பார்த்தான்; பிரயோசன மில்லை. எந்தச் சலனமுமில்லாமல் எடுத்து வைத்துப் பாத்திரங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வைத்துக் கட்டித் தலையிலே வைத்தான். ஒரு முனுமுனுப்பு, ஒரு வெறுப்பு ஒன்றுமே இல்லை. “வாறன் அம்மா!” என்றான்; தலையசைத்துப் புன்னகையோடு. இந்த நிஷ்காமிய கர்மநிலை இந்த இளைஞருக்கு எப்படி வந்தது? ஆம்; அவன் ஓர் இஸ்லாமிய இளைஞர். அந்த இனத்தின் முன்னேற்றத்திற்குக் காரணம் அதுதான்.

அவர் எனக்கு நண்பர், நீண்டகால நண்பர்; எனது அரசியல் பண்பாட்டால் கவரப்பட்டவர். யாழ் இந்துவில் கற்று, இந்து சமயத்திலும் திறமைச் சித்தி பெற்ற இஸ்லாமியர். பெரிய நகை வியாபாரி. யாழ் நகரசபை உதவி மேயர்.

எனக்குக் கோப்பி தருவதற்காகத் தனியான வெள்ளிப் பாத்திரம் வைத்திருந்தவர். ஒரு நாள் திடீரென மாரடைப்பால் காலமாகிவிட்டார்.

செய்தி அறிந்து அவர் வீட்டுக்குச் சென்றேன். கொண்டு சென்ற மாலையை அவர் படத்திற்குத்தான் அணிய முடிந்தது. அவர் இடுகாட்டுக்குப் போய் விட்டார். இடுகாட்டுக்குச் சென்றேன். கடமை முடித்து விட்டு வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

என்னையும் அழைத்து வந்த அவர்கள், இறந்தவரின் வீட்டு முற்றத்தில் கூடினர். இறந்தவரின் வீடு பெருந்தொகைக்கு ஈடு வைக்கப்பட்டிருந்தது. பத்துப் பிள்ளைகளும், உறவினரும் என் முன்னிலையிலே பணம் போட்டு அந்த வீட்டை மீட்டு அந்த விதவையின் கண்ணீரைத் துடைத்து மகிழ வைத்தனர்.

அறம், பண்பாடு பற்றி அதிகம் பேசும் தமிழரிடம் இல்லாத இந்தப் பண்பாடு அவர்களுக்கு எப்படி வந்தது? சகோதரத்துவம் அவர்கள் வாழ்விலூன்றிய ஒரு தத்துவம். அதுவே இல்லாம்.

தன் இனம் மட்டுமே பெரிது

அத்தகைய தத்துவவாதிகள், உலகந்தழுவாமல் இல்லாமியர் தவிர்ந்த மற்றையோரைப் பிறராக எண்ணியதே தவறாகும். இது தத்துவத்தின் தவறல்ல. நபிநாயகத்தின் கருத்துமல்ல. மதவாதிகளின் தவறு.

இந்து சமயம் உலகெல்லாம் உலகெல்லாம் எனத் தன் மதம், தன் இனம், தன் நாடு கடந்து எல்லா உயிர்களை யும் நேசிக்கக் கற்றுக் கொடுக்கின்றது.

இஸ்லாம் இலங்கைத் தமிழரைப் பிச்சுப் பிடுங்கித் தன்னினத்தை வளர்த்து வருகின்றது. கிறிஸ்துவமும் அதனையேச் செய்கின்றது. பெளத்தரும் அதனைச் செய்யப் பின்வாங்கவில்லை.

தென்னிந்திய இஸ்லாமியர் தமிழ் மொழிப் பற்று, தமிழ்க் கலை கலாச்சாரப் பற்றுடையவர்களாக விளங்கு வதைப்போல, இலங்கை இஸ்லாமியர் விளங்கவில்லை. மாறாகத் தம் அரசியல் லாபம் கருதித் தமிழினத்தின் அழிவுக்குரிய எல்லாச் செயல்களிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர்.

சில ஆழமற்ற தமிழ் அறிஞர்கள்

சிலர் தமிழினத்துக்குள்ளே ஊடுருவி இனத்தையே அழித்துக் கொண்டு தமிழ் மொழிக் காவலர்தாம் எனவும் பறை சாற்றுகின்றனர். சில தமிழ் அறிஞர் ஆழமற்ற ஒரு பக்கச் சிந்தனையாக வெளியிட்ட கருத்துக்கள் இவர்களுக்கு அரணாக அமைந்துள்ளன.

தமிழ் மொழியை, இஸ்லாமியர்கள் வளர்த்தார்கள். கிறிஸ்துவர்கள் வளர்த்தார்கள். சமணர், பெளத்தர் வளர்த்தார்கள் என அவர்கள் இயற்றிய நூல்களைச் சான்று காட்டிக் கூறியுள்ளார்கள்.

தமிழனின் உலகம் தழுவும் ஒட்பமாக இதனைக் கொண்டாடுகிறார்கள்.

இந்து சமய அடிப்படையில் இயங்கிவந்த சமண, பவுத்தத் தமிழ் அறிஞர்கள் உண்மையான தமிழர்களே ஆவர். இதற்கு அவர்கள் இயற்றிய நூல்களே தக்க சான்றாகும்.

ஆனால் இலங்கை இஸ்லாமியர், தம்மைத் தமிழராகக் கணிக்காமல், தனி இனத்தவராகக் காண்கின்றனர்.

தமிழை வளப்படுத்தி வளர்த்த பெருமைக்குரிய சான்றோர் யாரும் தாம் தமிழை வளர்த்ததாகச் சொன்னதில்லை. தமிழுக்காகக் கோட்டை கட்டிய தொல்காப்பியன் சொல்லவில்லை.

வள்ளுவன், திருமூலன், இளங்கோ, கம்பன், பாரதி வரையாருமே தமிழை வளர்த்ததாகச் சொல்லவில்லை.

தமிழ், உலகிலுள்ள உயர் தனிச் செம்மொழியென நிறுவிய மேனாட்டு அறிஞர் கால்ட்வெல் கூடக் கூறவில்லை.

'இருந்தமிழே உன்னால் இருந்தேன். வானோர் விருந்து அமுதமென்றாலும் வேண்டேன்' என ஒரு புலவன் தமிழால் தான் வாழ்ந்ததாகக் கூறினானேயன்றித் தமிழைத் தான் வளர்த்ததாகக் கூறவில்லை.

தமிழனிடம் உள்ள போலிப் பெருந்தன்மை

ஆனால், தமிழால் வளர்ந்தவர்கள், தமிழால் வயிறு வளர்ப்பவர்கள், மத மாற்றத்துக்காகத் தமிழைக் கற்றவர்கள், தமிழை ஊடுருவி அழித்துக் கொண்டே தமிழை வளர்ப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழனிடமுள்ள போலிப் பெருந்தன்மை இதற்கெல்லாம் இடங்கொடுக்கின்றது.

உலகிலுள்ள எந்த இனமும் தன் நாட்டு அரசியலில், ஆட்சியில், அதிகாரத்தில் வீற்றிருக்க அந்நியரை அனுமதிப்பதில்லை.

குடியிருமையுள்ள ஒரு காரணத்துக்காக அந்நியம் ஊடுருவ அவை அனுமதிப்பதில்லை.

தமிழினம், சங்க காலத்திலிருந்து இன்றுவரை இதனை அனுமதித்துத் தன்னை அழித்து வருகின்றது.

வடவராகிய ஆரியர், தமிழரசரின் அந்தப்புரம் வரை சென்று தமிழரின் விழுமியங்களையும், மொழியையும் சிறைத்துள்ளனர். களப்பிரர் என்னும் இனம் தமிழ் நாட்டை ஆண்டுள்ளது. கொடுரோமான அந்த ஆட்சியாளர் யாவர் என இன்றுவரை இனங்காணப்படவில்லை.

பல்லவர் காலத்திலும் வடமொழியே ஆதிக்கம் செலுத்தித் தமிழுக்கு ஊறு செய்துள்ளது.

மராட்டியர் ஆட்சியில், தஞ்சையில், தமிழ்நாட்டில் தெலுங்கே கொடிகட்டிப் பறந்தது.

இஸ்லாமியர் ஆட்சியில் மதுரைவரை அரபும், உருதும் ஊடுருவின.

வந்தோரை வாழவைத்த தமிழினம்

இன்றுவரை வந்த எல்லோர்க்கும் இடங்கொடுத்து ஏமாறிய இனமாகத் தமிழினம் இருந்து வருகின்றது.

மதம், மொழி என்பன மனித சமுதாய வளர்ச்சிக்காக ஏற்பட்டவை. இவற்றுள் மதவுணர்வு பழமையானது. மதவுணர்வு, மதவெறியாக மதப் பேயாக மாறியபோது உலகெலாம் இரத்த வெள்ளம் பாய்ந்திருக்கின்றது. இதற்கு இந்து சமயமும் விலக்கல்ல.

இன்றுவரை இஸ்லாமும், கத்தோலிக்கமும் நெகிழ்ச்சியற்ற மதங்களாயிருந்து வருகின்றன.

இஸ்லாத்துக்கு மாறாக, இஸ்லாமிய மறுமலர்ச்சி யாளர் கூடக் கருத்துத் தெரிவிக்க முடியாத நிலையுள்ளது. அவர்களுக்கும் மரண தண்டனை விதிக்கப்படுகின்றது.

இலங்கை வாழ் இஸ்லாமியர் மிகுந்த சுதந்திரத்தை அனுபவித்து வருகின்றனர். இதற்கு ஜனநாயக அரசியல்

மாத்திரமல்ல, இந்து, பெளத்த மதங்களின் சகிப்புத் தன்மையும் காரணமாகும்.

பெளத்தம் ஆட்சி மதமாயுள்ள போதும், பெளத்தர் சகிப்புத் தன்மையுள்ளவராவார்.

இஸ்லாம் அஞ்ச வேண்டியதில்லை

போத்துக்கேயர், ஒல்லாந்தரைப் போல வெளிப் பகையோ, ஆங்கிலேயரைப் போல உட்பகையோ கொண்டு பெளத்தமோ, இந்து மதமோ அழிவு செய்யாது. ஆதலால் இஸ்லாம் அஞ்சவதற்கு ஒரு காரணமு மில்லை. ஆனால் இஸ்லாம் இலங்கையில் இந்த நேரத் தில் செய்ய வேண்டிய சில பாரிய பொறுப்புகள் உண்டு.

இஸ்லாம் தன் மதத்தையும், இனத்தையும் காப்பாற்றிப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்காக மற்ற இனங்களோடு உறவாடுவதைக்கூட ஒரு வியாபாரமாகக் கருதி வந்துள்ளது. இஸ்லாமியர் மற்றச் சமூகங்களோடு வாழ்ந்துகொண்டு, வியாபாரம் புரிந்துகொண்டு, அவர்களோடு பழகாமல், தனிக் குடியிருப்பு முதலியவற்றை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

இந்த வாழ்க்கைக்கு மற்ற இனத்தவர்களும் காரணமாயினும், இஸ்லாமியக் கோட்பாடே முக்கிய காரணமாகும். இதனால் இனங்களுக்கிடையே புரிந்துணர்வுக்கு இடமில்லாது போய்விடுகிறது. அந்தப் புரிந்துணர்வற்ற இடைவெளியைப் பகையுணர்வு நிரப்புகிறது.

மதத்தால் வேறுபட்டாலும், அவர்களில் பலர் இனத்தால் தமிழர்கள் என்பதை மறக்காது தமிழராக வேண்டும். தம் தாய் மொழி தமிழ் என்பதை உணர வேண்டும்.

இஸ்லாமிய நண்பர்கள் பலர் இருந்தபோதும், அவர்களுடைய பெயர் நமக்கு நினைவுக்கு வருவதில்லை. இதற்குக் காரணம் அவர்களுடைய பெயர் அராபியப் பெயர்களாயிருப்பதே.

கிறிஸ்தவர்களின் தமிழ்ப் பெயர்கள்

கிறிஸ்தவர்களாக மாறிய தமிழர் பலர், தம் தமிழை மறவாது, யேசுதாசன், அடைக்கலமுத்து, மரியம்மை எனப் பெயர் சூட்டியுள்ளதைப் போல, இஸ்லாமியச் சகோதரரும் தமிழியலுக்கு மாற வேண்டும்.

தென்னிந்திய இஸ்லாமியச் சகோதரர் இந்துக் கோவிலுக்குச் சென்று வழிபடுவதைப் போலவும், நாகூர் ஆண்டவன் கோயிலுக்கு இந்துக்கள் சென்று நேர்த்திக் கடன் நிறைவேற்றுவதைப் போலவும், மத வேறுபாடு கள் களையப்பட வேண்டும். அன்றாட வாழ்வில் கலந்து கொள்ளாவிட்டாலும், இன்ப துன்ப நிகழ்ச்சிகளிலாவது இவர்கள் கலந்துகொள்ள வேண்டும்.

தனித்தன்மையைப் பேணுவது தவறல்ல, பொதுத் தன்மையைப் பேணாதது தவறு.

மற்றது, கலப்புத் திருமணம் நிகழ்ந்தாலும் அதனை மத மாற்றத்துக்கு ஒரு வழியாகப் பயன்படுத்துவது சட்டப்படி தடை செய்யப்பட வேண்டும். இந்த மத மாற்றம், மதங்களைத் தோற்றுவித்த ஞானிகளை மாசுபடுத்துவதோடு, சமுதாயச் சமநிலையையும் சீர்க்கலைக்கின்றது. அதனால் இது தடைசெய்யப்பட வேண்டும்.

அராபியாவில் தோன்றிய இஸ்லாம் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலெல்லாம் பரப்பப்பட்டு ஆப்பிரிக்கா நாடுகளிலும் புகுத்தப்பட்டது.

இந்து மதமானது, சைவம், பெளத்தம் ஆகிய மதங்களின் பிறப்பிடமாகிப் பல விழுமியங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதாயினும், வறுமையால் வாடிய காரணத்தால், இந்தியாவின் மீது இஸ்லாம் போர் தொடுத்தது.

இந்தியாவின் பணச் செல்வமும், பொருட் செல்வமும் பரவலாக்கப்படாமல், மேல் வர்க்கத்தின் ஆதிக்கத்திலிருந்தபடியால், இஸ்லாத்தைப் பரப்ப வசதியாயிற்று.

இந்த நிலையிலே இஸ்லாம், இலங்கையிலும், கிழக்கு நாடுகளிலும் பரவ வாய்ப்புத் தோன்றிற்று.

இதனால் விளைந்த நன்மைகளைவிடத் தீமைகளே அதிகம். சமுதாயச் சமநிலையே ஆட்டம் கண்டது.

நம் கண் முன்னாலேயே இந்தியா பாகிஸ்தான், பங்களாதேசம், பாரதம் எனச் சிதறுண்டு சீரழிந்து கிடக்கின்றது.

இலங்கை எதிர்நோக்கும் ஆபத்து

இந்த நிலையே இலங்கைக்கும் ஏற்பட இருக்கிறது. ஆனால் இலங்கைப் பேரினவாதத்துக்கு இது புரியாமல் இல்லை; அதன் தன்னலம் விடவில்லை.

பேரினவாதம் பேரினவாதம் எனப் பேசுகின்றோம். பேரினவாதமே சிற்றினவாதத்தைத் தோற்றுவிக்கின்றது. இருந்தாலும் ஓர் உண்மையை நாம் உணர வேண்டும். சிற்றினவாதம் தோன்றுவதற்குப் பேரினவாதம் காரணமாக இருக்கலாம். ஆனால், பேரினவாதத்தைப் போலவே சிற்றினவாதமும் தீமையானது. இந்தத் தீமைக்கு இலங்கை இலக்காகாது காப்பது, இலங்கை வாழ் இஸ்லாமியரின் கடமையாகும்.

— யார் இந்த — — இந்திய வமிசாவளியினர்? —

இலங்கை இந்திய உறவுகள்

இவர்களுக்கும், இலங்கைக்கும் உள்ள தொடர்பு என்ன?

இந்தத் தொடர்பு எப்போது, எதனால் ஏற்பட்டது?

“நேற்று முந்தாநாள் வந்த உறவுன்றடி இது நெடும்பண்டைக் காலமுதல் நேர்ந்து வந்ததாம்” இப்படி ஒரு காதலன் தன் காதலியிடம் கூறினானாம்.

இத்தகையதோர் நெடும் பண்டைக் காலத் தொடர்பு இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்கும் இடையே உண்டு.

இன்று இலங்கைத் தீவு இந்தியத் துணைக் கண்டத் துக்கு மிக மிக அண்மையில் தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

குமரிமுனையை இந்தியாவின் முக்கென்றால், இலங்கை அதில் தொங்கும் தொங்கட்டான் என்று ஒரு புலவன் சொன்னான்.

இல்லை, இல்லை இந்தியாவின் காலில் அணிந்த செருப்பு என்று நேற்று வந்த தமிழ்க் கவிஞர்களை சொன்னானாம்.

இந்த இலங்கைத் தீவு இந்தியாவோடு இந்தியாவாக இரண்டறக் கலந்திருந்த வரலாற்றுக் காலம் ஒன்று உண்டு.

இராமாயன காலமெனப்படும் கி.மு. 4000 ஆண்டளவில் அனை கட்டிக் கடக்கக் கூடிய ஆழமற்ற நீர்ப்பரப்பாய்ப் பாக்கு நீரிணை இருந்துள்ளது.

இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள்

கடல் கோள்களினால் மிகவும் அழிக்கப்பட்ட மக்கள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளாகும். இலங்கையின் பண்டைய வரலாற்றில் எத்தனை கடல்கோள்கள் நிகழ்ந்தன என்பதற்கு உண்மையான வரலாறு உண்டு. குறிப்பாக மூன்று கடல்கோள்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

முதலாவது கடல்கோள் கி.மு. 2387-இலும், இரண்டாவது கி.மு. 504-இலும், மூன்றாவது கி.மு. 506-இலும் நடந்துள்ளன.

இக்கடல் கோள்களினால் இழக்கப்பட்ட மனித உயிர்கள், ஏனைய உயிரினங்கள், ஏற்பட்ட பொருள் சேதம், கடல் கொண்ட நிலப்பரப்பு முதலியவற்றுக்குக் கணக்கில்லை. அவற்றைக் குறித்து வைக்கவும் இல்லை.

ஆனால் அந்த ஆதித் தமிழர், மூன்று தமிழ்ச் சங்கம் கண்டு சிந்தனை வளர்த்தத்தையும், அதனை வளர்த்த புலவர் பெருமக்களையும் புரந்த மன்னர்களையும் அவர்கள் படைத்த நூல்களையும் குறித்து வைத்துள்ளனர்.

நமது இலக்கியம், கல்வெட்டு, வரலாறு ஆகிய சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தமிழ் கற்ற மேனாட்டு அறிஞர் கமில் சுவலபில் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்.

“தமிழ் மொழியில் இயற்றப்பட்ட நூல்களுள் 44 இயற்றமிழ் இலக்கண நூல்களையும், 30 அகப் பொருள் கவிதை நூல்களையும், 9 காவியங்களையும், 8 புறப் பொருள் நூல்களையும், 12 இறை நூல்களையும், 23 நாடக நூல்களையும், 56 பல்வேறு வகையான நூல்களையும் கடல் கோள்களினால் தமிழர் இழந்துள்ளனர்.”

சிதறி ஒடிய ஆதிக்குடிகள்

கடல் கோள்களினால் அழிக்கப்பட்டு எஞ்சிய பகுதியே இன்றுள்ள இலங்கைத் தீவும், மாலைத்தீவுகளுமாகும்.

அன்று வாழ்ந்த மக்களின் பரம்பரையினரே இன்று இத்தீவுகளில் வாழும் மக்களாவர்.

கடல் கோள்கள் நிகழ்ந்தபோது இங்கு நிலையாக வாழ்ந்த மக்கள் நாலா பக்கமும் சிதறியிருக்கக் கூடும். பெரும் தொகையான மக்கள் பக்கத்திலுள்ள தென் னிந்தியாவுக்கு ஒடியிருக்கக் கூடும். மீண்டும் திரும்ப வந்திருக்கக் கூடும்.

இலங்கையில் என்ன அநர்த்தம் நடந்தாலும் இலங்கைத் தமிழர் மாத்திரமல்ல, இந்திய வமிசாவளியினரும், இஸ்லாமியர் மாத்திரமல்ல. சிங்கள வரும் பாதுகாப்புத் தேடி இந்தியாவுக்கு ஓடுவதை இன்றும் காணலாம்.

இலங்கையும், மாலைத்தீவும் தமது பாதுகாப்புக்கு இன்றும் இந்தியாவை எதிர்பார்க்கின்றன.

இத்தகைய இடப் பெயர்வுகள், இலங்கை சுதந்திரம் அடைந்து, குடிவரவு, குடியகல்வுச் சட்டங்கள் வரும்வரை இயல்பாக நடந்து வந்துள்ளன.

தொற்றுநோய்த் தடுப்புக்கான தடை தவிர வேறெந்தத் தடையுமில்லாமல், இலங்கையிலிருந்தும், இந்தியாவில் இருந்தும் புகைவண்டிச் சீட்டைப் பெற்று இலகுவாகப் போக்குவரத்துச் செய்யும் வசதி பல காலமாகவே இருந்து வந்தது.

இலங்கைக்கும் இந்தியாவுக்கும் உள்ள நெருக்கம்

இலங்கையின் வடபகுதி இளைஞர், வேதாரணியத் தில் நடைபெறும் இரவு இரண்டாம் காட்சித் திரைப் படத்தைப் பார்த்துவிட்டு வருவது சாதாரண நிகழ்ச்சி.

வல்வெட்டி இளைஞன், யாழ் நகருக்கு வந்து படம் பார்ப்பதைவிட, வேதாரணியம் சென்று படம் பார்ப்பது இலகு என்பான்.

இத்தகைய நெருக்கத்தை உணர்ந்தாலும், வரலாறு தெரியாத படித்தவர்கள், தாய் நாடு, சேய் நாடு எனவும் உறவுமுறை கொண்டாடி வந்தனர்.

இந்து சமயமும் (சைவ சமயம்), தமிழ் மொழியும் திருக்கோவில்களும் இரு நாட்டையும் இணைத்தே வருகின்றன.

இந்தியத் திருக்கோவில்களுக்கு எழுதி வைக்கப்பட்ட நிலங்கள் இலங்கையில் பல உண்டு. காசிக்கும், கதிர்காமத்துக்கும் திருத்தல யாத்திரை நடைபெற்றே வருகின்றது.

தன் உடல், மேற்காட்டிய திருத்தலங்களில் பிரிய விதியில்லையானாலும், உடல் சாம்பலையாவது,

இராமேசவரக் கடலிலும், காசிக் கங்கையிலும் கரைத்து விடுமாறு மரண சாதனம் எழுதும் பழக்கம் இலங்கையில் இன்றும் உண்டு.

இலங்கைத் தமிழர்க்கு மாத்திரமல்ல, சிங்களச் சகோதரர்க்கும் இந்தியத் துணைக் கண்டம் புண்ணிய பூமியாகும்.

இங்னனம் இந்திய மக்கள் இலங்கையிலும், இலங்கையர் இந்தியாவிலும் இடம் பெயர்ந்து வாழ்ந்த காலங்களில் பிரச்சினை ஏதுவும் எழவில்லை.

வளங்கொழிக்கும் இலங்கை நாட்டின் மன் வளத்தாலும், மக்களின் மன வளத்தாலும் கவரப்பட்ட இந்தியர், வணிகத்துக்காக வந்து போன போதும் பிரச்சினை ஏதும் எழவில்லை.

ஆட்சி மாறியது; பிரச்சினை ஆரம்பமானது!

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்தியத் தொழிலாளர்களை மலை நாட்டில் குடியேற்றிய ஆங்கில ஆட்சியாளர், இலங்கை சுதந்திரமடைந்தபோது தாமழைத்துத் தமக்குப் பயன்படுத்திய ஏழை மக்களை அநாதைகளாக, உரிமையற்ற மக்களாகப் பேரின வாதத்துக்குப் பலியாக்கி, ஆட்சி கை மாறியபோதுதான் பிரச்சினை ஆரம்பமானது.

இந்திய வம்சாவளியினர் என்பது, இலங்கையில் காலந்தோறும் குடியேறிய பல்வேறு தொழில்களைப் புரிவோர் எல்லோரையும் குறித்தாலும், மலையகத் தமிழரையே குறிக்கும் காரண இடுகுறிப் பெயராக வழங்கி வருகின்றது.

இலங்கை அரசும், இந்திய அரசும் கைவிட்ட நிலையில், இந்த மக்கள் ஏறக்குறைய 150 ஆண்டுகளாகப்

பழிவாங்கப்பட்டு வருகின்றனர். மாறிமாறிப் பதவி யேற்ற அரசுகள் புறக்கணித்ததால், இந்த நாட்டு மக்களும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியைக் கூடக் காட்ட வில்லை.

இந்த நாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வரும் சிங்களவரிடமும், இலங்கைத் தமிழரிடமும் உள்ள உயர்வு மனக் கோட்டமும், வந்தேறு குடிகளான இவர்களை ஏனான்மாகவே நோக்கியது.

பாதிக்கப்படாத இஸ்லாமியர்

இந்த மக்கள் இஸ்லாமியரையும் இப்படியே கணித்தனராயினும், அதனால் இஸ்லாமியர் அதிகம் பாதிக்கப்படவில்லை. இதற்குரிய முக்கிய காரணம் இஸ்லாம் மதத்தின் கட்டுக்கோப்பும், இஸ்லாமியருக்குள்ளே கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சகோதரத்துவமுமாகும்.

இஸ்லாமியரில் நகர்ப்புறவாசிகள், வணிகத்தில் ஈடுபட்டும், ஏனையோர் விவசாயம், மீன்பிடி போன்ற தொழில்களில் ஈடுபட்டும் வாழ்க்கை நடத்தினரேயன்றி மற்றைய இனத்தினரிடம் கூலி வேலை செய்து பிழைப்பை நடத்தவில்லை.

இதனால் அவர்களது தன்மானம் காக்கப்பட்டது.

தமிழ் பேசுவோர் என்னும் காரணத்துக்காகப் பேரின வாதம் இஸ்லாமியரை ஒதுக்கினாலும், பிறரை எதிர் பாராத மானமுள்ள பொருளாதாரச் சமூக அமைப்பை உடையவர்களாயிருப்பதனால் சிங்களவர்களோ, தமிழர்களோ அவர்களைக் கீழ்மைப்படுத்த முடிய வில்லை.

தமிழர்களைப் பெருவாரியாக மதம் மாற்றியதோடு, சிங்களவர்களையும் மதம் மாற்றியிருக்கிறார்களேயன்றி, அவர்கள் மதம் மாறுவதில்லை.

ஆசிரியத் தொழில், எழுதுவினைஞருக்குக் குறைந்த அரசுப் பணி ஆகியவற்றில் அதிகமாக அவர்களைப் பார்க்க முடியாது.

பணியாத முஸ்லிம்கள்

இலங்கையிலுள்ள ஏனைய இனத்தவர்களின் வீடுகளில் வேலைக்காரர்களாக ஒர் இஸ்லாமியனையோ, ஒர் இஸ்லாமியப் பெண்ணையோ பார்க்க முடியாது.

நகர சபைச் சுத்திகரிப்புத் தொழிலில் ஒரு முகமதைப் பார்க்க முடியுமா?

உலகில் ஏறக்குறைய 27 சுதந்திர இஸ்லாமிய நாடுகள் இருக்கின்றன. அந்த அந்த நாடுகளில் நல்லாட்சியை அவர்கள் அமைக்காவிட்டாலும், இஸ்லாமிய சமூகத்தை எப்படிக் கட்டி அமைப்பது என்பதை அவர்கள் நன்கறிவார்கள். இலங்கையராகிய நாம் அவர்களிடம் கற்க வேண்டிய பாடங்கள் பலவுண்டு.

இந்த இயல்புக்கு முற்றிலும் மாறான இயல்புடைய வர்களாகப் பெரும்பான்மையான இந்திய வம்சாவளி யினர் வாழ்கின்றனர்.

கூலித் தமிழ், கூலித் தமிழன், பறைத் தமிழன், கள்ளத்தோணி எனப் பழிக்கப்படுவதற்கு அவர்கள் வாழ்க்கை காரணமாயிற்று. செல்வம் பின்னர் வந்து பஞ்சம் போனாலும் பஞ்சத்திற்பட்ட வடுப் போகுமா?

இந்து சமயம் என்பது, உயிர்ப்பலி, கரகாட்டம், காமன்கூத்து, காவடி, பொங்கல், பூஜை என்று மக்களை

மந்தைகளாக்கியதே தவிர, உன்னத விழுமியங்களை ஊட்டவில்லை.

போலி இந்து ஆன்மீகவாதிகள்

இந்து சமய ஆன்மீகவாதிகள் இன்றும் அமெரிக்கா விலும், ஐரோப்பாவிலும் ஆன்மீகம் போதிக்கப் போகிறார்கள். மூட நம்பிக்கைகளால் அழிந்து கொண்டிருக்கும் இந்தியர்களைக் கவனிப்பாரில்லை. இவர்களோடு பழகினால், ரோல்ஸ் ரோய்ஸ் காரில் பவனி வர முடியாதே! வெள்ளைத் தோற் குமரிகளோடு வீற்றிருக்க முடியாதே! அத்தகைய துறவிகளைத்தான் இந்துக்களும் மதிக்கிறார்களே!

இந்திய வம்சாவளியினர், இலங்கைவாழ் ஏனை யோரை விடவும் கடும் உழைப்பாளிகளாயிருந்த போதும், இஸ்லாமியரைப் போன்ற மதக் கட்டுப் பாடோ, சுய கட்டுப்பாடோ இல்லாத காரணத்தால் சீரழிந்து போய்விட்டனர்.

இஸ்லாமியர்களைப் போல இவர்களும் வந்தேறு குடிகளாயினும், அவர்களைவிடக் கூடிய தொகையின் ராக வாழ்ந்தபோதிலும், மலைநாட்டு மக்கள் பின் தங்கியிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன? இவர்களுக்காக அமைப்புகளும், தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். அவ்வப்போது இவர்களுக்காகக் குரல் எழுப்ப, ஏனைய இனத் தலைவர்களும் இருக்கிறார்கள். எல்லாவற்றை யும்விட, நேரு உட்படப் பல இந்தியத் தலைவர்கள் வெளிப்படையாகவே தம் ஆதரவைத் தெரிவித்துள்ளனர்.

இத்தகைய ஆர்ப்பாட்டம் எதுவுமில்லாமல், இலங்கைவாழ் இஸ்லாமியர் முன்னேறியிருப்பதற்குக்

காரணம் என்ன? உலகில் சுதந்திர இஸ்லாமிய நாடுகள் பல இருப்பது முக்கிய காரணமாகும். அத்தகைய வலிமை இந்திய வம்சாவளியினருக்கோ, இலங்கைத் தமிழருக்கோ என்றுமிருந்ததில்லை.

தென்னிந்தியத் தமிழர்களையே புறக்கணிக்கும் இந்திய மத்திய அரசு, கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் தன் வம்சாவளியினரைப் புறக்கணிப்பது புதுமையல்ல. பாரதி பாடிய பிஜித் தீவில் தமிழர்களின் புலம்பலைத் தென்னகத் தமிழர் கேட்கவில்லை.

விளைவை அறியாது பேசிய தலைவர்கள்

வரலாற்று மேதையான பண்டிதர் நேருவே இலங்கையில் தமிழர் குடியேற்றம் சில நாற்றாண்டுப் பழைய யுடையதுதான் என விளைவை அறியாது மயங்கிக் கூறிவிட்டார்.

“சார், கண்டி, கதிர்காமம் எல்லாம் உங்க ஊரிலே தானே இருக்கு; சிலோனுக்கும் கண்டிக்கும் எவ்வளவு தூரம்?” என்று வினாவும் பல்கலைக் கழகப் பட்டதாரிகளும் இருக்கிறார்கள் இந்தியாவில்.

சிலோன் செழிப்பான சிமை; அங்கு போனால் பணம் சம்பாதிக்கலாம் என்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறொன்றும் தெரியாது. இது சமீப காலம் வரை இருந்த நிலை.

இன்றும், இலங்கையில் உயிரைப் பணயம் வைத்து நடத்தும் உரிமைப் போராட்டத்தை மூலதனமாக்கித் தம்மை வளர்த்துக்கொள்ள நினைக்கும் தலைவர்கள் பலரைப் பார்க்கின்றோம்.

தவறுதலான சிந்தனையாக இருந்தபோதும், இந்தியாவே தாய்நாடு என்னும் என்னம் ஊட்டப்பட்ட

காரணத்தால், இலங்கைப் போராளிகள் இந்தியாவைத் தளமாக்க கொண்டனர்.

உள்ளூர் விவரம் புரியாத சில இளைஞர்களை, இந்திய வியாபாரிகள் ஏமாற்றி அவர்கள் கொண்டு சென்ற பொன்னையும் பொருளையும் வணிகமாக்கினர்.

போராளிகளின் நோக்கமொன்றாயிருந்தபோதும் அவர்களுக்கிடையே இருந்த சிற்சில வேறுபாடுகளைக் காரணிகளாக்கி, தத்தம் அணிகளைத் துணையாக்கி அவர்களுக்கிடையே பகையை வளர்த்துவிட்டன அங்குள்ள அரசியல் தலைமைகள்.

இந்தியாவே அவர்களின் தாயகம்

இராஜதந்திரம் என்னும் போர்வையில், இராஜீவ் காந்தி உட்படப் பல தென்னிந்திய அரசியல் தலைமைகள் இதனைச் செய்துள்ளன. இனப் பற்றும், மொழிப் பற்றும், தனியாத தாயகப் பற்றும் கொண்ட இந்தப் போராளிகள் வீரமும், தியாகமும், விவேகமும் கொண்டவர்களாக இருந்தபோதும், அரசியல் தந்திரச் சாணக்கியம் தெரியாத காரணத்தால், பட்ட துன்பங்கள் பல. இந்த நிலையில் மிகப் பின்வந்து குடியேறிய இந்திய வம்சாவளியினர் இந்தியாவே தமது தாயகம் என்னும் பற்றுடன் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

இவர்களது தாழ்ந்த வாழ்க்கைத் தரமும், குறைந்த சமூக வாழ்வும், இந்தியப் பற்றும் இவர்களை இந்த நாட்டினர் அல்ல என எண்ண வைக்கின்றன.

இவர்களும் இஸ்லாமியர்களும் தமிழ் மொழி பேசும் காரணத்தினால் தமிழர்களைக் கொண்டு, இவர்களை வைத்தே இலங்கைத் தமிழர்களையும் கணிப்பீடு செய்துள்ளது பேரினவாதம்.

இலங்கைத் தமிழர்களைவிட இவர்களே சிங்களச் சகோதரர்களுடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள். எனவே இவர்களை வைத்தே இலங்கைத் தமிழரும் அளக்கப்பட்டார்கள்.

இலங்கை மண்ணின் இயற்கை வளத்தால் மனவளம் பெற்ற இந்த மக்கள் தம்மை வளம்படுத்திக் கொண்டனர்.

சிங்கள மக்களைப் பற்றிய இந்திய வம்சாவளியினரின் கணிப்பு இது : “முற் கோபியான சிங்களவன், எடுத்த வுடன் கத்தியால் குத்துவான். குத்திவிட்டு இரத்தத்தைக் கண்டவுடன் குத்தப்பட்டவனைக் கட்டிக் கொண்டு அழுவான். பாவம்! அவனுக்குத் தெரியாது, கத்தியால் இரத்தம் வருமென்று.”

இது சிங்களக் கிராமப்புறத்தானைப் பற்றிய கணிப்பீடு மட்டுமல்ல; இலங்கைத் தமிழரின் நாட்டுப் புறத்து மக்களைப் பற்றிய கணிப்பீடும் இதுதான்.

இலங்கையரின் பொறாமை

தென்னிலங்கைச் சிங்களச் சகோதரனின் வளங்களை அந்திய ஆட்சியாளர் சுரண்டினர். ஆனால் இங்கு நிரந்தரமாகத் தங்கவில்லை. ஆனால் வந்தேறிகளான இஸ்லாமியரும், இந்திய வம்சாவளியினரும் இலங்கை வளங்களைச் சுரண்டித் தமது வாழ்வை வளம்படுத்திய தோடு இந்தியாவிலும் முதலீடு செய்தனர். இங்கு நிலையாகவும் தங்கவிட்டனர். இவர்களில் ஒரு சிலர், இலங்கை மக்களைவிடப் பெரும் செல்வந்தராக மாறிவிட்டனர். இவரது இந்த மாற்றம் இலங்கையரின் மனதில் பொறாமைக்கு வித்திட்டது.

கூலியாளராக வந்த திரு தொண்டமானின் தந்தை திரு. கறுப்பன், இலங்கையருள் முதன்மை வாய்ந்த

செல்வந்தராகவும், இலங்கை அரசியலின் ஒரு சக்தியாகவும் விளங்கியது சாதாரண மக்களால் ஜீரணிக்க முடியாத உன்மையாகும். இலங்கை அரசியலில் இங்கிலாந்தில் கல்விகற்ற தலைவர்கள் பலர் இருக்கவும், சாதாரண ஆரம்பக் கல்வியுடைய ஒருவரின் இத்தகைய வளர்ச்சி மற்றவர்களுக்கு ஒரு படிப்பினையானாலும் பலரால் ஜீரணிக்க முடிவதில்லை. கூலிகளாக வந்து குடியேறி, ஆதரவற்ற அநாதைகளாக வாழ்ந்த இந்த மக்களுக்கு, புலிகளின் உரிமைப் போரைப் பயன்படுத்தி, குடியுரிமை முதலிய பல உரிமைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்தான் அதிகம் படிக்காத இந்த அரசியல் தலைவன் தொண்டமான்.

தமிழனை அகதியாக்கிய தலைவர்கள்

ஆனால், இந்த நாட்டுக் குடிமக்களாக, இந்த நாட்டு மன்னராக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களை, இந்த நாட்டிலேயே அகதியாக்கிவிட்டனர் இலங்கைத் தமிழரின் மிகப் படித்த அரசியல் தலைவர்கள்.

நம் தலைவர்கள் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டார்கள். ஆனால் தமிழர்களை வளர்க்கவில்லை. தம்மை வளர்த்த சமுதாயத்தை வளர்க்கத் தவறியது தவறு.

திரு. தொண்டமான் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டார். சமுதாயத்தையும் தன்னலனுக்காக ஓரளவு வளர்த்தார். பாலுக்காக மாட்டை வளர்ப்பவன், தீனி போடுவது போல அவர் சமுதாயத்துக்கும் தீனி போட்டார். வாயில் லாத வம்சாவளியினர், வயிறு நிரம்பாவிட்டாலும் வாய்க்கு வந்த புல்லை அசை போட்டுக் கொண்டனர்.

இலங்கை அரசியலில் சேனநாயக்கா, ஜெயவர்த்தனா போன்று சாணக்கியம் தெரிந்தவர் தொண்டமானாவார்.

இவரும் பாகிஸ்தானை உருவாக்கிய ஜின்னாவும் இங்குள்ள இஸ்லாமியருக்கு வழிகாட்டிகளாக அமைந்துள்ளனர். முற்றாகத் தம்மை அந்நியராக நினைக்கும் இஸ்லாமியரையும், பட்டும் படாமலும் வாடும் வம்சாவளியினரையும் இலங்கை மக்களும், அரசும் உள்வாங்கிக் கொள்ளாதது வியப்பில்லை.

துரியோதனனின் வாக்கு

“உண்டியும் வாழ்வும் இங்கே; உன் மனக் கருத்து அங்கே” என்று துரியோதனன், உண்டிக்கும் வாழ்வுக்கு மாக உடலால் தன்னோடு இருந்து கொண்டு, உள்ளத் தால் பாண்டவர் பக்கம் வாழ்ந்ததாக விதுரனைத் தூற்றினான்.

இத்தகைய தூற்றுதலுக்கே இவர்களும் ஆளாகி வருகின்றனர். ஒரு பொதுத் தேர்தலின்போது, மலை நாட்டில் அத்துமீறிய சிங்களக் குடியேற்றம் என்றும் இது தடை செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் ஓர் இந்திய வம்சாவளி அரசியல்வாதி கூறினார்.

மலை நாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாக வாழ்ந்து வந்தவர் யார்? அந்த மண்ணின் மைந்தர்கள் யார்? இந்த மண்ணுக்கு இப்போது உரிமைகோரும் இவர்கள் எப்போது வந்தவர்கள்? உண்மையில் அத்துமீறிக் குடியேறியவர்கள் யார்? பொறுப்பற்ற இத்தகைய பேச்சு, சிங்கள மக்களை வெறிகொள்ளச் செய்யாதா?

இந்த உலகத்தில் ஓரறிவுயிரும் வாழ உரிமையுண்டு. உலகம், உலகத்தவர்க்கே. முந்தி வந்த செவியைப் பிந்தி வந்த கொம்பு மறைக்கலாமா? நமது உரிமைக்காக நாம் போராடுவது வேறு. மற்றவர்களின் உரிமையை மறுப்பது வேறு.

உரிமைக்காகப் போராடும் வம்சாவளியினர் கூறும் வலுவான காரணம் இந்த நாட்டின் செழிப்புக்குப் பாடுபட்டோம்; அந்நியச் செலாவணியைப் பெற வைத்தோம் என்பதுதான்.

அவர்கள் தம்மை வாழ வழிவிடாத தாய்நாட்டைத் துறந்து இங்கு வந்தது வாழ்வதற்காக. வேலை பெற்று இந்த நாட்டை வளம்படுத்தி அன்னியச் செலா வணியைப் பெருக்குவதற்கு அல்ல.

வாழவைத்த நாடல்லவா?

மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கும், ஐரோப்பிய, அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலிய நாடுகளுக்கும் நாம் புலம் பெயர்ந்து வந்தது அந்தந்த நாடுகளை வளப்படுத்துவதற்கல்ல. பாலைவனத்தைச் சோலை வனமாக்குகின்றோம். என்னென்ற வளத்தைப் பெருக்கி அன்னியச் செலா வணியைப் பெருகச் செய்தோம் என்றோ, கனடாவின் பனி வனாந்தரங்களை வாழ்விடங்களாக மாற்றுகின்றோம் என்றோ எமது கடும் உழைப்பால் மேல்நாடுகளை வளப்படுத்துகின்றோம் என்றோ நாம் பீற்றிக்கொள்ள முடியுமா?

பிறந்த நாடாகிய இலங்கையிலோ, தாய் நாடென நாம் பீற்றிக் கொள்ளும் இந்தியாவிலோ பெற முடியாத வாழ்வையும், உரிமைகளையும் பெற்று வாழும் நாம், இங்கிலாந்தில் ஓரிடத்தில் நிரந்தரமாகக் குடியேறிவிட்ட காரணத்தால், ஆங்கிலேயரைப் பார்த்து, அவர்கள் இங்கே அத்துமீறிக் குடியேறி இருப்பதாகக் கூறமுடியுமா?

அகதிகளாக நம்மை ஏற்றுக்கொண்டு, பல வசதி களைத் தந்து ஆதரிக்கும் இந்த நாடுகளில், நமது பண்பாலும், உழைப்பாலும் அவர்களின் அன்பைப்

பெற்று வாழ வேண்டுமே தவிர, உரிமைப் போராட்டம் நடத்துவது சரியா?

அநாதைகளாக, அகதிகளாக வந்தவர்கள், சென்ற தலைமுறையின் தரித்திரர்கள், இந்தத் தலைமுறையின் தலைவர்களாக அதிகாரம் செய்வதை இந்தத் தலைமுறையினன் சாதாரணமாகச் சுகித்துக் கொள்வானா?

வீடுகள்ல, கோட்டைகளையே கட்டிக் கொண்டு, படகுக் காரில் பவனி வருவதைப் பாண்துண்டுக்கு வழியில்லாத ஏழைச் சிங்களவன் சுகித்துக் கொள்வானா?

இனத் துவேசம் வளர்ந்தது

அவனது உள்ளத்தில் இனத்துவேச விதைகளை ஓர் அரசியல்வாதி விதைப்பதில் என்ன சிரமம்?

இலங்கையில் இனத்துவேசம் வளர்வதற்கு முஸ்லிம் களும், இந்திய வம்சாவளியினரும், இலங்கைத் தமிழரும் நிறையப் பங்களிப்புச் செய்திருக்கிறார்கள்.

செல்வத்தாலும், அரசியல் அதிகாரத்தாலும் உயர் வாழ்வு பெற்ற இவர்களிற் சிலர் தம் நலத்தையும், தம் இனத்தின் நலத்தையும் பெருக்கி, மற்றவர்களைப் புறக்கணித்தனர். பணத்தைப் பெருக்கும் சூது தெரியாத வறியராய் வாழும் இலங்கைத் தமிழருள் பலர், கல்வி மூலம் தாம் பெற்ற அதிகாரத் திமிரினால் தென்னிலங்கை மக்களின் உள்ளத்தைப் புண்படுத்தியுள்ளனர்.

கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகச் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து வரும் இஸ்லாமியு, இந்திய வம்சாவளித் தமிழரை வைத்தே, மொத்தத் தமிழினமும் கணிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. இவர்களுள் வணிகம் செய்தவர், சிங்கள மக்களைச் சுரண்டிப் பெரும்

செல்வராயினர்; அவர்களின் நிலபுலங்களையும் ஏமாற்றிப் பெற்றுத் தம் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொண்டனர். ஏனைய பணிகளைச் செய்து சிங்கள மக்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்களின் தன்னலமும், சூதும் வாதும் சிங்கள மக்களின் வெறுப்பைச் சம்பாதித்துக் கொண்டன.

வெறுப்பைத் தேடிக்கொண்ட வம்சாவளியினர்

அரசு ஊழியராகக் கடமை புரிந்த இலங்கைத் தமிழரின் துமிரான போக்கும், தன்னலமும், சிங்கள மக்களின் பணிவைப் பயன்படுத்தி அவர்களை ஏனானமாகக் கருதி வாழ்ந்ததும், சிங்கள மக்களைப் புண்படுத்தின.

மேலான கல்விப் பணிபுரியச் சென்ற ஆசிரியர்கள் பலர் தென்னிலங்கையிலும், மலை நாட்டிலும் மக்களின் வெறுப்பைத் தேடிக் கொண்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்து ஜயாக்கள் திங்கட்கிழமை மத்தியானம் பள்ளிக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வருவார்கள். வெள்ளிக்கிழமை காலையில் கையெழுத்துப் போட்டுவிட்டு, மீண்டும் யாழ்ப்பாணத்துக்குப் போய் விடுவார்கள். இடைப்பட்ட நாட்களில் பெயருக்குக் கடமை செய்வார்கள். ஒரு சில சான்றோர் விதிவிலக்கா யிருந்த போதும் பொதுவான குற்றச்சாட்டு இதுதான்.

ஓர் ஆசிரியர் இடமாற்றம் பெற்றுச் சிங்களப் பகுதியிலுள்ள பள்ளிக்கூடத்துக்கு வந்தார். வந்தவர் யாழ்ப்பாணத்துக் கடைக்காரர் ஒருவரின் கடையில் பெட்டியை வைத்துவிட்டு கடமையை ஏற்றுக் கொண்டார். தங்குவதற்கு உதவ ஏனைய ஆசிரியர்கள் முன்வர வில்லை: மாலையில் தான் தங்குவதற்குரிய இடத்தைத் தேடிக் கொண்டு கடைவீதியில் செல்லும் போது தன் பள்ளியில் படிப்பிக்கும் சிங்கள ஆசிரியரைக் கண்டார்.

இவரது நிலையைக் கண்ட அவர் உடனேயே தன் வீட்டில் இடம் கொடுக்க முன்வந்தார்.

சிறிய ஓர் அறையுள்ள அந்த வீட்டில் பெரிய இதயமுள்ள அந்த ஏழைச் சிங்கள் ஆசிரியன் விருந்தாளியை ஏற்றுக் கொண்டான்.

பொழுது இருண்டது. உணவு கொடுத்து உபசரித்த வன், தாம் உபயோகித்த அந்த அறையை வந்த விருந்தினருக்குக் கொடுத்துவிட்டு, தனது மனைவி யோடு கைக்குழந்தையையும் அணைத்துக் கொண்டு நிலத்தில் படுத்துவிட்டான்.

புதிய இடத்தில் உபசரிப்பால் உறைந்துபோன அந்தத் தமிழன் தூங்காமல் இரவைக் கழித்தான். பாவம்! அந்தச் சிங்களத் தம்பதிகள் வஞ்சனையற்று ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஆழ்ந்து கிடந்தனர்.

திகைக்க வைத்த அனுபவம்

“இப்படி நாம் செய்வோமா சேர்” என்று தன் அனுபவத்தை அந்த ஆசிரியர் கூறியபோது நான் வாய்டைத்துப் போய் நின்றேன்.

இயற்கை வளர்ச்சியில் தென்னகத்திலிருந்து புலம் பெயர் வேண்டிய தேவையில்லை. அங்குள்ள ஆட்சியும், மக்களின் மனநிலையும் அவர்களை அந்த நிலைக்கு ஆளாக்கியுள்ளன.

புலம் பெயர்ந்த தென்னிந்தியத் தமிழர், வெளிநாடு களில் மாத்திரமல்ல, இந்தியாவிலும் பிரச்சினைக்குரியவர்களாகக் கணிக்கப்படுவதற்குக் காரணம் என்ன?

தென்னகத்திலிருந்து வடநாட்டிற்குப் புலம் பெயர்ந்தோரை அந்த மக்கள் வெறுக்கின்றனர். கன்னடத்தாரும்,

தெலுங்கரும், மலையாளிகளும், தமிழர்களை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இதற்குரிய காரணமென்ன?

தென்னாப்பிரிக்காவிலும், பிலீத் தீவிலும், இலங்கையிலும், பர்மாவிலும் குடியேறிய மக்களும் அந்த அந்த நாடுகளில் பிரச்சினைப்படக் காரணம் என்ன?

முதலில் பிறரிடம் குற்றம் காண்பதை விட்டுவிட்டு, நம்மிடம் உள்ள குறை என்ன என்பதை நாம் முதலில் ஆராய வேண்டும்.

இமையத்தில் இலச்சனை பதித்த சேர மன்னனும், கிழக்கு நாடுகளில் படை நடத்திய சோழ மன்னரும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவே கருதப்படுகின்றனர்.

மனப்பான்மைகள் மாறுமா?

மன்னர்கள் மாத்திரமல்ல; புலம்பெயர்ந்த மக்களும் ஆக்கிரமிப்பாளர்களாகவே அவ்வந்நாட்டு மக்களால் கருதப்படுகின்றனர். இந்த மனப்பான்மையை மாற்றுவது தமிழர்களின் முதல் கடமையாகும்.

இலங்கையில் குடியேறிய இந்திய வம்சாவளி மக்களால் இலங்கைச் சமுதாயத்தில் ஏற்பட்ட பாதிப்புகள் பல.

கடின உழைப்பால் மண்ணை வளப்படுத்தினார்கள்; பொருளாதாரத்தை வளர்த்தெடுத்தார்கள் என்பது உண்மைதான்.

இலங்கையை ஆண்ட பண்டைய மன்னர்கள், மலைநாடின் இயற்கையை அழிக்காது காப்பாற்றியதினால் மழை வளம் பெருகியது. மலை முகடு தவிர, மலைச் சரிவுகளிலும், சம தரைகளிலும் கமத் தொழில் வளம் பெற்றது. உணவுப் பற்றாக்குறை என்றும் இருந்த

தில்லை, மாறாக இலங்கையில் இருந்து உணவுப் பொருட்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

இந்த நிலையைத் தம் நலத்துக்காக ஆங்கிலேயர் மாற்றி அமைத்தனர். மலை வளத்தைக் கெடுத்துத் தேயிலை, கோப்பி, ரப்பர் போன்ற செடிகளை வளர்த்து, மழை வளம் குறைந்ததினால் சமதரைகளிலும் கமத் தொழில் வீழ்ச்சியற்றது. உணவுப் பற்றாக்குறையை இறக்குமதி மூலம் தீர்க்க முன்வந்தனர்.

போற்றப்பட்டு வந்த இயற்கையோடு ஒட்டிய வாழ்வு புறக்கணிக்கப்பட்டு செயற்கையான வாழ்வை இந்நாட்டில் ஆங்கிலேயர் தொடக்கி வைத்தனர்.

இந்தச் செயற்கை வாழ்வுக்காக இறக்குமதி செய்யப் பட்ட இந்திய வம்சாவளியினர் பொருளாதாரப் பின்னணி இல்லாவிட்டாலும் சமய, கலை, கலாச்சாரப் பின்னணியுடையவர்கள்.

இலங்கையில் உணவு விடுதிகள் பெருகின. தரமான மலிவான தமிழ் உணவு பெருத்த வரவேற்றைப் பெற்றது.

சாதி அமைப்பை வளர்த்த தமிழர்கள்

இங்குள்ள சாதிப்பிரிவு, இவர்களின் வருகையினால் மேலும் வலுப்பெற்றது. தென்னிந்தியாவிலிருந்த சாதி அமைப்பு இங்கும் பேணப்பட்டது. சமயச் சடங்குகளும், விழாக்களும் கொண்டாடப்பட்டன. என்ன விலை கொடுத்தும் தம் வாழ்வை வளப்படுத்தினால் போதும் என்னும் நினைப்பில், தம்மை விற்றுவிடவும் இவர்களில் பலர் முன்வந்தனர்.

ஆட்சி, அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களின் ஆதரவைப் பெறுவதற்காக இவர்களில் பலர் தம்மை விற்று விட்டனர்.

இந்திய வம்சாவளி வணிகர்கள் பெரும் பொருள் ஈட்டுவதற்காகத் தாம் செய்யும் தில்லுமுல்லுகளில் இருந்து தம்மைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரசியல்வாதி களை, அதிகாரிகளை மகிழ்விக்கும் நோக்கோடு தம் சமயத்தையும் தாழ்த்திவிட்டனர்.

ஜனாதிபதிக்குக் காத்திருக்கும் சுவாமி

புகழ்மிக்க ஆடிவேல் விழாவின்போது பவனிவரும் வேல், ஜனாதிபதியின் மாளிகையின் வாசலில் வந்து, ஜனாதிபதியின் தரிசனத்துக்காகக் காத்து நிற்கும் காட்சியைக் காணலாம்.

சுவாமி வந்து காத்து நின்ற பின்பே ஜனாதிபதி வந்து சுவாமியைத் தரிசிப்பார்.

இந்த நிலைக்குக் காரணம் யார்? இதனால் இந்து சமயத்துக்கும், இந்து சமயத்தினருக்கும் ஏற்படும் பாதிப்பு எத்தனையது?

தென்னிந்தியச் சமயப் பெரியார் ஒருவர் இலங்கைக்கு வந்தார். அவரால் நடக்க முடியாது. ஜனாதிபதிக்கு ஆசி வழங்குவதற்காக அந்தப் பெரியாரைச் சக்கர நாற்காலி யில் வைத்து ஜனாதிபதி மாளிகைக்குத் தூக்கிச் சென்றார்கள். அதே ஜனாதிபதி, புத்த பிக்குவின் ஆசி பெறுவதற்காக, கண்டி மல்வத்தை பீடத்துக்குச் செல்கிறார். களனி ராஜ மகா விகாரைக்குச் செல்கிறார். அந்தப் பவுத்த பீடாதிபதிகள் ஜனாதிபதி மாளிகைக்கு வருகை தந்து ஆசி வழங்குவதில்லை.

இந்து சமயப் பெரியார்கள், நடக்க முடியாத நிலை யிலும் தூக்கிச் செல்லப்பட்டு ஆசி வழங்க முன்வரு கிறார்கள். இந்த நிலைக்குக் காரணம் யார்? இதன்

விளைவுகள் யாவை? இந்து சமயமும், இந்துக்களும் எங்ஙனம் தலை நிமிர்ந்து வாழ முடியும்?

பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த வேண்டும்

இந்திய வம்சாவளியினர் மலையகத்தாராயினும், மற்றோராயினும் அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்கள். அவர்கள் இந்த நாட்டு மக்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், குடியுரிமை முதலிய உரிமைகள் பெறுவதினால் மாத்திரம் அதனை நிலை நிறுத்திக் கொள்ள முடியாது. முதலில் இந்த நாட்டு மக்களாகத் தம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

“தன்னைத் தலையாகச் செய்வானும் தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழ் இடுவானும்தான்” என்பதை உணர வேண்டும்.

இந்திய வம்சாவளியினரில் வணிக சமூகம் பொருளா தாரத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது. இதனால் ஏனைய சமூகத்த வரின் மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது.

அதுபோலப் பல லட்சக்கணக்கான மலையகத்தாரும் தம் பொருளாதாரத்தை வளப்படுத்த வேண்டும். வணிகம் செய்வாரைப் போல் இல்லாது வருமானம் குறைந்த இந்த மக்கள், வீண் செலவுகளைக் குறைத்து வாழப் பழக வேண்டும். அடிப்படைக் கல்வி பெற்ற பின், உயர்கல்வி பெற முடியாதவர்கள், தொழில் துறைகளில் ஈடுபட்டுத் தம்மை வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

இவர்களின் பொருளாதார உயர்வே இவர்களின் உயர்வு.

இஸ்லாமியர்களிடம் உள்ள சகோதர உணர்வு, அவர்களைக் கட்டுக் கோப்பாக ஒருவருக்கொருவர்

உதவி வளர்ப்பதுபோல இவர்களும் வளர்க்கப்பட வேண்டும்.

தொழிலாளர்களுக்குத் துரோகம் செய்யும் தொழிற்சங்கவாதிகள்

இவர்களின் பொருளாதார, கல்வி, சுகாதார மேம்பாடு களைக் கருதி உழைக்கும் அமைப்பு ஒன்றினை உருவாக்கி அதற்குக் கட்டுப்பட்டு வாழ வேண்டும். மலை நாட்டு அரசியல் அமைப்புகள், இவர்களைப் பயன்படுத்தித் தம்மை வளர்த்தனவேயன்றி, இவர்களை வளர்க்கத் தவறிவிட்டன. இவர்களிடம் தோன்றிய இளைய தலைமுறையின் எழுச்சி, முளையிலே அழிக்கப்பட்டு விடுகிறது. முதலாளித்துவ மானிய முறைச் சமுதாயத்தில், தென்னிந்தியாவில் வளர்க்கப் பட்ட அதே மனப்பான்மையே இங்குள்ள மலையகத் தலைமையிலும் வளர்க்கப்படுகிறது.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலனுக்காக வெனத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட தொழிற் சங்கங்களும், தொழிற்சங்கவாதிகளும், முதலாளிகளாக, தோட்டத் துரைமார்களாகவே தம்மை நினைத்துக் கொள்கின்றனர்.

தொழிலாளர்களின் ஏழ்மையையும், அறியாமையையும் பயன்படுத்தி இவர்கள் தம் வாழ்வை வளர்த்துக் கொள்கின்றனர். தொழிலாளர்கள் இந்தியாவில் பண்ணையாளர்களின் அடிமைகளாகக் கணிக்கப்பட்டது போல, இங்கும் தொழிலாளர்கள், தோட்ட முதலாளி மர்ரின், தோட்டத்துரைகளின் அடிமைகளாக மட்டுமல்ல, தொழிலாளர்கள் மேம்பாட்டுக்கு என முன்வந்த தொழிற் சங்கத் தலைவர்களின் அடிமைகளாகவும் நடத்தப்படு கின்றனர்.

தொழிலாளர்களைச் சுரண்டி வாழும் தலைவர்கள்

தொழிலாளர் செலுத்தும் 25 சத சந்தாப்பணத்திலும், தோட்ட முதலாளிகளோடும், அரசோடும் பேரம் பேசும் செல்வாக்கிலும் வாழ்க்கை நடத்தும் இவர்கள், தமது சொற்ப ஆங்கில மொழியறிவையும், அரசியல் அறிவையும் காட்டிப் பிழைப்பை நடத்துகின்றனர்.

அற்றனில் வசதியான ஒரு உணவு விடுதியில் வாசம் செய்யும் தொழிலாளர் தலைவரைச் சந்திக்க, நடுங்கும் காலைக்குளிரில் தொழிலாளர்கள் வந்து விடுதியைச் சுற்றி நிற்கிறார்கள். அவர்கள் போர்த்திருப்பது சாக்குகள்; கண்ணாடிக் கதவினுடாக அந்த ஏழைகள், தலைவரின் தரிசனத்துக்காகக் காத்திருக்கிறார்கள்.

சொகுசுப் படுக்கையிலிருந்து மேலைநாட்டு இரவு உடையோடு வெளியே வந்த தொழிலாளர் தலைவர், சூடான முட்டைக் கோப்பியைச் சுவைக்கிறார். பாவப் பட்ட அந்த ஜனங்கள், நடுங்கிய கைகளால் கண்ணாடிக் கதவுகளுக்கு வெளியே நின்று கும்பிடுகிறார்கள்.

தொடர்ந்து வரும் வறுமை, நீங்காத கல்வி அறிவின்மை, குடிப்பழக்கம், வேலையில்லாத திண்டாட்டம், சாதிப் பிரிவுகள், ஏனைய இனத்தவர் களின் ஏளனம் இவற்றை மூலதனமாக்கித் தலைவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள்.

தென்னிந்தியாவில் மானிய முறைச் சமுதாயத்துக்கும், சாதியமைப்புக்கும் உட்பட்டு அதுவும் ஒரு பெருமையென வாழ்ந்த மக்கள் இங்கும் அதனைப் பேணப் பின்வாங்குவதில்லை.

இளைய தலைமுறை இவற்றை உடைக்க முன்வந்த போது, சாம பேத தான் தண்டத்தைப் பயன்படுத்தி

ஒடுக்கி விடுகிறது. தலைமைப்பீடும் இந்த எழுச்சி, முளையிலேயே கிள்ளி யெறியப்பட்டு வருகிறது.

முற்போக்கு இளைஞர்களால், மலைநாட்டு நாகலையில், ஒரு கூட்டம் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. யாழிப் பாணத்திலிருந்து இதற்காக அழைக்கப்பட்டிருந்த ஒருவரும் போயிருந்தார். ஆனால் காவல்துறையினரின் அனுமதி மறுக்கப்பட்டதால் போனவர் திரும்பி வந்தார். அங்குள்ள முதலாளித்துவம், ஐனநாயக வரம்புக்குட்பட்ட ஒரு கூட்டத்தைக் கூட நடத்த முடியாதவாறு தடை செய்துள்ளது.

பெரியாரின் கூற்று

பெரியார் ஈ.வே.ரா. “என் கட்சிக்கு முட்டாள்களே தேவை” என்றுபோல, மலைநாட்டுத் தலைமையும் மக்களை முட்டாள்களாகவே வைத்திருக்க விரும்புகிறது.

இந்தியாவில் மன்னர்களும், குறுநில மன்னர்களும், ஜீமீன்தார்களும், கிராமமணியங்களும் ஆண்டதுபோல இங்கும் குடும்ப ஆட்சியையே நடத்த விரும்புகின்றனர்.

இந்த அமைப்பைத் தொழிலாளர்களும் ஏற்று ஜீரணிப்பதுதான் வேதனையானது. ‘தன்னைத் தலையாகச் செய்வானும் தன்னை நிலைகலக்கிக் கீழிடுவானும் தான்’ என்பது தனி மனித விதி மாத்திரமல்ல, சமுதாயத்துக்கும் பொருந்தும் விதியாகும்.

எனவே, மலைநாட்டுத் தமிழர், 5 ஆண்டுத் திட்டங்கள் அமைத்துப் படிப்படியாகப் பல்துறை களிலும் தம்மை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

மலைநாட்டில் தோன்றிய கல்விமான்கள், பொருளா தார வல்லுநர்கள், வைத்திய கலாநிதிகள் முதலியோரை

மக்கள் நம்பி அவர்கள் வழிகாட்டவில் வாழப் பழக வேண்டும்.

தன்னலமற்ற கற்றோரின் தலைமையை ஏற்க முன்வர வேண்டும்.

தம்மை எப்படி அழைப்பது?

முதலில் நான் மலைநாட்டான். நான் தோட்டக் காட்டான் என்பதில் பெருமைப்பட வேண்டும். மலைநாட்டுப் புத்திஜீவிகள் இதற்கு முன்மாதிரியாக நடக்க வேண்டும்.

அவர்கள் மலையக மக்களை விட்டு விலகினால், அந்த இடத்தை ஏமாற்று அரசியல்வாதிகளே நிரப்பு வார்கள்.

வறுமை குடிகொள்ளுமானால், எல்லாவிதமான தீய பழக்கங்களும் குடிகொள்ளுமென்பதை உணர்ந்து, முதலில் வறுமையை விரட்ட வேண்டும். செல்வம் வருமானால் எல்லாவிதச் சிறப்புக்களும் தேடிவரும் என்பதை உணர்ந்து செல்வத்தைத் திரட்ட வேண்டும்.

புரிந்துகொள்ளும் மனம் வேண்டும்

தம்மைச் சூழ வாழப்பவர்கள் சிங்களச் சகோதரர் என்பதையும், அவர்களும் இலங்கைத் தமிழர்களும் இந்தாட்டின் பூர்வகுடிமக்கள் என்பதையும் உணர்வ தோடு அவர்களைத் தம் பண்பாட்டினால் வென்று வாழப் பழக வேண்டும்.

தமிழரும் சிங்கள மக்களும் பூர்வீகமாக வாழ்ந்து வந்த பூமியையே, இடையில் வந்த இஸ்லாமியரும், இந்தியரும் தமதாக்கிக் கொண்டனர். இந்த உண்மையைப் புரிந்துகொண்டு பகையைப் பயிராக்காது வாழ வேண்டும்.

இவை தவிர, சிங்கள மொழியைக் கற்பதும், பெளத்த மதத்தை மதிப்பதும், பெளத்த வழிபாட்டிடங்களுக்குச் சென்று வழிபடுவதும், அவர்களின் விழாக்களில் கலந்து கொள்வதும் தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் காட்டுவதாகும். வசதி படைத்தவர்கள், சிங்கள தர்ம ஸ்தாபனங்களுக்கும், விகாரைகளுக்கும், அவர்களின் விழாக்களுக்கும் உதவி செய்வதும் அவர்களின் பண்பாடாகும்.

மத மாற்றம் தடுக்கப்பட வேண்டும்

மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் இன்னைப் பயன்படுத்தி இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவ மதமாற்றம் நடைபெற்று வருகின்றது. பெளத்தத்துக்கும், இந்து சமயத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. ஆனாலும் பெளத்தம் மதமாற்றத்தில் முன்னிற்கவில்லை.

மதத்தின் தளத்தோடு பின்னப்பட்டே மொழி, கலை, கலாச்சாரம் முதலியனவெல்லாம் இயங்கி வருகின்றன. தமிழ் மக்களின் அந்தத் தளத்தைத் தகர்த்துவிட்டால் தமிழ் மக்களின் மொழி, கலை, கலாச்சாரமெல்லாம் தகர்ந்துவிடும்; அவர்கள் அந்திய இனத்தினராகி விடுவர் என்பது மத மாற்றம் செய்யும் மதவாதிகளுக்குத் தெரியும். இந்து மதத்திலிருந்து கிறிஸ்தவத்துக்கும், இஸ்லாத்துக்கும் போன இந்துக்கள் தீவிர கிறிஸ்தவர் களாகவும், இஸ்லாமியர்களாகவும் இருப்பதைப் பார்க்கின்றோம். அவர்கள் தமது சொந்த மதம், மொழி, கலை, கலாச்சாரங்களை இகழ்ந்து புறக்கணிப்பதையும் பார்க்கின்றோம். இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளி மக்களின் செல்வாக்கில் பல இந்துக் கோவில்களும், இந்து மத ஸ்தாபனங்களும் இயங்கி வருகின்றன. ஆயினும் இவையெல்லாம் மதமாற்றத்தால் வரப் போகும் தீங்கைத் தடுக்க முன்வருவதில்லை.

இந்திய வம்சாவளியினர் பலர், தாய்மொழி தமிழாயிருந்தபோதிலும், தமக்குள் சிங்கள மொழியில் உரையாடுவதைக் காணலாம். நகைப்புக்கிடமான இந்தச் சிறு செயலின் தீமையை இவர்கள் உணர்ந்துகொள்ளச் செய்ய வேண்டும்.

இந்திய வம்சாவளியினரா? மலையகத் தமிழரா? இலங்கைத் தமிழரா? எப்படி அழைப்பது?

எஞ்சி நிற்பவர்கள் தமிழரே

இந்தியராக இந்த நாட்டுக்கு வந்த மக்களுள், பெரும்பாலும் எஞ்சி நிற்பவர் தமிழரே. இந்தியராக வந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலும் குடியேறி, இந்திய வம்சாவளியினராக நிலைபெற்று, சிறப்பாக மலைநாட்டில் பல லட்சமாகப் பெருகி மலையகத் தமிழராகத் தமது மொழி, கலை, கலாச்சாரத்தைப் பேணி வரும் இந்த மக்களை இன்று எதிர்நோக்கும் வினாக்களுள் இதுவும் ஒன்று.

இவர்களுள், இலங்கைக் குடியுரிமை பெற்றவர்கள், இலங்கையரே; தமிழராயிருக்கிற படியால் இவர்கள் தமிழரே. எனவே இந்தியராக வந்த இந்திய வம்சாவளியினராகிய இவர்கள் இலங்கைத் தமிழராகப் பெயர் பொறித்து வாழுத் தகுதியுடையவர்களே.

ஆனால், சட்டப்படி இவர்கள் உரிமையுடையவர்களானாலும் சமுதாய உணர்வினால் இவர்களிடம் ஓர் அந்நியத் தன்மை இடைநின்று தடுக்கிறது. அதாவது முக்கியமாகப் பெரும்பான்மைச் சமுகம் இவர்களை இலங்கையராக, இலங்கைத் தமிழராக ஏற்றுக்கொள்ளத் தயங்கும். இதனை மாற்ற வேண்டியது இவர்களது பொறுப்பாகும். இவர்கள் கண்ணியமான வாழ்வு

வாழ்ந்து தரத்தை உயர்த்தும்போதும், ஏனைய இனங்களைத் தம் தகுதியினால் வெல்லும்போதும் அந்நியத்தன்மை இயல்பாகவே மறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. இந்த அந்நியம் மறைவதற்குப் பல்லாண்டுகள் செல்லக்கூடும். அதுவரை காத்திருப்பது தவிர்க்க முடியாதது.

எனவே இந்த மக்கள், இலங்கைத் தமிழ்ரோடு திருமண உறவு கொண்டு இலங்கைத் தமிழராக மாறுவதோடு, சிங்கள மக்களோடும் நல்லுறவைப் பேணிக் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கைத் தமிழராக இனங்காட்டுக

பல நூற்றாண்டுகள் எடுக்கக் கூடிய இந்த முயற்சிக்கு இன்றே அஸ்திவாரம் இட வேண்டும்.

பெரும்பாலும் தமிழினத்தை முஸ்லிம்களாக மதம் மாற்றிய இலங்கை இஸ்லாமிய இனம், பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட அரேபிய சமுதாயத்துக்கேற்ப வகுக்கப்பட்ட குரானையும், கதீசுகளையும் உடும்புப் பிடியாகப் பிடித்திருப்பதினால், தமிழ் மக்களாகத் தம்மை இனங்காட்ட விரும்பாதிருக்கின்றனர். அரசியலில் சில தனிப்பட்டவர்கள் சில பயன்களைப் பெறுவதற்கு இது வாய்ப்பாக இருந்தாலும், பேரினவாதத்துக்கு இரையாக வேண்டிவரும் என்பதை இவர்கள் உணரவில்லை.

இலங்கைத் தமிழினம், தமிழ் பேசும் இஸ்லாமியர் என்றும், இந்திய வம்சாவளியினர் என்றும், இலங்கைத் தமிழர் என்றும் முத்திறப்பட்டிருப்பது, பேரினவாதத்தின் கொடிய பல்லுக்குள் சிக்கி அதன் வயிற்றுக்கு இரையாக வாய்ப்பளிப்பதாகும். எனவே நாம் உணர வேண்டும். மதத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும், நமது கிறிஸ்தவ சகோதரர் தம்மைத் தமிழரென, இலங்கைத்

தமிழரென இனங்காட்டுவதுபோல, இஸ்லாமியச் சகோதரரும் மதத்தால் வேறுபட்டிருந்தாலும், தம்மை இலங்கைத் தமிழரென இனங்காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

இந்த நிலையில், எல்லா வகையிலும் இலங்கைத் தமிழினத்தோடு ஒத்துப்போகக் கூடிய இந்திய வம்சாவளியினர், இலங்கைத் தமிழராகத் தம்மை இனங்காட்டுவதில் என்ன தடை?

பிரிவுகளைப் பிளவாக்கி அழிக்கிறது பேரினவாதம்

நாம்தாம் பலரென்பதே ஐனநாயகத்தின் வலிமை. சீனாவினதும், இந்தியாவினதும் வலிமை, உலக ஐந்தொகையில் பலரென்பதே. இலங்கையின் பேரின வாதம், தமிழினத்தைப் போன்ற தொன்மையான மொழி யையோ, மதத்தையோ, கலை, கலாச்சாரத்தையோ, தொன்மையான இலக்கிய, சமய நூல்களையோ உடையதல்ல. இருந்தும் பேரினவாதம் அரசியல் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றி அதன்மூலம் செல்வாக் குடைய தமிழினத்தை அடக்கி ஆள்வதற்குரிய காரணம் என்ன?

ஐனநாயகத் தேர்தல் அவர்களை ஆட்சிப்பீடத்தில் அமர்த்துவதற்கான காரணம் என்ன? அவர்கள் பலராயிருப்பதே. நாம் சிலராயிருப்பது மாத்திரமல்ல; அந்தச் சிலரும் முத்தரப்பினராய்ச் சிதறுண்டிருப்பதே முக்கிய காரணம்.

சிங்கள ஆட்சியினர் சில சலுகைகளை வழங்கித் தம் பக்கத்தில் சில தமிழரை அணைத்துக் கொண்டு அவர்களைக் கொண்டே அவர்களை அழித்துக் கொண்டு ஆட்சி நடத்துவதைப் பார்க்கின்றோம். இந்த அவல

நிலைக்குக் காரணம் என்ன? எதுவும் திரண்டால் மிடுக்கு ஏற்படும். எனவே பிரிந்தால் அடங்கும். அடங்கியது வசப்படும். எதிர்க்குமேல், நசக்கி அழித்துவிட முடியும்.

இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடமுள்ள பிரிவுகளைப் பிளவாக்கி அழித்துவிடப் பேரினவாதம் முயல்கின்றது. இதற்கு இரையாகிக் கொண்டிருக்கும் இலங்கைத் தமிழினம் இனியாவது சிந்திக்குமா?

முத்தரப்பினரும் ஒற்றுமைப்படுவதற்குத் தடையான காரணங்கள் என்ன?

பெரும்பான்மையான தமிழர்கள், சிறுபான்மையான மூஸ்லிம்களை அழித்துவிடுவார்கள்; சிங்களப் பேரின வாதத்தைவிடத் தமிழ்ப் பேரினவாதம் கொடுமையானது; இப்படி ஒரு சிந்தனை.

தமிழ் மக்களை இஸ்லாமியராக மாற்றும் மத மாற்றம் நடைபெற்றபோது, இந்தத் தமிழ்ப் பேரினவாதம், இந்து சைவப் பேரினவாதம், இஸ்லாத்தை அழிக்க முற்பட வில்லை. தமிழ் மன்னரான இந்துக்கள், மகுதிகளைக் கட்டுவதற்கு நிலமும், பொருளும் வழங்கி வாழ வைத்துள்ளனர்.

இஸ்லாமியர்களை மாப்பிளைகளெனவும், ராவுத்தர் எனவும் அழைத்து உரிமை கொண்டாடி இருக்கின்றனர்.

மதுரையில் வீற்றிருக்கும் சோம சுந்தரக் கடவுள், இஸ்லாமியப் பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்ட தர்க ஒரு திருவிழா நடைபெற்று வருகிறது.

முன்னாளில் இலங்கையில், இஸ்லாமியருக்கும், தமிழருக்கும் இடையில் என்றும் கசப்புணர்வு தோன்றியதில்லை.

ஒற்றுமை உணர்வுடன் இருந்த காலத்தில்...

யாழ் நகரசபை முதல்வராகவும், துணை மேயராகவும், இஸ்லாமியர், தமிழரால் தெரிவு செய்யப்பட்டு ஒற்றுமையோடு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

அக்பர் போன்ற நீதிபதிகளும், அசீஸ் போன்ற கல்விமான்களும், அடிசாலி போன்ற மேன்மக்களும் வடபகுதித் தமிழரால் மட்டுமன்றி, இலங்கையில் எல்லோராலும் போற்றப்பட்டுள்ளனர்.

இலங்கைத் தமிழரில் ஒரு சில அரசியல்வாதிகள், காலத்தின் சூழ்சியால் வழி தடுமாறியதை உதாரணமாக்கி, முழு இலங்கைத் தமிழினத்தையே கணக்கிடுவது தவறாகும்.

தமது சமயமே மேலானது, தாம் வணங்கும் கடவுளே மேலானவர், தமது சமய நெறியே விடுதலைக்கு வழி யென்னும் போக்குடைய சமயங்கள் பல இருப்பவும், எல்லா மதங்களும் மேலானவை, எல்லா ஆறுகளும் கடவிலேயே சென்றடைகின்றன என்று கூறுகிறது சைவம்.

தண்ணீரை எப்பெயரிட்டழூத்தாலென்ன? தண்ணீர் தண்ணீர் தானே எனக் கூறும் இந்து சமயம் சார்ந்த ஆழத் தமிழர், என்றும் சமயக் காழ்ப்புடையவராய் வாழுமாட்டார். தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகத் தம் இளமையைத் துறந்து விடுதலை வேள்வித் தீயில் தம் உடலைப் பொசுக்கி உயிரைத் தியாகம் செய்யும் இன்றைய ஆழத் தமிழ் இளைஞர்கள், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்தில் உதித்த தவப்புதல்வர்கள்; பூமித்தாயின் புதல்வர்கள்; மண்ணின் மனத்தை நுகர்கிறவர்கள்; அறத்துக்கு மாத்திரமல்ல, மறத்துக்கும் அன்பே துணை என்பதற்காக ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள்.

இவர்களே இன்றைய தலைவர்களும், இனிவரும் தலைவர்களுமாவர்.

எல்லோருக்கும் சம நீதி

இவர்கள் தலைமையில் இஸ்லாமியர், இந்திய வம்சாவளியினர், சிங்களச் சகோதரர் எல்லோருக்கும் நீதி கிடைக்குமென்பதை உறுதியாக நம்பலாம்.

பேரினவாதத்தின் எதிர்ப்பை எதிர்கொள்ளக் கூடிய சக்தி, இந்த முத்தரப்பின் ஒன்று கூடிய சக்தியிடமே இருக்கிறது.

பேரினவாதத்தை எதிர்ப்பதற்காக நாம் ஒன்றுகூட வேண்டியதில்லை. அதன் கொடுமையிலிருந்து தற்காப் புக்காக நாம் ஒன்றுகூடுவது அரசியலாகிறது.

பேரினவாதம் பெரும் பான்மையினால் ஆட்சியை அமைப்பதும், அநீதிகளைச் செய்து மூடி மறைத்து உலக நாடுகளில் பொய்ப் பிரசாரம் செய்து உதவிகளைப் பெற்று மீண்டும் அநீதி புரிவதும் கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நாம் கண்ட அனுபவமாகும்.

யு.என்.பி. ஆட்சியில் மாத்திரமல்ல; பண்டாரநாயக்கா வின் சோசலிச ஆட்சியிலும் சொகுசான பேர்வழிக்கே சொர்க்கம், சொர்க்கம். இலங்கைக்கான சோசலிசமெனப் புதியதோர் சோசலிசக் குரலெழுப்பும் ஜே.வி.பி. பதவிக்கு வந்தாலும் சிறுபான்மையினருக்கு நீதி கிடைக்கப் போவதில்லை.

சிறுபான்மையினங்களாக முத்தரப்பும், தமிழினம் என ஒன்று கூடிப் பெறும் வலிமையிலும், இளைய தலைமுறையின் தலைமையிலுமே எமது எதிர்கால வாழ்வு தங்கியிருக்கின்றது.

இரண்டாகப் பிரிந்திருந்த பேரினவாதத்தின் மூன்றாவது சக்தியாக ஜே.வி.பி. முளைத்திருக்கிறது. இதனை முளையிலே கருக்க முன்னெய சக்திகள் முயலக்கூடும்.

வெவ்வேறு காரணங்களுக்காக இந்த மூன்றாவது சக்தியுடன் பலர் இணையக் கூடும். சிறுபான்மை இன மக்களுள் அரசியல் அபிலாசையுடையவர்களும், அவர்களை ஆதரிக்கக் கூடும். இவற்றால் ஒருபோதும் நிரந்தர நிம்மதி சிறுபான்மை இன மக்களுக்குக் கிட்டப்போவதில்லை.

தலை சாய்க்கும் பேரினவாதம்

முத்தரப்பினரான சிறுபான்மையினர் ஒரு கொடிக்கீழ் ஒன்றுபடுவார்களானால் பேரினவாதம் தலைசாய்க்கும், கண் விழித்துப் பார்க்கும், செவி கொடுத்துக் கேட்கும், வாய் திறந்து பேசும்.

முதலாளித்துவத்தில் ஊறிப்போன யு.என்.பி.யும், பண்டாரநாயக்காவின் குடும்ப நலன் பேணும் சிறீலங்காக் கட்சியும் ஒரு போதும் ஒன்றுகூடா. இவை ஜே.வி.பி.யை விழுங்கி ஏப்பம் விடுமே தவிர, அதனை வளரவிடப் போவதில்லை. ஏனெனில் இலங்கை மக்கள், சிறுபான்மை இனத்தவர் உள்பட, முதலாளித்துவ மனப்பான்மையுடையவர்களே; சோசலிசம் பேசினாலும் சிறீலங்காக் கட்சியும் முதலாளித்துவக் கட்சியே. தீவிர சோசலிசம் பேசும் ஜே.வி.பி.யும் முதலாளித்துவத்தின் ஆதரவில்லாமல் ஆட்சி அமைக்க முடியாத நிலையில், அதன் சோசலிசக் கொடி தாழ்ந்து பறக்கும். முதலாளித்துவ வாதிகளான இவர்கள் மோதிக் கொள்வார்களே தவிர ஒருபோதும் ஒன்றுகூட மாட்டார்கள்.

போலிச் சோசலிசவாதிகள்

சோசலிசம், கம்யூனிசம் பேசிய தீவிரத் தலைவர்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குணசிங்கா, என்.எம்.பெரரா, கொல்வின், பீற்றர் கெனமன் எனவும், கந்தையா, வி.பொன்னம்பலம், செனேற்றர் நாகலிங்கம் எனவும் நீண்டு செல்லும் பெயர்ப்பட்டியலை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இவர்களில் பலர் சோசலிசம் பேசி முதலாளித்துவத்தால் வாங்கப்பட்டு விட்டார்கள்.

இப்படியே இன்றைய தீவிர ஜே.வி.பி.யும் வாங்கப்படும். இதற்குக் காரணம் என்ன? இலங்கை மக்களுள் ஒவ்வொருவனும் தான் ஒரு முதலாளி என்றே கருது கின்றான். தான் ஒரு முதலாளி ஆகவே விரும்புகின்றான்.

காலம் சென்ற அமிர்தலிங்கமும், வி.பொன்னம்பலம் சோசலிசவாதிகளாகவே கருதப்பட்டார்கள். ஆனால், முதலாளித்துவத்துக்கு முன்டு கொடுத்துக் கறை படிந்த வாழ்வோடு கண்ணை மூடிக் கொண்டார்கள்.

மலையகத்தில் தோன்றியுள்ள சந்திரசேகரனும், கிழக்கே உதித்த அஸ்ரபும் சோசலிச விடி வெள்ளிகள் என எண்ணியவர்கள் ஏமாறிப் போயினர்.

வள்ளுவனையும், கம்பனையும், பாரதியையும் போற்றினால் ஒருவர் வள்ளுவனாக, கம்பனாக, பாரதியாக மாறிவிடுவரோ?

சோவியத் ஜனாதிபதியாக இருந்தபோதும் ஒரு துண்டு பாணே போதுமென்ற லெனினும், எம்.எல்.ஏ. ஆக இருந்தபோதும் மாற்றிக்கட்ட வேட்டியின்றி வாழ்ந்த ஜீவானந்தமும் பொதுவுடமைவாதிகள்.

தொழிலாளர்களால் தோட்ட முதலாளிகளான வர்களும், தொழிலாளர்களால் கோட்டை கட்டினவர் களும் சோசலிசம், கொம்மினியூசம் பேசுகிறார்கள்!

சமயவாதிகள் மோட்சம் காட்டுவதற்கு வித்தை காட்டுவதுபோல, அரசியல்வாதிகளும், வாழ்வு காட்ட வேடிக்கை காட்டுவார்கள்.

இலங்கைச் சிறுபான்மையினம் இனியும் ஏமாறிவிடக் கூடாது. இந்திய வம்சாவளியினர், இலங்கையே தம் தாய்நாடெனக் கொண்டு, இலங்கைத் தமிழரோடு இரண்டறக் கலந்து இந்த மண்ணின் மைந்தராய்த் தம்மை வளப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும்.

அமெரிக்காவில் குடியேறிய ஐரோப்பியர் அமெரிக்கராக மாறியுள்ளதுபோல, இலங்கையிற் குடியேறிய இந்தியரும் இலங்கையராக, இலங்கைத் தமிழராக மாற வேண்டும்.

—யார் இந்தச் சிங்களவர்? — —அவர்களும் தமிழர்களே! —

இலங்கையின் பெரும்பான்மையினர் சிங்கள இனமே. இங்கு 80 சதவீதம் சிங்கள மக்கள் வாழ்கிறார்கள்.

இந்து சமயத்திலிருந்து தோன்றிய பெளத்தத்தைப் பின்பற்றினாலும், இந்து சமயக் கோட்பாடுகளை அன்றாட வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும் இவர்கள், வாழ்வியலில் இந்துக்களாகவே வாழ்ந்து வருகின்றனர். மகாவம்சமும், மேனாட்டுச் சரித்திர ஆசிரியர்களும், அவர்களைப் பின்பற்றும் இலங்கை வரலாற்று ஆசிரியர்களும் சிங்கள இனத்தின் தோற்றம், வருகை, வளர்ச்சி என்பன பற்றிப் பலவாறு கூறியுள்ளனர்.

எதைப் பற்றியும் மிகைப்படுத்தி இயற்கைக்கும் மாறாகக் கூறிய கூற்றுக்கள், தாழ்வு மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடுகளேயாகும். இது வரலாற்றில் காணப்படும் உண்மையாகும்.

இன்று விஞ்ஞானத்தில் மேம்பட்டிருக்கும் மேல்நாட்டினரும் இதிலிருந்து விடுபடவில்லை. ஜப்பானியரிட

மும் இந்திலை காணப்படுகின்றது. படைப்புக் கடவுள் நான்முகன் என்பதும், அவன் உடலின்இன்ன இன்ன பகுதிகளில் இருந்து நால்வகைச் சாதிகள் தோன்றின என்பதும், அவனின் நான்கு முகங்களில் இருந்து நால்வகை வேதங்கள் தோன்றின என்பதும், ஆதிசிவனே தமிழ் மொழியையும், வடமொழியையும் தோற்றுவித்து அகத்தியனுக்கும், பாணினிக்கும் கற்பித்தானென்பதும், முருகக் கடவுள் சங்கமிருந்து தமிழ் ஆராய்ந்தான் என்பதும் உயர்த்திப் பேசப்படும் பேச்சுக்கள்; தாழ்வு மனப்பான்மையின் வெளிப்பாடன்றி வேறென்ன?

இவற்றில் ஊறியிருக்கும் உண்மையை உணர்த்தாமல், இவற்றையே திரும்பத் திரும்பக் கூறித் தம்மையும், தமிழினத்தையும் உஷார்ப்படுத்தி வெறி கொள்ளச் செய்து வருவதைப் பார்க்கிறோம்.

விஜயனின் வருகை

இதே நிலையில்தான், சிங்கள இனமும், மகாவம்சம் போன்ற நூல்களின் கூற்றை ஆழ்ந்து சிந்திக்காது, கண்முடித்தனமாக நம்பி வாழ்ந்து வருகின்றது.

முதலில் சிங்கள மக்கள் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தேறிய குடிகள் என்னும் கூற்றை எடுத்துக் கொள் வோம். விஜயனுடைய வருகையோடு இது ஆரம்ப மாகிறது.

வங்காளத்திலிருந்து வந்த விஜயன், இலங்கைப் பெண்ணான குவேனியை மணம் முடித்தும், தன் தோழருக்குத் தென்னிந்தியத் தமிழ்ப் பெண்களை மண்முடித்து வைத்துச் சிங்கள இனத்தைப் பெருக்கி வைத்தான். அழகி குவேனியை மணம் முடித்ததிலிருந்து, இங்கு ஆதிக்குடிகள் வாழ்ந்தனரென்பதும் உறுதியா

கின்றது. குவேனி ஒருத்தியல்ல; அவளின் உறவினர் பல நாறு பேராவது வாழ்ந்திருப்பர். அவர்களை, இராட்சதர், நாகர் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள்.

இலங்கைக்கும், இந்தியாவுக்கும் தொடர்பிருப்ப தினால், சிங்கள இனம் இந்தியக் கலப்புடையது என்பது உண்மை. இந்த அளவுக்கே இந்தக் கதையை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடும்.

இலங்கையின் பூர்வீக மக்கள் சிங்களவரா?

இந்தக் கதையை வைத்துக்கொண்டு, சிங்கள இனம் வந்தேறு குடிகள் என இலங்கை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கூறுவது வேதனைக்குரியது.

அப்படியானால் உண்மை என்ன?

இந்துமா கடவில் லெமுரியாக் கண்டமாக இருந்த நிலத்தைக் கடல் கொண்டபோது அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் நாலா பக்கமும் சிதறினார்கள். கடல் கொண்டு எஞ்சிய இலங்கையிலும், மாலத் தீவுக் கூட்டங்களிலும் ஒரு தொகையினர் எஞ்சினர். அவர்களே இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள். அவர்களோடு தென்னிந்திய, இந்தியக் கலப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதனால் சிங்கள இனமே வட இந்தியாவிலிருந்து வந்தது என்று கூறுவது மதியீனம்.

விஜயனால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சிங்கள இனம், பெளத்தத்தின் வருகையோடு சிங்கள, பெளத்த இனமாக மாறிவிட்டது என்பது பலரது நம்பிக்கை.

விஜயன் வருகைக்கு முன் இங்கு வாழ்ந்தவர்கள் யார்? அவர்கள் பேசிய மொழி யாது? அவர்களின் சமய மென்ன? இற்றைக்கு அவர்களது கலை கலாச்சார மென்ன?

விஜயன் வந்தபின், இன்றைக்கு 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் பெளத்தம் இந்த நாட்டுக்கு வந்திருக்கிறது. அதற்கு முன் இங்குள்ள வரலாற்றைத் தொட யாரும் முன்வர வில்லை. காரணம் என்ன? அது தமிழினத்தின் பழைய யைப் புதுப்பிப்பதாயிருக்கும் என்பதே காரணமாகும்.

இந்தச் சிறிய விளக்கத்திலிருந்து சிங்கள மக்கள், இந்த நாட்டின் வந்தேறு குடிகளல்ல என்பதும், இந்த நாட்டின் ஆதிக்குடிகள் என்பதும் உறுதியாகின்றது.

அசையும் பொருள்கள் கலப்புறுவது இயல்பு, இயற்கை. அசையும் காற்றும், நீரும் கலப்புறும். அதுபோலவே இனமும், மொழியும், அதன் சிந்தனை களும் கலப்புறுவது இயல்பு, இயற்கையாகும். சிங்கள இனத்தின் பிறப்பைப் பற்றிய மகாவம்சக் கருத்தும், வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர் என்னும் கூற்றும், அவர்கள் ஆரிய இனத்தவரேயன்றித் திராவிட இனத்த வரல்ல என்னும் பெருமையும், சிங்கள மொழி ஆரிய மொழி என்னும் வாதமும் அவர்களின் தாழ்வுச் சிக்கவின் வெளிப்பாடாகும்.

இந்தியாவில் இருந்து பிரிந்ததே இலங்கை

கடல் கோள்களினால் எஞ்சி வாழ்ந்த தமிழின முதாதையர், இறுதியாக நடந்த கடல் கோளினால் பாக்குநீரினை ஏற்பட்டு இந்தியாவிலிருந்து பிரிக்கப் பட்டனர். அதுவரை தென்னிந்தியாவுடன் இணைந்திருந்த மக்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டனர்.

இந்திலை இராமாயண காலத்துக்கு முன்பே ஏற்பட்டு விட்டது.

தென்னிந்தியத் தமிழகத்தில் மூவேந்தரினதும் குறுநில மன்னரதும் ஆட்சி நிலவிய காலத்தில் இலங்கையிலும் மன்னராட்சி நிலவியது. கடல் சூழ் இலங்கைக் கயவாகு

என்னும் மன்னன் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட சிலப்பதிகாரக் காலத்து இலங்கை மன்னனாகும். இன்று சிறீலங்கா என அழைக்கப்படும் இந்நாடு ஏற்ககுறைய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் ஈழம் என்னும் பெயரால் அழைக்கப்பட்டதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. ஈழம் என்பதும், இலங்கை என்பதும் அக்காலத்தில் பெரு வழக்காயிருந்த பெயர்களாகும்.

தமிழிலிருந்து பிரிந்ததே சிங்களம்

இங்கு பேசப்படும் சிங்கள மொழியும், சிங்கள இனமும் தொடக்க காலத்தில் தனி மொழியாகவோ, தனி இனமாகவோ கருதப்படவில்லை. இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளாகிய மக்களுள் வட பகுதியில் வாழ்ந்தோர் தென்னிந்தியத் தமிழ் மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவராயிருந்தனர்.

செந்தமிழ் நாடெனப் பேசப்பட்ட சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகளைச் சூழ்ந்து பல கொடுந் தமிழ் நாடுகள் இருந்தன.

அவை 18 என ஒரு காலத்தில் கணிக்கப்பட்டது. மற்றொரு காலத்தில் 12 ஆகக் கூறப்பட்டது. கொடுந் தமிழ் என்பது தமிழ் மொழியின் பிரதேச வழக்காகும் (Dialect). பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மொழியின் ஒலிக்கும் முறையும், சொற்களின் பொருள் மாற்றமும் வேறுபட்டிருப்பது இயற்கை. இவற்றால் பிரதேச வழக்குகள், மூலமொழியிலிருந்து தனி மொழியாகக் கணிக்கப்படுவதில்லை.

ஆனால் இந்தப் பிரதேச மொழிகள் பல் வேறு காரணங்களால் தனி மொழிகளாக மாறி, தாம் தோன்றிய தாய் மொழியோடு தமக்கொரு தொடர்புமில்லை எனப் பேசப்படுவதையும் வரலாற்றில் காணலாம்.

தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டு பிரதேச வழக்கான கொடுந்தமிழாயிருந்த மொழிகள், தனி மொழிகளாக மாறியுள்ளமையை மொழி ஆராய்ச்சியாளர் வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். தமிழில் இருந்து தோன்றிய மொழிகள் 12 என அறிஞர் கால்ட்வெல் கூறியுள்ளார். அவரைத் தொடர்ந்து ஆராய்ந்தவர்கள் இன்னும் பல மொழிகளைக் குறித்துள்ளனர்.

தமிழில் இருந்து பிரிந்ததே மலையாளம்

மிகப் பிற்காலத்தில் தமிழில் இருந்து பிரிந்து தனி மொழியாக மாறியது மலையாளமாகும். சிலப்பதிகாரம் என்னும் முத்தமிழ்க் காப்பியம் படைத்த சேர நன்னாடு, மலையாள நாடாகிப் போன்று. இதுபோலவே, கொடுந்தமிழ் வழக்காக இருந்த சிங்களம் தமிழ் மொழியை விட்டு மற்றக் கொடுந்தமிழ் வழக்குகள் பிரிவதற்கு முன்னரே பிரிந்துவிட்டது.

சிங்கள மொழிக்கு மிக இனமான மொழியாகத் தமிழ் இன்றும் நிலவுவது இதற்கொரு சான்றாகும்.

நாட்டுப்புறத் தமிழ் மொழியின் ஒவி வடிவ வழக்கும் சிங்கள நாட்டுப்புற ஒவிவடிவ வழக்கும் ஒரே மாதிரியாக ஒவிப்பது மற்றொரு சான்றாகும்.

சிங்கள மொழியில் தமிழ் மொழியின் செல்வாக்கை நடுநிலையான சிங்கள மொழி அறிஞர்களே ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

தமிழில் இருந்து பிரிந்து தெலுங்கு முதலியன தோன்றுவதற்கும், அவை வடமொழியைப் பின்பற்றி இலக்கணம் அமைத்து வடமொழியின் செல்வாக்கை ஏற்றுக் கொண்டமைக்கும், தமிழினமும் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்திருக்கின்றது.

இதைப்போலவே, பிறரைப் பழித்துத் தாழ்த்துவதின் மூலம் தம்மை உயர்த்தும் மனப்பான்மை கொண்ட நம் முன்னொரில் பலர், நம்மவருள் வறியவர்களோடு கலந்து பழகாது ஒதுங்கி வாழ்ந்தனர். தென்னிந்தியக் கலப்பி னால் தம்மை உயர்த்திக் கொண்டனர். பொருளா தாரத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சாதிப் பிரிவினால் ஒன்றாக இருந்த ஈழத்து ஆதிக்குடிகளிடம் பிரிவினை தலைகாட்டத் தொடங்கியது.

ஒரே மொழி பேசுவோருள்ளும் ஒருவரின் ஒலிப்பு முறையை வைத்தே ஏனானம் பேசி இழிவுப்படுத்துவதை இன்றும் காணலாம். இலங்கைத் தமிழ் மக்களைப் போலவே, சிங்கள மக்களிடமும் சாதி அடிப்படையில் ஏற்றத்தாழ்வுகள் உண்டு.

அவையும் தொழில் அடிப்படையில் ஏற்பட்ட பொருளாதார வாழ்க்கைத் தர வேறுபாடுகளே.

தலைதூக்கிய சாதிப்பிரிவுகள்

நம் நாட்டின் ஆதிக்குடிகளுள் வேட்டையாடிக் காட்டில் வாழ்ந்த மக்களை வேடராகக் கணித்து ஒதுக்கி னர்.

இந்த நிலையில் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகளுள் வேடர் உட்பட மூவகை இனம் முளைவிடத் தொடங்கி யது.

சாதிப் பிரிவினை உணர்வுகளால் உழுது பக்குவப்பட டிருந்த நிலையில் போதி மாதவனின் கருணை மழை பொழிந்தது.

உலகிலுள்ள மதங்களைல்லாம் மோட்சத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டவை. ஆனால் மதமாற்றம் மோட்சத்தைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டதல்ல.

பிராமணர் போன்ற மேல் வர்க்கத்தினரின் பிடி யிலிருந்து முதலில் வட இந்தியாவை விடுவித்த பெளத்தம், தென்னாடு நோக்கி அசோகன் காலத்தில் பரவியது.

தென்னிந்தியாவில் நிலைகொண்ட பெளத்தம் இலங்கையில் மிக விரைவாகப் பரவியது. பெளத்தம் தோன்றுவதற்கும், பரவுவதற்கும் இந்துக்கள் பெரும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளனர். இதற்கு இலங்கையில் இருந்த இந்து மக்களும் விதிவிலக்கல்ல.

மதம் மாறும் இந்துக்கள்

உலகியல் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகக் கிறிஸ்துவ மதத்துக்கும், இஸ்லாம் மதத்திற்கும் இன்றும் தமிழர் மதம் மாறுகின்றனர் என்றால், 2000 ஆண்டு களுக்கு முன் இந்த நாட்டிலிருந்த மதக் கொடுமை யிலிருந்து விடுபட மக்கள் முயன்றது வியப்பல்ல. உயர்ந்த தத்துவத்தை உடையதாயினும் மக்களின் அன்றாடத் தேவைகளைப் பொருட்படுத்தாதது இந்து மதம் என்னும் கருத்து இன்று நிலவுகின்றது.

இந்து சமயத்தை விட்டு வெளியேற ஆயிரம் வாசல்கள் திறந்து கிடக்கின்றன. ஆனால் உள்ளே வர ஒரு சிறு துவாரமும் இல்லை என்னும் வரலாற்று ஆசிரியரின் கூற்றுப் பொய்யல்ல.

தொடக்கக் காலப் பெளத்தத் துறவிகளின் தூய துறவும், மக்களை மதித்துச் செய்த தொண்டும் அல்லற் பட்ட மக்களைக் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை.

மதத்தின் தத்துவங்களை அல்ல மக்கள் எதிர்பார்ப்பது; மதத்தின் மனிதாபிமானமே மக்கள் வேண்டுவது.

இந்து சமயக் குருமாரைத் தேடிச் சென்றாலும், ஆசூசம் ஆசூசம் என்று அண்டவிடார்கள். புத்த துறவிகளோ துன்புற்றோர் இல்லங்களைத் தேடிச் சென்று ஆறுதல் அளித்தனர்.

கிறிஸ்துவம் உலகம் முழுவதும் பரவியதற்கு என்ன காரணமோ, அதே காரணம்தான் பெளத்தம் இலங்கையில் பரவியதற்கும் காரணமாகும்.

பெளத்த மதத்தின் வருகையோடு, சிறிய அளவில் இருந்த வேறுபாடு, மத வேறுபாடாக மாறி பெளத்தம், எனவும் வைதீகமெனவும் பிளவுபட்டது. பெளத்தமே இலங்கை மக்களைப் பிளவுபடுத்திய முதல் சக்தியாகும். பிரிவினை பெளத்தத்தின் நோக்கமல்ல; அதன் வருகை பிரிவினை யாக விளைந்தது.

சுகிப்புத் தன்மை இல்லாத இந்துக்கள்

விகாரைகளில் இருந்து பெளத்த மதக் கோட்பாட் டோடு பாளி மொழியும் சிங்கள மக்களிடம் பரவியது. வடமொழியோடு தொடர்புடைய பாளி மொழியினாலும், பெளத்தத்தினாலும் ஆரியச் செல்வாக்கும், அதன் பாதிப்பும் சிங்கள மொழியிலும், சிங்கள மக்களிடமும் தோன்றின. கடந்த காலங்களில் கிறிஸ்துவத்தினால் ஆங்கில மொழிச் செல்வாக்கு இலங்கையில் பரவியதை இதற்கு ஒப்பிடலாம். சாதிப் புறக்கணிப்பு இருந்த இந்து மக்களிடம், மதப் புறக்கணிப்பும், மதம் மாறிய கிறிஸ்தவர் தம்மவராயிருந்தபோதும், அவர்களை வேதக் காரர் எனப் புறக்கணித்த தன்மையும் சைவர்களிடம் இருந்தன என்று வரலாறு சொல்கின்றது. இங்ஙனம் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் பெளத்தத்தின் வருகையின் பின் முப்பிரிவினராகப் பிரிந்தனர். வேடர்கள் எவ்வித

பாதிப்புமின்றிக் காட்டுப்புறங்களில் இருந்து ஒதுங்கிக் கொண்டனர்.

பெளத்தத்திற்கு முன் இந்த நாட்டில் இந்து சமயமே பரவியிருந்தது என்பதற்குச் சான்றுகள் நிறைய உண்டு.

இலங்கையில் உள்ள திருக்கோவில்கள்

இலங்கையின் கரையோரங்களில் இன்றும் வரலாற்றைக் காட்டி நிற்கும் இந்துக் கோவில்களே இதற்குச் சான்றாகும். திருக்கேதீஸ்வரம், முன்னீஸ்வரம், கதிர்காமம், தான்தோன்றி சஸ்வரம், கோணேஸ்வரம், நகுலேஸ்வரம் முதலியன மிகமிகப் பழமையான திருக்கோவில்களாகும்.

இவை தவிரத் தென்னிலங்கையின் உட்பிரதேசங்களில் பல திருக்கோவில்கள் இருந்திருக்கின்றன. பல கோவில்கள், விகாரைகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. முன்னர் குறிப்பிட்டுள்ள திருத்தலங்கள், காலந்தோறும் ஏற்பட்ட அழிவுகளைத் தாங்கி இன்றுவரை நின்று நிலவுகின்றன. கோயில் இல்லா ஊரில் குடியிருக்க விரும்பாத நம்மவர் இந்தத் திருக்கோவில்களைச் சூழ்ந்தே முன்னர் வாழ்ந்து வந்தனர். எனவே இவர்களைல்லோரும் இந்து சமயத்தினராயிருந்தனர் என்பதே உண்மை.

பல விகாரைகளில் இந்து சமயக் கடவுளர் இடம் பெற்றிருப்பதும் மற்றொரு சான்றாகும்.

இன்றும் பெளத்தர்கள், இந்துக் கோவில்களுக்கு முறை தவறாது சென்று பக்தியோடு வழிபடுவதைப் பார்க்கலாம். இந்துக் கடவுளரின் பெயரைத் தம் பெயராகச் சூடியள்ளனர். இந்து சமயம் ஏற்படுத்திய கலை கலாச்சார நம்பிக்கைகள் இன்றும் பெளத்த

சிங்களவரிடம் மாத்திரமல்ல, கிறிஸ்துவ சிங்களவரிடமும் நிலை கொண்டுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழரின் உடல் அமைப்பு, உயரம் முதலியனவும் சிங்கள மக்களின் உடல் அமைப்பு, உயரம், நிறம் முதலியனவும் வேறுபாடின்றி ஒத்திருப்பதையும் பார்க்கலாம். இந்த இரண்டு இனங்களும் ஒன்றாய் ஓரினமாய் இருந்தனர் என்பதற்கு ஆயிரம் அடையாளங்கள் இருக்கின்றன. பின்வருவனவற்றை நோக்குக :

வேற்றுமையிலும் ஒற்றுமை

- 1) சிங்கள தமிழ் மொழியின் ஒலிவடிவ ஒற்றுமை;
- 2) சிங்கள மொழியில் தமிழ் மொழி ஏற்படுத்திய தாக்கம்;
- 3) சிங்கள மக்களிடமுள்ள இந்து சமய ஈடுபாடும், இந்து சமய நம்பிக்கைகளும்;
- 4) சிங்கள தமிழ் மக்களின் உடலமைப்பிலுள்ள ஒருமைப்பாடுகள்.

இவையேயன்றி, சிங்களப் பிரதேசங்களிலுள்ள இடப் பெயர்களில் காணப் படும் தமிழ் மொழிச் செல்வாக்கும் முக்கியமாக நோக்கத் தக்கதாகும். கமம் என்ற தமிழ்ச்சொல், நிறைவு என்னும் பொருளையுடையது. மனித வாழ்வுக்கு நிறைவு தரும் உணவைக் குறித்து, அது விளையும் நிலத்தை நாள்டைவில் குறிக்கும் பெயராகக் கமம் இன்றும் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் விளங்கி வருகின்றது.

கமம், கமக்காரன் என்னும் உலக வழக்கும் கமம் சூழ்மாமழை போன்ற இலக்கிய வழக்கும் இதை உணர்த்தும்.

இந்தக் கமம் என்னும் சொல், வலிகாமம், சண்ணாகம், மல்லாகம் என வழங்கி வருதல் போல், சிங்களப் பிரதேசங்களிலும் றாகம, பொலிகம, வெலிகம, கதிரகம, அம்பலகம என இடப் பெயர்களைக் குறித்து வழங்குவதைக் காணலாம்.

துறை என்பது, கடல் சார்ந்த கரைகளில் கலன்கள் கரை சேரும் இடத்தைக் குறிப்பதாகும். காங்கேசன் துறை, சிலாபத்துறை, பருத்தித்துறை, கொழும்புத்துறை போல, சிங்களப் பகுதிகளில் கருத்துறை, பாணந்துறை எனக் கடல் துறை களைக் குறிப்பதைக் காணலாம்.

பிட்டி என்பது, திடலான பகுதியைக் குறிக்கும் தமிழ்ச் சொல்லாகும். மாசியப்பிட்டி, சிறுப்பிட்டி, உடுப்பிட்டி என்பன போல, பம்பலப்பிட்டி, கொள்ளுப்பிட்டி, நாவலப்பிட்டி போன்ற தமிழ்ச் சொற்கள் சிங்களப் பிரதேசங்களில் இருக்கின்றன.

தமிழின் செல்வாக்கு

நெடுமாலைய என்பது தெகிவளைப் பிரதேசத் திலுள்ள விஷ்ணு கோவில் உள்ள பிரதேசத்தைக் குறிப்பதாகும். நெடுமால் என்பது விஷ்ணுவைக் குறிக்கும் தூய தமிழ்ப் பெயராகும்.

இங்நனமே மீன் ஏரி என்பது மினேரி என வழங்குகின்றது. இவை ஒவ்வொன்றும் தனித்தனியாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஆழமுடையவை. சிங்கள, தமிழ் மொழி அறிவுடைய ஆய்வாளர் நடுநிலையோடு முயல் வேண்டும்.

பல்கலைக் கழகங்கள் அல்லது தாழ்விலாச் செல்வரின் உதவியோடு தனிப்பட்ட அறிஞர் இந்த முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

தமிழில் கற்றோர், மேல் நிலையிலுள்ளோர் ஆகியோர் சிங்கள மொழியையும், சிங்களவரையும் உதாசீனப்படுத்தி வந்த காரணத்தால், தமிழின் செல்வாக்கு உணரப்படவில்லை.

தமிழின் செல்வாக்கு தென்னிலங்கையில் மாத்திரமல்ல, இன்றும் தெற்கே பரந்து கிடக்கும் மாலைத்தீவு களிலும் பரந்து கிடப்பதை நாம் உணரவில்லை. ஒரு மாலை போல அணிவகுத்துக் கிடக்கும் தீவுக் கூட்டத்தைக் குறிக்கும் மாலைத்தீவு என்னும் சொல்லே தூய தமிழ்ச் சொல்லாகும். இங்குள்ள ஆதிக் குடிமக்கள், கடல் கொண்ட லெழுரியக் கண்டத்தின் மக்களின் சந்ததியினரே.

மொகஞ்சதாரோ, ஹரப்பா காலத்தில் நிலவிய இந்து சமயம் இங்கும் நிலவியதென்றும், நாள்டைவில் இலங்கையில் பரவிய பெளத்தம், மாலைத்தீவிலும் பரவி இருந்ததென்றும் ஆராய்ச்சி ஐயத்துக்கு இடமின்றி நிறுவியுள்ளது.

இங்குள்ள ஆதிக் குடிகளின் பழக்க வழக்கங்களும், நம்பிக்கைகளும் இவர்களின் மொழியில் கலப்புற்ற சிங்கள மொழித் தாக்கமும் இவர்களுக்கும், இலங்கை மக்களுக்கும் உள்ள நெருங்கிய தொடர்பைக் காட்டுவனவாகும்.

நாள்டைவில் அரேபிய வணிகச் சாத்து இங்கு குடியேறி, இந்து பெளத்தராயிருந்த இந்து மக்களை இஸ்லாமியராக்கி, அதனை ஒரு இஸ்லாமியக் குடியரசாக்கி விட்டது.

மாலைத்தீவில் ஏற்பட்ட இந்த மாற்றத்தை மேலைநாட்டு ஆராய்ச்சியாளர் தெளிவுபடுத்தியுள்ளனர்.

இலங்கையராகிய நாம் மாலைத்தீவு மொழியைக் கற்று, அங்கு சென்று அங்குள்ள மக்களோடு பழகி வரலாற்றை ஆய்வு செய்வது கடமையாகும்.

வர்க்கப் பிரிவினைகள்

ஒன்றாயிருந்த இந்த நாட்டு மக்களிடம் தோன்றிய உயர்வு, தாழ்வு வர்க்கப் பிரிவினையைப் பெள்த்தத்தின் வருகை பிளவாக்கியது. அதனைத் தொடர்ந்து வந்த இஸ்லாம், கிறிஸ்துவம் முதலியனவும் பிரிவினையையும், வறுமையையும், அறியாமையையும் பயன்படுத்தி மேன்மேலும் மக்களைச் சின்னாபின்னப்படுத்தின.

போத்துக்கேய, டச்சுக்கார ஆட்சிக் காலத்தில் கொடுரமான மத அழிப்பு நடைபெற்றது.

விவேகிகளான ஆங்கிலேயர், இங்குள்ள பிரிவினையை விவேகமாக வளரச் செய்து அந்தப் பிரிவினையையே ஒரு பலமாகக் கொண்டு நிர்வாகத்தை நடத்தினர்.

மொழி வேறுபாடு, இன வேறுபாடு, சாதி வேறுபாடு, சமய வேறுபாடுகளைல்லாம் ஆங்கிலேயர் வருவதற்கு முன்பே இங்கு வேறுன்றிவிட்டன.

ஆனால் ஆங்கிலேயர் தமது ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த வேறுபாடுகளையே பலமாக வைத்து நிர்வாகம் செய்த காரணத்தால் மொழிப்போர், இனப்போர் முதலிய எழுச்சிகள் தோன்றவில்லை.

அந்நிய ஆட்சி, அந்நிய மொழி, அந்நிய மதம் என்ற போதையில் மக்களை மூழ்கச் செய்ததினால் வேறுபாடு கள் இருந்தும் உணர்ப்படவில்லை.

சுதந்திரமடைந்த கடந்த 50 ஆண்டுக்காலத்தில் நடந்த இந்த நாட்டு ஜனநாயகத் தேர்தல், அரசியலில் மறைந்து

கிடந்த பிரிவினைகளை வளர்த்து நாட்டைப் போரில் முழுகடித்துவிட்டது.

இந்த வரலாறு தெரியாத வழக்கறிஞர்களால் இன, மத, மொழி அடிப்படையில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட கட்சிகள், தம் வழக்குக்காக வாதாடி வருகின்றன.

புரையோடிப்போன புண்கள்

இன்று நாம் இன ஒருமைப்பாடு பற்றி எத்தனை காரணங்களை முன்வைத்தாலும், நீரிழிவுக் காரணின் உடலில் புரையோடிப் போன புண் போல, இன, மத, மொழிப் புண்கள் புரையோடிப் போய்விட்டன. விரலோடு போக வேண்டியது காலைக் கழற்ற வேண்டிய நிலைக்கு வந்துவிட்டது. இன்னமும் தாமதித்தால் உயிருக்கே ஆபத்தாக முடியக்கூடும்.

ஆட்சியைப் பிரித்தாலும், அயல்வீட்டுக்காரன் தமிழ் னுக்குச் சிங்களவனும் சிங்களவனுக்குத் தமிழனும்தான். அயலோ தாயோ என்பது அரிய தமிழ்ப் பழமொழி.

சிங்கள இனத்துக்கு இனமான ஒர் இனம் தமிழினத்தைத் தவிர உலகில் வேறில்லை.

சிங்கள மொழிக்கு இனமான ஒரு மொழி, தமிழ் மொழியைத் தவிர உலகில் வேறில்லை.

பெளத்தத்துக்கு இனமான ஒரு மதம் இந்து மதத்தைத் தவிர உலகில் வேறில்லை.

இங்ஙனம் மொழியால், மதத்தால், இனத்தால், இரத்தக் கலப்பால், ஏன் - புவியியலால் கூட ஒன்றுபட்ட ஒர் இனம், இன்று இரண்டுபட்டு அழிந்து கொண்டிருக்கிறதே! இதற்குக் காரணம் என்ன? மொழியா? இனமா? மதமா? அல்ல, அல்ல. அவற்றை வைத்து வயிறு வளர்க்கும் ஒரு சில பெளத்தத் துறவிகள்; ஒரு சில

அரசியல்வாதிகள்; ஒரு சில பத்திரிகைகள்; ஒரு சில புத்தி ஜீவிகளே. தமிழ் மக்கள் நடத்தும் போராட்டம் இந்தத் தீய சக்திகளுக்கு எதிரான போராட்டமேயன்றி அப்பாவிகளான சிங்களச் சகோதரருக்கு எதிரான போராட்டமல்ல.

துட்ட கைமுனு வளர்த்த துவேசம்

துட்ட கைமுனு காலத்திலிருந்து மகாவம்சத்தின் துணையோடு இன்றுவரைக்கும் இனத் துவேசத்தினை இந்தத் தீய சக்திகள் கக்கி வந்துள்ளபோதும், இரண்டின மக்களிடமுமிழன் அடித்தள, நடுத்தர வர்க்கத்தினரிடம் இன்னமும் நஞ்சு பரவவில்லை. மேடைப் பேச்சுக்களாலும், பத்திரிகைகளாலும் பாமர மக்களிடத்தும், படித்த வர்களிடத்தும், பாடப் புத்தகங்களால் பள்ளி மாணவரிடத்தும் நஞ்சு பரப்பப்பட்டபோதும், கைகூப்பித் தாழ்ந்து பணிந்து மாத்தையா, நோனா என்று அன்பொழுகப் பேசுவதை அவர்கள் கைவிடவில்லை.

சிங்கள இனத்தினர், இலங்கையின் வந்தேறு குடிகள் எனச் சில சிங்கள ஆய்வாளர்கள் கூறுவது தவறென்பதும், அவர்கள் இலங்கையின் ஆதிக்குடிகள் என்பதும், அவர்கள் ஆரிய குலத்தினரல்ல என்பதும், திராவிட இனத்தைச் சேர்ந்த தமிழரே அவர்கள் என்பதும், அவர் பேசும் சிங்களம் கொடுந் தமிழ் வழக்கான தமிழ்மொழி என்பதும் அது பின்னர் நாளைடைவில் சிங்கள மொழி என்ற தனி மொழியாகப் பிரிந்தது என்பதும், சிங்களவர் ஆதிகால இந்துக்கள் என்பதும், பெளத்தத்தின் வருகையால் பெளத்தராய் மாறினர் என்பதும், இன்ன பிறவும் தக்க ஆதாரங்களுடன் யார் இந்தச் சிங்களவர் என்னும் தலைப்பின் கீழ்ச் சுருக்கமாக விளக்கப் பட்டுள்ளன.

இலங்கைத் தமிழர் வந்தேறு குடிகளா?

இலங்கைத் தமிழர் மண்ணின் மைந்தரா?

இலங்கையில் வாழும் இஸ்லாமியருள் சிலரும், இந்திய வம்சாவளியினரும் வந்தேறு குடிகள் என்பதை விளங்கிக் கொள்வதில் அதிக சிரமமில்லை. தமிழூத் தாய் மொழியாகவுடைய இவர்களை வைத்தே இலங்கைத் தமிழரும் வந்தேறு குடிகள் எனப் பேரின வாதிகள் பேசத் தொடங்கினர்.

இந்த நாட்டு மக்களைகிய சிங்கள மக்களில் கற்றவர் கரும், உண்மை வரலாறு தெரியாத காரணத்தாலும், வீண் பெருமை தேடும் நோக்கத்தாலும் தாம் ஆரிய இனத்தவரெனவும், வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவரெனவும் கூறி வருகின்றனர்.

இந்த நிலையில், பேரினவாதம், இலங்கைத் தமிழரும் வந்தேறு குடிகள் எனக் கருதுகின்றது.

இலங்கை ஜனாதிபதி சந்திரிகா அம்மையார், இந்தக் கருத்தை வெளிப்படையாகக் கூறிவிட்டார்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி ஒருவர், சிறுபான்மை இனங்கள் பெரும்பான்மை இனத்தைப் பற்றிப் படரும் செடி கொடிகள் எனக் கூறினார்.

இலங்கைத் தமிழரும் வந்தேறு குடிகளே என்னும் கருத்துத் துட்டகைமுனு காலத்திலிருந்து காலத்துக்குக் காலம் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சிங்களவரிடமுள்ள பஞ்ச பலங்கள்

சிங்களவரிடமுள்ள பஞ்ச பலங்களாலும் (அரசியல் வாதிகள், புத்த பிக்குகள், புத்திஜ்விகள், பத்திரிகைகள், சுதேச வைத்தியர்) இந்தக் கருத்துச் சிங்களப் பொது மக்களுக்கு ஊட்டப்பட்டு வருகின்றது. தவறான இந்தக் கருத்துப் பள்ளி மாணவர், பல்கலைக் கழக மாணவர்கள் ஆகியோருக்குப் பாடப்புத்தகங்கள் மூலம் பரப்பப்பட்டு வருகின்றது.

இந்தக் கருத்துக்களைச் சிங்கள மாணவர் மாத்திரமன்றி ஏனைய பிஞ்சகளும் பருகி வருகின்றன.

எங்கேயோ 6000 மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்த ஐந்தாம் ஜோச்சு மன்னர்தாம், எமது மன்னர் எனப் பள்ளி மாணவராகிய நாம் நம்பினோம், அவரது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடி னோம். இலங்கைத் தமிழர் வந்தேறு குடிகள் என்னும் பொய்யைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறி ஊட்டிவிட்டால் உலகம் முழுவதும் பரப்பிவிட்டால், தமிழினத்தின் இன்றைய விடுதலைப் போராட்டத்தை வீழ்த்திவிடலாம் என, அரசு நினைக்கின்றது. இதன் மூலம் ஈழத் தமிழினத்தை வீழ்த்தினால் ஏனைய சிறுபான்மையினரை இலகுவாக அடிமைகளாக்கி விடலாமென்பதும் அரசுக்குத் தெரியும்.

எல்லாள மன்னனை வென்று ஆட்சியைக் கைப்பற்ற நினைத்த துட்டகைமுனு, வடக்கே தமிழர் ஏனைய மூன்று பக்கமும் கடல்; நான் எப்படிக் கால் நீட்டிப் படுப்பேன் எனப் பெற்ற தாயிடம் கூறியதாகக் கூறப் படும் கதை, இனவாதத்தை முன்வைத்த போர்முனைப் பாகும்.

அதுபோலவே இலங்கைத் தமிழர் வந்தேறு குடிகள் என்பதும் இன்றைய போரை வென்று தமிழினத்தை அடிமைப்படுத்தி அழிக்க அரசு வகுக்கும் போர்த் தந்திரமாகும்.

சிங்களவர்கள் போட்ட தப்புக்கணக்கு

தமிழர்களைப் பற்றி எப்படி ஏனானமாகக் கூறினாலும் முதலில், முனுமுனுப்பார்கள். பின்னர் அமைதியாக வருவார்கள் என்பது சிங்கள அரசுக்குத் தெரியும்.

முப்பிரிவாகப் பிரிந்து கிடக்கும் தமிழினம் ஒன்றுபட்டுப் போராடாது என்பது சமீப காலம் வரை வரலாறாகிவிட்டது.

கள்ளத்தோணி என்றார்கள்; பறைத் தமிழன் என்றார்கள்; தனிச் சிங்களமென்றார்கள்; பெளத்தமே அரசு மதம் என்றார்கள்; என்ன செய்ய முடியும்?

இஸ்லாமியர்களும், இந்திய வம்சாவளியினரும் வந்தேறு குடிகள் என்பதைச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இன்று இலங்கைத் தமிழரே வந்தேறு குடிகள் என்று அஸ்திவாரத்தையே புரட்டத் தொடங்கிவிட்டார்கள். இதனையும் தென்னாப்பிரிக்காவில் வைத்து உலகத் துக்கே கூறியவர் வேறு யாருமல்ல, இலங்கை ஜனாதிபதியே. நாமென்ன செய்தோம்? சும்மா இருந்தோம்!

ஒரு குமார் பொன்னம் பலம் மறுத்து அறிக்கை விட்டார். ஒரு அந்தனிசில் வரலாறு சொன்னார். யார் இதைப் பொருட்படுத்தினார்கள்? கலகமானிடப் பூச்சிகள் தமிழர்கள். எந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகையாவது அம்மையார் கூற்றை மக்கள் முன்வைத்துக் கருத்துக் கணிப்பு நடத்தியதா?

இலங்கையில் பழைம வாய்ந்த பிரபலமான தினசரி ஒன்று, இந்திய வம்சாவளியினர் மாத்திரமல்ல, சிங்களவர் உட்பட எல்லோரும் வந்தேறு குடிகளே என்றும், முன்னே வந்தவர் யார், பின்னே வந்தவர் யார் என்பதில்தான் கருத்து வேறுபாடு என்றும் தனது ஆராய்ச்சியை வெளியிட்டிருந்தது.

இலங்கைத் தமிழரின் ஆன்மீகத் தலங்கள்

இலங்கைத் தமிழர்களுள் படித்தவர்கள் கூடத் தாம் தாய் நாடாகிய இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள் என்று பெருமைப்பட்டுக் கூறுவார்கள்.

இந்திய இலங்கைத் தொடர்பு மிகமிக நெருக்கமானது தான். சங்க காலத்திலிருந்து, ஈழத்துப் பூதன் தேவனாரி லிருந்து நாவலர் காலம்வரை அறிஞர் மட்டத் தொடர்பு மாத்திரமல்ல, பொதுமக்களும் அங்கும் இங்கும் குடியேறி வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

இராமேசவரத்திலிருந்து காசிவரை உள்ள புண்ணியத் தலங்கள், இலங்கைத் தமிழரின் ஆன்மீக யாத்திரைத் தலங்களாயின.

மதுரை, சிதம்பரம், சென்னை முதலிய பெரு நகரங்கள் மாத்திரமல்ல, வேதாரணியம், திருச்செந்தூர் போன்ற தலங்களும் இலங்கைத் தமிழர் குடியேறி வாழும் ஊர்களாயின.

நாவலர், இலங்கையில் சேர்த்த செல்வத்தைக் கொண்டு, இந்தியாவில் பல பொதுத் தொண்டுகளைப் புரிந்துள்ளார்.

சிதம்பரத்தில் இன்றும் நிலவும் நாவலர் கல்லூரியும், அதற்காக வாங்கி விடப்பட்ட கடைகளும், சிதம்பரம் புகைவண்டி நிலையத்தை அடுத்துள்ள காணியும், சிதம்பரத்துக்கு அருகேயுள்ள சிவபுரியிலுள்ள புகை யிலைத் தோட்டமும் (இவையெல்லாம் இன்று தனியார் கைப்பட்டுவிட்டன) நாவலர் நிறுவிய தர்மச் சொத்துக்களில் சிலவாகும்.

சிதம்பரத்தில் பல இலங்கையரால் கட்டப்பட்ட மடங்களும் பல உள்ளன. சென்னையில் நாவலர் தொடங்கிய அச்சகமும் அபகரிக்கப்பட்டு விட்டது.

யயர்ந்துவிட்ட இலங்கைத் தமிழரின் ஆளுமை

நாவலர் என்னும் தனி மனித ஆளுமையினால், இலங்கைத் தமிழரின் ஆளுமையே யயர்ந்துவிட்டது.

இலங்கைத் தமிழர் கற்றவர்கள், செந்தமிழ் பேசுபவர்கள், ஒழுக்கமும், அஞ்சாமையும் உடையவர்கள் போன்ற யயர் மதிப்பீடுகள் நாவலர் பெருமானால் இலங்கைத் தமிழர் பெற்ற பேறுகளாகும்.

நாவலர் தென்னகத்தில் நிறுவிய ஆளுமையை, மேலைப்புலோவி தசாவதானி கதிரவேற் பிள்ளை, சபாபதி புலவர், சி.வை தாமோதரம் பிள்ளை, விபுலானந்தர், பண்டிதமணி சங்கரசுப்பையா, நல்லை ஆதினம், தனிநாயக அடிகள் போன்றோரும், இந்த நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கைலாசபதி, சிவத்தம்பி, டானியல், ஜீவா, கம்பவாரி ஜெயராசன் போன்றோரும் நிலை நிறுத்தியுள்ளனர்.

நீர்வேலி சங்கர பண்டிதர் என்னும் வடமொழி வல்ல புலவர், சென்னை கிறிஸ்துவக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து 3 மணி நேரம் வடமொழியிற் சொற் பொழிவாற்றிப் பாராட்டுப் பெற்றுள்ளார்.

கல்விப் பீடமாய் விளங்கிய யாழ்ப்பாணம்

நாவலர் காலத்துக்குப் பின் யாழ்ப்பாணம் தமிழுக்கும், வடமொழிக்கும் உயர் கல்விப்பீடமாய் விளங்கியது. தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த பலர் இரு மொழிகளையும் கற்பதற்காக யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து தங்கியிருந்து கல்வி கற்றுச் சென்றுள்ளார்கள்.

தென்னகத்து அறிஞர்கள், ஈழத்து அறிஞர்களால் புகழப்படுதலையும், ஈழத்து மேடைகளில் சொற் பொழி வாற்றுவதையும் பெரும் பேறாகக் கருதினர்.

தமிழ்த் தென்றல் திரு.வி.க.வும், பண்டிதமணி கதிரேசன் செட்டியாரும் பெருஞ் சொற் கொண்டல் புரிசை சு.முருகேசு முதலியாரும் இங்கு வந்து மக்கள் உள்ளங்களைக் கொள்ளள் கொண்டனர்.

தொடர்ந்து பல்வேறு விழாக்களுக்குத் தென்னகத்து அறிஞர்களை இங்கு அழைப்பது வழக்கமாய் விட்டது.

தொடக்கத்தில் இங்குள்ள அறிஞர்களின் அறிவுக்கும், ஆளுமைக்கும் அஞ்சிய அறிஞர்கள், இங்குள்ள சிலரின் இச்சகப் பேச்சுக்கேற்பத் தாழும் இச்சகம் பேசத் தொடங்கினர். இங்குள்ளோரின் தாழ்வு மனப்பான்மை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தபோது, தாய் நாடாகிய இந்தியா, சேய் நாடாகிய இலங்கை என்னும் கோட்பாடு உருப்பெற்றது.

இந்தக் கோட்பாட்டுக்கு உயிர் கொடுப்பதில் யாழ்.வைத்திஸ்வராக் கல்லூரியும், யாழ். இந்துக்

கல்லூரியும் மேடைகளாயின. ஈழசேகரிப் பத்திரிகை இக்கருத்தைப் பரப்புவதில் பெரும் பங்கு வகித்தது.

யாழ்ப்பாணத்துப் புத்தி ஜீவிகளும், தென்னிந்தியப் புத்தி ஜீவிகளும் புகழேந்திகளாயினர். யாழ்ப்பாணத்தை மூனையின் சிகரமாகக் கருதிய இலங்கைத் தமிழர், எங்கிருந்தாலும் கண்ணெல்லோம் கொண்டு இவர்களைப் பின்பற்றினர்.

தென்னிந்திய அறிஞர் ஈழத்து விருந்தோம்பலில் மகிழ்ந்த பின், இந்த அறிஞர்களின் ஞான சூன்யம் எப்படி இருந்தாலும், தம் பத்திரிகைகளில் புகழ்ந்து புகழ்ந்து தள்ளினர்.

யாழ்ப்பாணத்தில்தான் தூய செந்தமிழ் பேசப்படுகிறது; ஈழம் சேய் நாடு என்பன போன்ற கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன.

தமக்கென ஒன்றில்லாதவர்களும், தாழ்வுச் சிக்கவில் உழல்பவர்களுமான ஈழத்தின் படித்த கூட்டம், ‘தாய் நாட்டு’ப் பத்திரிகைகளில் எழுதுவதையும் அங்கு சொற்பொழிவாற்றுவதையும் இன்றும் பெருமையாகக் கருதும் தாழ்வு மனப்பான்மையால் வாடுகின்றனர்.

இந்தத் தாழ்வு மனப்பான்மையை ஒழிக்க இந்த ஆசிரியன் எடுத்த முயற்சிகள் பல.

இடைக்காட்டில் நடைபெற்ற திருக்குறள் விழா ஒன்றில் இந்திய அறிஞர்கள் கலந்து கொள்வார்கள் எனப் பெரும் விளம்பரம் செய்தபின், அவர்கள் வராமையால் ஏமாறிய கூட்ட ஏற்பாட்டாளர், வரவேற்புரையில் இலங்கை அறிஞரை அவமதிப்பதுபோல் ஆற்றிய உரைக்கு, இந்த நூலின் ஆசிரியன் ஆற்றிய பதில் உரை ஈழத் தமிழரின் மானங்காத்தது.

திருநெல்வேலி ஆசிரியக் கலாசாலை மாணவர் எடுத்த தமிழ் விழாவில், சுவர் விளம்பரம் உட்பட, இலங்கை அறிஞர்களுக்கும் போதிய விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டும் என இவன் வற்புறுத்திய பின்னும், இலங்கை அறிஞர்களும் கலந்து கொள்வார்கள் என ஏக வசனத்தில் கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரத்தைக் கண்டு சினம் கொண்ட இவன், மன்றாடிக் கேட்கப்பட்டபோதும் அந்த விழா வில் சொற்பொழிவாற்றாது புறக்கணித்தான்.

கி.ஆ.பெ. கலந்துகொண்ட விழா

திருவள்ளுவர் நாள் பற்றிய சர்ச்சையில், தம் கருத்துக்கு மாறாக மற்றையோர் எடுத்த விழாவைத் தடுக்கத் தகுதியில்லாதவர் விழா எடுக்கிறார்கள்; நீங்கள் கலந்துகொள்வது உங்கள் தகுதிக்கு ஏற்றதல்ல என இந்திய அறிஞர்களைத் தந்தி மூலம் தடுத்தபோதும், மறைந்த கி.ஆ.பெ. கலந்து கொண்டார். அவர் தமது உரையில், இந்த நூலின் ஆசிரியனின் பெயரையும் குறிப்பிட்டு, இத்தகைய அறிஞர்கள் கலந்துகொள்ளும் விழா தகுதியில்லாதவர் எடுக்கும் விழாவா? எனக் கேட்டார். வள்ளுவருக்கு எத்தனை நாள் விழாவெடுத்தால் என்ன? நாளும் ஒரு சர்ச்சையா என வினாவினார்.

சமத்துப் புத்திஜீவிகள் இன்றுவரை, பொதுமக்களை மாத்திரமல்ல, பதவிக்கு வரும் அரசுகளையும் திசை திருப்பியே வந்துள்ளனர். தமிழ் மொழி, இலக்கியம், சமயம், சமுதாயம், அரசியல் பற்றி அரசு எடுக்கும் நிலைப்பாட்டை இவர்களே நிரணயிக்கின்றனர். அரசு இவர்களிடமே ஆலோசனை கேட்கிறது.

சைவ சமயத்துக்கு ஏகத்துவக் கடவுட் கொள்கையை (ஓரே கடவுள் என்ற கொள்கையை) இல்லாமே வழங்கி யது என ஒரு தமிழ்ப் பேராசிரியர் கருத்து வெளியிட்டார்.

இது உண்மையா? இது பிச்சைக்கு மூத்த குடிவாழ்க்கை தானே!

சமன், பெளத்தத் துறவிகளின் தமிழ்ப் பணிக்கு ஈடாக இஸ்லாமிய, கிறிஸ்துவர்களின் தமிழ்ப்பணி இந்தப் புத்திஜீவிகளால் ஒப்பிடப்படுகிறது. இவர்களுள் பெரும்பாலானோரின் நோக்கம், மத மாற்றத்தை மறைத்து, அதனைத் தொண்டாகப் புகழ்வதேயாகும். மரபுவழித் தமிழ்க்கல்வி, ஈழத்தமிழின வரலாறு, சமுதாய அமைப்பு முதலியனபற்றிய தெளிவான், விளக்கமற்ற இவர்கள், அரசியலிலும், அதிகார பதவிகளிலும் வீற்றிருக்கும் காரணத்தால் மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

தமிழ் இலக்கியங்கள் 2000 ஆண்டுச் சுமை என்றார்கள்; வள்ளுவன், இளங்கோ, கம்பன், சேக்கிமார் போன்றோர் வர்க்கவாதிகள் என்றார்கள்.

சில புத்திஜீவிகளின் அறியாமை

நானும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம் என்னும் பாரதி கூற்றை விளங்காது, நம் மகளிர்க்கு அவை வேண்டா என்றார்கள். எதனையும் உடன்பாடாகச் சிந்திக்காது எதிர்மறையாகவே சிந்திக்கும் வழக்க முடைய இவர்கள், சிங்கவர், சிங்களம் ஆட்சி மொழி யாக வேண்டும் எனக் குரல் எழுப்பியதற்காகத் தமக்கும், தமிழ் ஆட்சி மொழியாக வேண்டுமென்றார்கள். இல்லையேல் ஆங்கிலத்தையே ஏற்றிருப்பார்கள்.

அவர்கள் கல்வி மொழி சிங்களமென்றபோது, இந்தப் புத்திஜீவிகள், தமிழ் தகுதியற்றது, ஆங்கிலமே இருக்கட்டும் என்றனர். அவர்கள் பெளத்தத்துக்குப் பல்கலைக்கழகத்தில் பீடமும், அமைச்சும் அமைத்த

போது தமக்கு இந்து பீடமும், அமைச்சும் வேண்டு மென்றனர்.

அதையும் சீர்குலைக்கச் சில புத்திஜ்ஜிவிகள் முயன்ற போது, காலஞ்சென்ற கணித மேதை கனகசபாபதியும், இவனும் எதிர்த்துக் குரல் எழுப்ப வேண்டியதாயிற்று. கல்லூரிகளைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்ற போது, அதற்கும் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர்.

தமிழர்களின் அறியாமை

பஸ் போக்குவரத்தைத் தேசிய மயமாக்கியபோது அதனையும் எதிர்த்தனர். அதிகம் சொல்வானேன். வடபகுதிக்குப் புகைவண்டிப் பாதை போடப்பட்ட போது, புகையிலைத் தோட்டங்கள் என்னாவது? யாழ்ப்பாணத்துக் கோழிகள் முட்டைபோடா; அடைக்கு வைத்த முட்டைகள் ரயில் இரைச்சலில் கூழாகிவிடும் என்றார்கள். புத்திஜ்ஜிவிகளின் சிந்தனைகள் எப்பொழுதும் இப்படித்தான் இருக்கும். சேர்பொன் இராமநாதன் துரை, அருணாசலம் துரை காலத்திலிருந்து ஐ.ஐ. பொன்னம் பலம், செல்வநாயகம், அமிர்தலிங்கம் வரை இந்தப் புத்திஜ்ஜிவிகளால் ஈழத் தமிழினம் அரசியலில் படும் அல்லைப் பார்த்துவிட்டோம்.

பேரினவாதிகளான சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழரை வந்தேறு குடிகள் என்று கூறுவது ஒருபுறமிருக்கட்டும். இலங்கைத் தமிழரில் செல்வாக்குடைய இந்தப் புத்திஜ்ஜிவிகளே, தாய் நாடாகிய இந்தியா எனவும், தமிழ் ரெல்லோரும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்த குடியேறி கள் எனவும் கூறுவதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது.

இலங்கை செல்வம் கொழிக்கும் நாடு; அங்குப் போனால் பணம் திரட்டலாமென்பதைத் தவிர

வேறெதுவும் தெரியாத இந்தியப் பொதுமக்கள் மாத்திரமல்ல, கற்றவர்கள், நேரு போன்ற தலைவர்கள்கூட இலங்கைத் தமிழரின் உண்மை வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

இலங்கைத் தமிழ்ப் புத்திஜ்ஜிவிகளே வரலாறு தெரியாமல் தாய் நாடாகிய இந்தியா, இந்தியா என வீரவணக்கம் செய்யும்போது, நம்மவருள் பேரறிஞர் நாவலர் உட்படப் பல மேலோரை மட்டந்தட்டிப் பேசும்போது, இந்தியர்கள் இலங்கை வரலாறு தெரியாதிருப்பது வியப்பல்ல.

அறியாமையில் தவிக்கும் இந்தியத் தமிழர்கள்

சார்! ஏன் சார் சிங்களவனோடு வீண் சண்டை. பேசாமல் நம்ம ஊருக்கே வந்திடுங்கோ என்று அனுதாபப்படும் இந்தியப் பொதுமக்களையும்; சார், கொழும்பு, கண்டி எல்லாம் உங்க ஊரில்தானே என்போரையும்; கொழும்புக்கும், சிலோனுக்கும் எவ்வளவு தூரம் சார் என்று வினாவும் இந்தியப் பட்டதாரிகளையும் காண்பது வியப்பல்ல.

ஆனால், வரலாறு படைத்த முன்னாள் இந்தியப் பிரதமர் நேரு, இந்திய வம்சாவளி தொடர்பாக டெல்லிப் பாராஞ்சுமன்றத்தில் கருத்துத் தெரிவிக்கும் போது, இலங்கையில் தமிழர் பரம்பரை ஒரு 500 ஆண்டுப் பழமையுடையதுதான் எனக் கூறியது வியப்புக்குரியது. ஆங்கிலேயரால் குடியேற்றப்பட்ட இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் வரலாற்றைத் தவிர வேறு வரலாற்றினை நேரு அறிந்திருக்கவில்லைப் போலும்!

அதனை அறியாதது அவர் தவறல்ல. அறியத் தராததும் நம் தவறு.

நாம் செய்த தவக்குறைவினால் கடந்த பல நூற்றாண்டு காலமாக, இராமநாதன், அருணாசலம், நாவலர் போன்ற ஒரு சிலரைத் தவிரப் பெரும்பாலான அரசியல் தலைவர்களும், புத்திஜீவிகளும் தாய்மொழி அறிவோ, சைவ சமயம், தமிழர் கலை கலாச்சாரங்களில் போதிய அறிவோ, உண்மையான ஈடுபாடோ அற்றவர்கள்; குடும்பப் பாரம்பரியத்தாலோ, கல்வியினாலோ, சூழலினாலோ இவற்றைப் பெறும் வாய்ப்பற்றவர்கள்.

ஆனால் இவர்களது தலைமையைச் சுகிக்க வேண்டியது இந்த இனத்தவரின் தலைவிதியாயிற்று.

கலாச்சாரத்தைப் பேணி வரும் ஈழத்தமிழர்

உண்மையான தாய்மொழிப் பற்றும், சமய, கலை கலாச்சாரப் பற்றும் கொண்டு இவற்றைப் பேணி வந்த மக்களைச் சாதியின் பெயரால் இழித்தும், பழித்தும் ஒதுக்கி வந்தனர்.

தாங்கொணாத் துயரத்தில் உழன்றபோதும், இந்த மக்கள், தம் மொழி, மதம், கலை, கலாச்சாரங்களை இன்றுவரை பேணி வருகின்றனர்.

தமிழினத்தைத் தாங்கும் அடித்தள மக்களாகிய இவர்களே மண்ணின் மைந்தர்கள்; இவர்களுடைய தாய்நாடு ஈழம் தவிர வேறெங்கும் இல்லை.

தாய்நாடாகிய இந்தியா என்னும் கோட்பாட்டினை இவர்கள் அறியார். பதியெழுவறியாப் பழங்குடி என்னும் தமிழினப் பெருமையை நிலைநிறுத்தி வருபவர் இன்றும் இவர்களே.

தமிழினத்தின் மேல்வர்க்கமும், நடுத்தர வர்க்கமும், ஏற்றிற்குரியர் கயவர், ஒன்று உற்றக்கால் தம்மை

விரெந்து விற்றற்குரியர் என்னும் வள்ளுவத்தை மெய்ப்பித்துவிட்டனர்.

தமிழ்மீத்தை இலங்கை இராணுவம் சுற்றி வளைத்த போது, மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவர்கள், இந்தியாவில் அடைக்கலம் தேடிக் கொண்டனர்.

ஈழ மண்ணின் மைந்தன்

ஆனால், ஈழத் தமிழினத்தின் அடித்தளத்தில் இருந்து புறப்பட்ட இந்த மண்ணின் மைந்தன் தமிழினத்தைக் காப்பாற்ற ஒடோடி வந்துவிட்டான்.

“கேட்டினு முண்டோர் உறுதி கிளைஞரை நீட்டி அளப்பதோர் கோல்”

என்னும் வள்ளுவத்தை மெய்ப்பித்து விட்டான்.

கலப்பற்ற தமிழ்ப் பெயர்களைத் தம் பெயராகச் சூடிச் சங்க காலத் தமிழ்ச் சொற்களை நாளாந்தரம் பழங்கிவரும் இவர்களே பழந்தமிழராவார்.

நாகன், பூதன், வேலன், கந்தன், செல்லாச்சி, நாக முத்து, நன்னன், பாறி, வள்ளி முதலிய பெயர்களால் அறியப்படுவர் யார்?

அதர், ஊரி போன்ற சங்கச் சொற்களைப் பேச்ச வழக்கில் இன்றும் பயன்படுத்துபவர் யார்?

கூலிக்காகப் போராடும் எதிரிப்படைகளைப் போலன்றி, நாம் ஆளவும் விரும்பவில்லை; வாழவும் விரும்பவில்லை; ஆனால், தமிழினம் ஆளவேணும், தமிழினம் வாழ வேணும் என்பதற்காக நஞ்சைக் கழுத் தில் கட்டி, வன்னிக் கரு மண்ணைத் தம் செங்குருதியால் செம்மண்ணாக்கும் இந்த வீரத்திலகங்கள் யார்?

இவர்களின் தாய்நாடு எது? இந்தியாவா? அதற்காகவா இத்தனை தியாகம்? இவர்களா வந்தேறு சூடிகள்!

நமக்கே நம் வரலாறு தெரியாதபோது, சிங்களவர் களுக்குத் தெரியாதது வியப்பா?

நேற்று வாழ்ந்த நாவலரின் உண்மையான நிழற்படம் கூட நம்மிடமில்லை. இப்போது வழக்கத்தில் இருப்பது அவரைப் போன்ற மற்றொருவரின் வரைபடம்.

நாவலர் தமிழ் கற்பித்த பேர்சிவல் பாதிரியாரின் நிழற்படம் இருக்கிறது. இதற்குக் காரணம் என்ன? வரலாற்றுப் பிரக்ஞா நம்மிடம் இல்லை. அதனால் நாவலர் படம் இல்லை. ஆங்கிலேயர்களிடம் அது இருக்கிறது.

உலகின் முத்த மொழி தமிழ்

தமிழ் என்று தனி மொழி இல்லை; அது ஆரியத் திலிருந்து வந்தது; தமிழில் உள்ள நூல்களுக்கெல்லாம் மூலம் ஆரியமே; தமிழ்ச் சொற்களின் வேர்ச் சொற்களெல்லாம் ஆரியமே; இப்படிப்பட்ட கருத்துக் களைத் தமிழினப் புத்திஜீவிகள் கூறியிருக்கிறார்கள். “ஜந்தெமுத்தால் ஒரு பாடையுமுன்னென்று அறையவே நானுவர் அறிவுடையோரே; ஒன்றே தானும் தமிழ்ச் சொல்லுண்டோ.” இவை தவறு என நிறுவியவர்கள் நம்மவரல்ல, கோல்ட்வெல் என்னும் மேலைநாட்டுப் பாதிரியாரே. தமிழ் உலகின் முத்த உயர்தனிச் செம்மொழி. அது பல திராவிட மொழிகளுக்குத் தாய்மொழி என்றும் நிறுவியவர் அவர்தான்.

தமிழ் மன்னரின் வீரத்தைப் பழித்துரைத்த வடவாரிய மன்னரின் செருக்கடக்கச் சேரன் செங்குட்டுவன் இமயம் வரை படையெடுத்துப் பல குறுநில மன்னரை வென்று

இமயத்தில் இலச்சினை பொறித்தான் எனச் சிலம்பு கூறும்.

ஆரிய மன்னன் பிரகத்தன் என்பான் தமிழ் மொழியை இழித்துச் சொன்னான் என்பதைக் கேட்டு, அவனுக்குத் தமிழின் பெருமையை உணர்த்துவதற்காகப் புலன் அழுக்கற்ற அந்தணராகிய கபிலர் என்னும் புலவர், தமிழினத்தின் அகத்தினைச் சிறப்பினைக் காட்டுவதன் பொருட்டுக் குறிஞ்சிப் பாட்டைப் பாடினார் என அந்நால் கூறும்.

சந்திரிகாவின் வாய்க்கொழுப்பு அடங்கும்

இன்று, ஈழத்தவர் வந்தேறு குடிகள் என்போரின் வாய்க்கொழுப்பை அடக்க, வரலாறு காட்ட வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஐனநாயகம் முற்றாகத் தோல்வி கண்ட நம் நாட்டில், துப்பாக்கிகள் ரவைகளால் மொழி பேசத் தொடங்கிய நிலையில், மேடைப் பேச்சும், எழுத்தும் பயனற்றவை. ஆனால், விறகுத் தலையனுக்கு விறகால் அடிக்க வேண்டுமென்பது விதி. கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும் கீழ் என்பது வள்ளுவன் ஆசான் வகுத்த வழி.

இருந்தும் துப்பாக்கி தூக்கவோ, விறகால் அடிக்கவோ துப்பில்லாத காரணத்தால் தூரிகையைத் துடைப்ப மாக்குவோம்.

சந்திரிகா அம்மையார், தியாகத்தீபம் நெல்சன் மண்டேலா தோன்றிய தென்னாப்பிரிக்காவில் “�ழத் தமிழினம் ஒரு வந்தேறு குடி; இன்று தனி நாடு கேட்கிறது” என்று ஏனைம் பேசிவிட்டு வந்துவிட்டார்.

�ழத் தமிழினத்தை உலக அரங்கில் அவமானப் படுத்திய அம்மையாருக்கு, ஐனநாயகத்துக்குட்பட்ட

எதிர்ப்பைக்கூடத் தமிழினம் காட்டவில்லை. அந்த அளவுக்கு இந்த இனம் இன்னமும் சூடு சுரணையற்று வரலாற்றுப் பிரக்ஞையற்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஜின்னாவின் வரலாறு

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தின் ஒரு கட்டத்தில், ஜின்னா பாகிஸ்தான் கோரிக்கையை முன்வைத்தார். “நீ அவல் கொண்டு வா, நான் உமி கொண்டு வாரேன். இரண்டு பேரும் ஊதி ஊதித் தின்போம்” என்பதுபோல, காங்கிரசின் தியாகத்தைப் பயன்படுத்தி, உமி கொண்டு வந்த ஜின்னா, பாகிஸ்தானைப் பெற்றுப் பசியாறினார். இது வரலாறு.

இந்தக் கட்டத்தில் பாகிஸ்தான் பிரிவினையைக் காந்தியடிகள் ஒப்புக் கொள்ளாத நிலையில், இராச கோபாலாச்சாரியார், பாகிஸ்தானைப் பிரித்துக் கொடுத்தாவது நாம் சுதந்திரம் அடைவோம் என்னும் கருத்துக் கொண்டிருந்த நிலையில், காந்தியடிகள் தென்னிந்தியாவுக்கு வந்து தன் கருத்துக்கு ஆதரவு திரட்டிவிட்டு மீண்டும் வடக்கே செல்லும் போது, பெங்களூரில் நிருபர்கள் கேட்ட கேள்விக்கு “பிரி வினையை ஆதரிப்பவர்கள் ஒரு கிளிக் மாத்திரமே” என்று பதில் கூறினார்.

இந்தப் பதிலை அடுத்த நாள் தினசரிகள் தலைப்புச் செய்திகளாக்கின. கொதிப்படைந்த தமிழ் மக்கள், அடிகள் ஆசிரமத்தை அடைவதற்கு முன்பே ஆட்சேபத் தந்திகளை ஆயிரமாயிரமாய் அனுப்பி வைத்தனர்.

திகைப்படைந்த அடிகள் “கிளிக்” என்னும் ஆங்கிலச் சொல்லின் பொருளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் கூறிவிட்டதற்கு மிக வருந்தி மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டார்.

கிளிக் என்னும் சொல்லின் பொருள், குறுகிய மனப்பான்மையுடைய ஒரு சிறு கூட்டம் என்பதாகும். அத்தகைய கூட்டமா அடிகளை எதிர்த்தது?

கொதிப்பைக் காட்டிய தமிழர்கள்

தன் தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கேட்கும் பண்பாடு காந்தியிடம் இருந்தது. அதனாலேதான் அவர் மகாத்மா எனப் போற்றப்படுகிறார். அந்தப் பண்பை அம்மையா ரிடம் எதிர்பார்க்க முடியாதுதான். ஆனால் அன்றைய தென்னகத்துத் தமிழர் காட்டிய கொதிப்பை நம் தமிழர் காட்டினார்களா? இலங்கைவாழ் தமிழர் காட்ட வில்லையே!

உலகெங்கும் இன்று வாழும் பல இலட்சம் தமிழர் சில இலட்சம் தந்திகளை அடித்தாவது காட்டியிருக்க முடியாதா? காட்டவில்லையே, ஏன்?

நாமமது தமிழரென இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழரிற் பலர், புலம் பெயர்ந்தபின், நாமம் கெட்ட தமிழராக வல்லவா வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

தமிழினம் வாழுப் போர்க்களத்துக்குப் போக வேண்டாம், தமிழனின் மானம் காக்க ஒரு தந்தியாவது அடிக்கக் கூடாதா?

மனித வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஆதி மனித இனங்களை, ஆரியர், திராவிடர், மங்கோலியர் எனப் பிரித்துள்ளனர். இந்த இனங்கள் கலப்படைந்து பலவாகப் பெருகியுள்ளன.

இன்றுள்ள ஆயிரக்கணக்கான மொழிகளுள் பழைய யான செழிப்புள்ள மொழிகள் சிலவாகும். அவற்றுள் ஒன்று தமிழ் மொழியாகும். தமிழ் மொழியிலிருந்து பல இனங்களும், பல மொழிகளும் தோன்றி வளர்ந்துள்ளன.

சங்கம் வைத்துத் தமிழ் வளர்த்த தமிழன்

திராவிட இனத்தினதும், தமிழ் மொழியினதும் ஆதித் தோற்றும் பற்றி, வரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலவிதமாகக் கூறியுள்ளனர். அவற்றுள் தெளிந்த முடிவாக இந்த இனமும், மொழியும் தோன்றிய இடம் வெறுமியாக் கண்டம் எனக் கூறப்படுகிறது.

இந்த வெறுமியாக் கண்டம், இன்று இந்துமாக்கடலாக இருக்கும் பிரதேசத்தை உள்ளடக்கி இருக்கிறதென்றும், கடல் கோளால் அப்பிரதேசம் கொள்ளப்பட, வடக்கே கடற்பிரதேசமாயிருந்த பகுதியில் தோன்றியுள்ள மலைப் பிரதேசமே இன்று உலகின் உச்சியாகிய இமயம் எனவும் ஆராய்ச்சிகள் கூறுகின்றன. இதன் விளக்கத்தை ஆங்கில நூல்கள் பல கூறுகின்றன.

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களில் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன. இதன் விளக்கத்தைச் சங்க இலக்கியங்களில் காணலாம். முதற் சங்கம், இடைச் சங்கமெனச் சங்கம் வைத்துச் சிந்தனை வளத்தோடு வாழ்ந்த நம் முன்னோர், மண்ணைக் கடல் கொண்டதினால் நாலா பக்கமும் சிதறி ஓடினர்.

அவர்களுள் ஒரு சிலர் தெற்கே ஆஸ்திரேலியாவிலும், ஒரு சிலர் மேற்கே ஆப்பிரிக்காவிலும், ஒரு சிலர் கிழக்கே மலேசியாவிலும் குடியேறினர். வேறு சிலர் வடக்கே இந்திய தீபகற்பத்தோடு இணைந்தனர்.

கடலால் கொள்ளப்படாது எஞ்சிய பகுதிகளே மடகஸ்கார், மாலைத்தீவுக் கூட்டங்கள், இலங்கை என்பனவாகும்.

எனவே இலங்கையின் தொல்குடிகள் கடல் கொண்ட வெறுமியாவில் வாழ்ந்த மக்களாவர். அவர்களின்

வழித்தோன்றல்களே இன்றைய இலங்கைத் தமிழர், சிங்களவர், வேடர் ஆகியோர்.

மாலைத்தீவின் தொல்குடி மக்களுக்கும், இலங்கையருக்கும் உள்ள தொடர்பு முன்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது.

இவர்களுள் இலங்கையின் கிழக்கு, வடக்கு, மேற்குப் பகுதிகளில் வாழ்ந்தோர் தென்னிந்தியத் தொடர்பினால் தமிழினத்தன்மை அதிகம் பெறும் வாய்ப்பைப் பெற்றனர்.

தென்னிலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களும், வேடர்களும் இந்த வாய்ப்பைப் பெறவில்லை.

தாழ்வு மனப்பான்மையால் பிரிந்த தமிழினம்

பிறரைத் தாழ்த்துவதின் மூலம் தம்மை உயர்த்தும் தாழ்வு மனப்பான்மையுடைய தமிழ் மக்களால், சிங்கள இனமும், சிங்களவரின் அந்த மனப்பான்மையினால் வேடரினமும் தனியினங்களாகப் பிரிந்தன.

மேலும் இந்து மதத்தில் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட சாதிப்பிரிவும் பெளத்தத்தின் வருகையும் பிளவுகளை மேலும் அதிகரித்தன.

தென்னிந்திய மன்னர்களின் படையெடுப்பும் அவர்களுக்காதரவான உள்ளுர்ச் சக்திகளும் இலங்கை மக்களின் ஒற்றுமையைக் குலைத்தன. சிங்கள, தமிழ்க் குறுநில மன்னராட்சிகள் தோன்றின. சிங்கள மன்னரில் சிலர் தமிழ் மன்னரின் உதவியோடு தமக்குப் பகையான சிங்கள மன்னரை வென்றனர்.

இந்தக் காலக் கட்டங்களில் மொழியோ, மதமோ ஒரு தடையாக இருக்கவில்லை. செந்தமிழின் வட்டார வழக்காகிய சிங்களமும், இந்து சமயத்திலிருந்து தோன்றிய பெளத்தமும் இணைந்தே வாழ்ந்தன.

இராமாயன காலத்துக்கு முன்பு வரை இந்தியாவும், இலங்கையும் தரையால் இணைக்கப்பட்ட ஒரே நிலப்பரப்பாயிருந்தது. வானரப்படை அணை கட்டிக் கடக்க்கூடிய அளவு ஆழமற்ற கடலாகவே பாக்கு நீரிணை இருந்தது.

இதனால் தென்னிந்திய இலங்கைத் தொடர்பு தாராளமாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

இந்துக்களை மதம் மாற்றிய இஸ்லாமியர்

மலைநாட்டின் கருங்கற்களினால் இராமேஸ்வரம் கோயில் கட்டி எழுப்பப்பட்டுள்ளது. யாழுப்பாணத்துப் பனை மரங்களினால் கட்டப்பட்ட கோப்பிசங்களை யுடைய வீடுகளை, வேதாரணியத்திலும், சிதம் பரத் திலும் இன்றும் காணலாம். இஸ்லாமியர் மதுரைவரை படையெடுத்து வந்து இந்துக்களை மதம் மாற்றினர்.

இவர்களின் பின், இந்துக்களான நாயக்க மன்னரின் ஆட்சி தென்னிந்தியாவில் ஏற்பட்டபோது, மதம் மாறிய இஸ்லாமியர், கட்டு மரங்களில் கடல் கடந்து வந்து மன்னாரிலிருந்து பேருவளை வரையுள்ள இலங்கையின் மேற்குக் கடற்கரையோரங்களில் குடியேறினர்.

இங்ஙனம் அடிக்கடி நடைபெற்ற மக்கள் புலப் பெயர்வை வைத்துக்கொண்டு, இலங்கைத் தமிழர் வந்தேறு குடிகள் எனக் கூறுவது அறியாமையாகும்.

இலங்கை மாத்திரமன்றி, மாலைதீவும் இலங்கைத் தமிழர் வாழ்ந்த பிரதேசமாகும். மாலைதீவு இஸ்லா மாக்கப்பட்டபின், வேற்று மதத்தினர் யாரும் நிரந்தரமாகக் குடியேற முடியாது. எல்லா இஸ்லாமிய நாடுகளிலும் இந்த விதி கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

இஸ்லாமியருக்கு 27 நாடுகள்

உலகில் ஏறக்குறைய 27 இஸ்லாமிய நாடுகள் இருக்கின்றன. மிகப் பழமை வாய்ந்த இந்துக்களுக்கு நேர்பாளத்தைத் தவிர வேறு சுதந்திர இந்து மத நாடுகளையாது. இதனால் ஐ.நா. சபையில் 27 நாற்காலிகள் இஸ்லாமியருக்குக் குரல் கொடுக்க இருக்கின்றன.

கடல் கொண்ட பின், மாலைதீவு வரை பரந்து வாழ்ந்திருக்க வேண்டிய தமிழ் மக்கள், இன்று வடக்குக் கிழக்குப் பிரதேசத்தில் ஒடுங்கி விட்டனர்.

இந்த நிலைக்குத் தமிழினமே முக்கியக் காரணம். அந்த நிலங்கூடத் தமக்குச் சொந்தமில்லை; அவை யெல்லாம் சிங்கள மக்களின் நிலம்; தமிழர் அபகரித்துக் கொண்டனர் என்று பேரினவாதிகள் குரல் எழுப்ப, அதற்கு ஒத்துப் போகின்ற தமிழ்ப் புத்திஜீவிகளையும் பார்க்கின் நோம்.

சிங்கள மொழியும், தமிழ் மொழியும் ஒன்றாயிருக்கும் போது, இரு இனமும் ஓரினமாயிருக்கும் போது, சிங்கள அடையாளமுடைய சின்னங்கள் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் காணப்படுவதில் என்ன வியப்பு!

“கமம்” என்பதை “கம” என்றால் சிங்களமாய் விடுகிறது. குஞ்சி என்பது, புஞ்சி என்றால் சிங்களமாய் விடுகிறது. பிடடி என்பது பிட்டிய என்றால் சிங்களமாய் விடுகிறது. இப்படிப் பல்லாயிரம் உண்டு. இவற்றை எல்லாம் உணராமல், இலங்கைத் தமிழர் அந்நியர் என்பதும், அவருக்கு நில உரிமை இல்லை என்பதும், அகங்காரத்தின் வெளிப்பாடாகும்.

சரித்திரச் சான்று காட்டி இவர்களிடம் நீதியை எதிர்பார்க்க முடியாது.

இனம் காக்கப் புறப்பட்ட வீரத் தலைவன்

இவர்களை வெல்லும் சக்தி நம்மிடம் உண்டு. அந்தச் சக்தி இன்றுவரை இந்த இனத்தைத் தாங்கிவரும் அடித்தள மக்களிடமே உண்டு. அந்தச் சக்தியே இன்று தமிழினத்துக்குத் தலைமை தாங்குகின்றது. அந்தத் தலைமையை நாம் முதலில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இலங்கை வரலாற்றில் தமிழினத்தின் விடுதலைக்காக, இராமநாதன் துரை போன்ற மேல் வர்க்கமும், செல்வநாயகம், அமிர்தவிங்கம் போன்ற நடுத்தர வர்க்கமும் குரல் கொடுத்தன. நாம் கண்ட பயன் என்ன? அவர்களைக் குற்றம் சொல்லிப் பயனில்லை. அவர்களால் முடிந்தது அவ்வளவுதான்.

மேல்வர்க்கம் ஒரு எல்லைக்கு மேல் குரல் கொடுக்காது. நடுத்தர வர்க்கத்துக்கும் ஒரு எல்லையுண்டு. அவர்களால் கீழே இறங்கிவர ஒருபோதும் முடியாது. கீழே இறங்கி வரக்கூடிய அமிர்தவிங்கத்தினாலேயே கீழே இறங்கி வரமுடியவில்லையே!

இலங்கைப் படை யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றி வளைத்த போது, கதி கலங்கிய மக்களைக் காப்பாற்ற யாரு மில்லை.

சென்னையில் இருந்த அந்த வீரத்தலைவன், தானைத் தலைவனாய்ப் புறப்பட்டுவிட்டான்.

மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட தலைவர்களோ, தமிழக அரசின் விருந்தினராய் வாழ்ந்து வந்தனர். இந்த நிலை கண்டு கலங்கிய இந்த நூலாசிரியன் சென்னையில் இருந்த இரண்டு இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் தலைவர்களுக்குப் பின்வருமாறு எழுதினான் :

“சமுத் தமிழரின் நிலைமையிது. அந்த வீரத் தமிழன் அவர்களைக் காப்பாற்றப் புறப்பட்டு விட்டான். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட நீங்களோ, வாளா இருக்கிறீர்கள்.

உங்கள் வழி அகிம்சையோ, கிம்சையோ எனக்குத் தெரியாது. நீங்களும் மக்களைக் காப்பாற்றச் செல்லுங் கள். இல்லையேல் இலங்கை அரசை எதிர்த்து, மெரினாக் கடற்கரையில் சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருந்து சாகுங்கள்.” கடிதச் சுருக்கம் இவ்வளவுதான்.

இதனைக் கண்டு கொதிப்படைந்த ஒரு தலைவர், கொதிப்பாக ஒரு பதில் கடிதம் அனுப்பினார். மற்றவர் மௌனமாக இருந்தார்.

இந்திய அரசியல் கைதிகள்

மௌனமாக இருந்த அந்தத் தலைவர்னை, இவன், சென்னை அரசு விருந்தினர் விடுதியில் சந்தித்தான். அவர் ஏறக்குறைய இந்திய அரசின் வீட்டுக் கைதியாக இருந்தார். மெரினாக் கடற்கரைக்குப் போவதும் தடை செய்யப்பட்டிருந்தது.

மானமுள்ள அவரின் நிலை கண்டு இவன் வருந்தி நான். “ஜனநாயகம் போய்விட்டது. துப்பாக்கிகள் பேசத் தொடங்கிவிட்டன. விடுதலைப் புலிகளே, இன்றைய எம் தலைவர்கள். (அவர் முகம் கறுத்துவிட்டது) அவர்களோடு நீங்கள் பேசுவது நல்லது” என்றான் இவன். அவர்கள் வேண்டுமானால் என்னோடு வந்து பேசுட்டும் என்று அவர் சொன்னார். அவரால் இறங்கிவர முடியவில்லை. “நீங்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும் அவர்கள்தான் தலைவர்கள். அந்த இளைஞர்தான் இந்த முதியவனான எனக்குத் தலைவன்” என்று இவன் கூறினான்.

இறங்கிவர முடியாத அந்தத் தலைவரின் பரிதாப முடிவை நாடு அறியும்.

இலங்கையில் இன்று வாழ்ந்துவரும் சிறுபான்மை இனங்களுள் இலங்கைத் தமிழர்களைத் தவிர ஏனைய இரு இனத்தவரும் இலங்கையைத் தம் தாய் நாடாக உண்மையாகக் காதலிக்கவில்லை.

இலங்கையா, இந்தியாவா?

இஸ்லாமியர்களுக்கு அரேபியாவா, இலங்கையா என்றால் அவர்கள் உணர்வு அரேபியாதான். இந்திய வம்சாவளியினருக்கு இந்தியாவா, இலங்கையா என்றால் அவர்கள் உணர்வு இந்தியாதான். இவர்களுக்கு இலங்கை வசதியான ஒரு சந்தை அவ்வளவுதான். சந்தையில் நிரந்தரமாக யாரும் தங்குவதில்லை. இவர்களுடைய இந்த மனநிலைக்குக் காரணம் இருக்கிறது. இந்த மனநிலையை உணர்ந்தே, இலங்கைத் தமிழர்களும் அப்படித்தான் என்று கணக்குப்போட்டு, அவர்களும் வந்தேறு குடிகள் என வாய் கூசாது கூறுகிறது பேரினவாதம். பதவிக்கு வரும் பேரினவாதத்திடம் பதவிகள் பெற்று வாழலாம் என்ற சுயநலம் கருதி, இந்த இனங்கள் போட்டி போட்டு இச்சகம் பேசி வாழ்ந்து வருகின்றன. அவர்களும் எந்த நாய்க்கு எந்த எலும்புத் துண்டை ஏறிய வேண்டும் என்பதை அறிந்து ஏறிந்து வருகிறார்கள்.

கடந்த 50 ஆண்டுகால அரசியலில் நாம் கண்ட உண்மை இதுதான். இலங்கைத் தமிழரையும், இந்தியத் தமிழரையும் மதம் மாற்றியும், தமிழ் பேசுவோர் என்னும் உரிமையில் அரசிடம் பதவிகள் பெற்றும் இஸ்லாமியரிற் சிலர் நன்மைகள் அடைந்திருக்கலாம்.

இங்ஙனமே இந்திய வம்சாவளியினரும் குறுகிய ஸாபங்களுக்காகத் தமது பிரச்சினை வேறு என இன பேதம் கற்பித்துச் சில ஸாபங்களை அடைந்திருக்கலாம். ஆனால் தமது முழு இனத்தின் எதிர்கால வாழ்வைப் பற்றி இவர்களில் யாரும் சிந்திக்கவில்லை.

பேரினவாதம் இவர்களை நாட்டைவிட்டுத் துரத்தி இன்னல்கள் செய்தும், ஒப்பந்தங்களின் மூலம் குறைத்தும், சலுகைகளின் மூலம் வலுவினைக் குறைத்தும் சூழ்ச்சிகள் புரிந்தும் வந்திருக்கிறது. ஆனாலும் இவர்களின் தலை வர்கள், தீர்க்க தரிசனத்தோடு சிந்தித்துச் செயற்பட வில்லை.

போராளிகளுக்கு ஆதரவு தருக

எனவே இனியாவது தாம் இலங்கையர், இலங்கைத் தமிழரென்னும் உணர்வோடு தம்மை இனங்காட்டி, மண்ணின் மைந்தராகிய விடுதலைப் போராளிகளோடு சேர்ந்து முழு இனத்தின் விடுதலைக்காக ஆதரவு நல்க வேண்டும். முழு இனத்தின் விடுதலையிலேயே தமது விடுதலையும் தங்கியிருக்கிறது என்பதை இவர்களும், இவர்களின் தலைவர்களும் உணர வேண்டும். தனித்து நின்று குரல் கொடுப்பதின் மூலமும், அவ்வப்போது சிறு சிறு சலுகைகள் பெறுவதின் மூலமும் தம் பிரச்சினை தீர்ந்துவிட்டதாக மக்களை ஏமாற்ற முடியாது.

இலங்கைத் தமிழர் இன்று நடத்தும் போராட்டத்துக்கு விரைந்து ஆதரவு நல்கி இலங்கைத் தமிழரோடு தம்மை இனங்காட்டிக் கொள்ள வேண்டும்.

விரைந்து மலரப் போகும் இன, மத, உயர்வு தாழ்வற்ற சமத்துவப் பூங்காவில், எல்லாரும் எல்லாமும்

பெற்று வாழப் போகும் ஈழத்தில், அணைகட்டிய அணில் போல, நீங்களும் பெருமை கொள்ளுங்கள்.

அரிதாகிவிட்ட ஒற்றுமை

ஓரினமாகியிருந்த பின்னர், சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், இஸ்லாமியர், இந்திய வம்சாவளியினராகிப் பிரிந்து நிற்கும் இவர்களுள் சிங்களவரும் தமிழரும் மீண்டும் ஓரினமாக இணைவதற்குரிய சாத்தியக் கூறுகள் மிகமிக அரிதாகிவிட்டன.

ஒன்றாக இணையாவிட்டாலும், பகையினமாக அமையாமல், நட்பினமாக அமைவது எல்லோர்க்கும் நன்மை பயப்பதாகும். அதற்கும் பல தடைகள் இருக்கின்றன.

நட்பினமாக வாழ்வதற்கு, ஆள்வோர் ஆளப்படுவோர் என்னும் உணர்வு நீங்க வேண்டும். ஒத்த தன்மையிலே நட்பு மலரும். ஆதலால் தமிழ் ஈழத்தின் பிறப்பிலேயே இன நட்பும் பிறக்கும். எனவே இலங்கையின் எதிர் கால நலன் கருதித் தமிழ் ஈழம் தோன்றுவது அவசியமாகின்றது.

என்னைப் போன்றவர்கள், அத்தகைய உணர்வோடு, இனவேறுபாடற்றுச் சிந்தித்தாலும், அது இன்றைய நிலையில், ஏன் எதிர்காலத்தில் கூடச் சாத்தியமற்ற தாகவே காணப்படுகின்றது. எச்.ஜி. வெல்ஸ் போன்ற அறிஞர்கள், உலகக் கூட்டாட்சி, உலக ஒன்றியம் அமையக் கனவு கண்டார்கள். வென்டன்வில்கி, ஒரே உலகம் என்றார். யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனக் கணியன் பூங்குன்றன் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கூறினான். இவையெல்லாம் நல்ல கனவுகளே.

கனவுகள் மெய்ப்பட வேண்டும் என்பதும் ஒரு புலவனின் கனவு. இன்று உலகம் பிரிந்து பிரிந்து தனியாட்சிகள் தோன்றுவதையே பார்க்கின்றோம். ஐ.நா. சபையில் நாடுகளின் எண்ணிக்கை கூடிக் கூடிச் செல்கின்றன.

சிதறிப்போன சோவியத் யூனியன்

உலகிற்கோர் புதுமையாக, ஒப்பில்லாத சமுதாயமாக அமைந்த சோவியத் ஒன்றியமும் சிதறிவிட்டது.

தனித்தன்மைகளின் வெறித்தனமான வளர்ச்சியும், ஆரம்பத்திலேயே அவை மதிக்கப்படாத தன்மையுமே இதற்குக் காரணமாகும்.

பாகிஸ்தான் பிரிவினையை ஆதரித்த இராச கோபாலாச்சாரியாரைக் காந்தியடிகளால் ஜீரணிக்க முடியவில்லை. ஆனால் பிரிவினை வரலாறாகி விட்டது.

பாகிஸ்தானும் மேற்குப் பாகிஸ்தானாயிருந்த வங்காளமும் மதத்தால் ஒன்றுபட்டிருந்தபோதும், மொழி வேற்றுமையால் வங்காளதேசம் தோன்றியது வரலாறாகிவிட்டது.

அதனால் சிங்கள இனமும் தமிழினமும் வெவ்வேறு ஆட்சி அமைப்பது இரு இனத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திடு வதாகும். இல்லையேல் இரு இனமும் ஒன்றோடு ஒன்று மோதி மோதி அழிவதே வரலாறாகிவிடும்.

இந்த மோதலில் குளிர்காய், உள்நாட்டிலும் உலக நாடுகளிலும் பலர் காத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆட்சியில் பிரிவு ஏற்படுமே தவிர, இனங்களுக்கிடையில் இன்று புத்தி சீவிகளால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள கசப்புணர்வு, வேற்றுமையுணர்வு மறைந்து விடும்.

ஆட்சிப் பிரிவினால் நிலத்தில் பிரிவு அல்லது பினவு ஏற்படப் போவதில்லை. இலங்கை மன்னின்று இருப்பது போலவே என்றும் இருக்கும். நாட்டைப் பிரித்துத் தமிழர்கள் நிலத்தைத் தள்ளிக் கொண்டு போகப் போவதில்லை.

தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் சிங்களவரும், சிங்களப் பிரதேசத்தில் தமிழரும் உரிமையோடு வாழ்வார்கள். உரிமைகள் மதிக்கப்படும்போது உரிமைப் போராட்டங்கள் எழுதவற்குக் காரணமில்லை.

சுயநலமில்லா எழுத் தமிழர் தலைமை

இலங்கைத் தமிழினத் தலைவர்களில் சிலர் கடந்த காலத்தில் செய்த தவறுகளை இந்த இனத்தின் மீது சுமத்துவது தவறாகும்.

தோன்றியுள்ள அடித்தளத்துத் தலைமை, சுயநலமற்ற அப்பழக்கற்ற தலைமையாகும். அது இன மத பேதம் கடந்தது. இதனை நாம் நம்பி இத்தலைமையை ஏற்க வேண்டும். சிங்கள மக்களுக்குரிய நியாயமான எல்லா உரிமைகளும் தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் வழங்கப்படும் என்றும்போது, இஸ்லாமியருக்கும் இந்திய வம்சாவளி யினருக்கும் உரிமைகள் வழங்கப்படும் என்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இஸ்லாமிய சகோதரத்துவம், இஸ்லாத்துக்குள் மட்டுப்படுத்தப்படாது உலகிலுள்ள எல்லா மதங்களை யும் சகோதர மதங்களாகக் கருதும் பண்பை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கையில் ஏனைய மதத்தவர்களிடையே வாழ்ந்து வணிகம் செய்து பொருளீட்டும் இஸ்லாமியர், தமது காணி முதலியவற்றை விற்கும் போது இஸ்லாமியருக்கே

விற்கப்படும் எனப் பகிரங்கமாக விளம்பரம் செய்வதைப் பார்க்கின்றோம். இவ்வித உணர்வுகள் ஏனையவர்களிடம் எவ்விதப் பாதிப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் சிங்கள இஸ்லா மிய கலவரம் தென்னிலங்கையில் தோன்றுவதற்குப் பெளத்த மதத்தின் சிறு உரிமைக்குத் தடையேற்றப் பட்டதே காரணமாகும்.

வந்தேறி, எமது ஆதரவில், வாழ்ந்துவரும் இவர்கள், நிலையான எமது உரிமையை மறுப்பதா என்னும் உணர்வு தூண்டப்படுகிறது; ‘அப்பாலும் அடிசார்ந்த அடியார்க்கும் அடியேன்’ என்னும் பக்திப் பணிவு கொண்ட இலங்கை இந்துக்கள், எந்த மதத்தினருக்கும் எந்த இனத்தினருக்கும் தீமை செய்யார்.

மலரப் போகும் தமிழீழ ஆட்சி

ஆனால் அவர்களின் பணிவுக்கும் ஓர் எல்லை உண்டு என்பதை மற்றவர்கள் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். இலங்கையில் மலரப் போகும் தமிழ் ஈழ ஆட்சி, சிங்கள மக்களும், இஸ்லாமியரும், இந்திய வமிசாவளியினரும் மகிழ்ச்சியாக வாழும் உலகத்துக்கோர் புதுமையான சமத்துவ ஆட்சியாக மலரப் போவதை உலகம் காணத்தான் போகிறது.

கூட்டாட்சி நன்கு நிலவுகின்ற சவிஸ் போன்ற நாடுகளை உதாரணம் காட்டுகிறார்கள். அவற்றை விடச் சிறந்த ஆட்சி தமிழ் ஈழத்தில் மலரப் போவது நிச்சயம், நிச்சயம். உலகத் தமிழினத்தினத்தின் தலைமை இதுவரை காலமும் தென்னிந்தியாவில் மையம் கொண்டிருந்தது. அதற்குப் போதிய காரணமும் இருந்து வந்துள்ளது.

ஆனால் இனி அந்தத் தலைமைச் செல்வாக்கு, தமிழ் ஈழத்தில் மையம் கொண்டு விட்டது என்பதை உலகம் உணரும் காலம் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

இன்று உலகத்தின் தலைமை அமெரிக்கா போன்ற சில நாடுகளிடமே இருக்கின்றது. இதற்குக் காரணம் என்ன? அமெரிக்க ஜனாதிபதியின் செல்வாக்குக்குக் காரணம் என்ன? அவர்கள் உரிமைப் போராட்டத்தில் காட்டிய வீரமும், பொருளாதார வளர்ச்சியில் காட்டிய விடா முயற்சியும், எல்லாவற்றையும் இணைத்த அரசியல் விவேகமும் அன்றி வேறென்ன?

அமெரிக்கர்களின் விவேகம்

ஜோப்பிய நாடுகளில் இருந்து புலம் பெயர்ந்த பல்லின மக்களையும் அமெரிக்கா எனும் ஓரினமாக்க வும், ஆங்கில மொழியையே அமெரிக்கன் ஆங்கிலம் என உரு மாற்றவும் எத்தனை விவேகம் வேண்டும். வள்ளுவர் ‘அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்’ என்று இதனையே கூறினார்.

தமிழினத்திடம் என்ன இல்லை? எல்லாம் இருந்தும் அறிவின் கூறாகிய நுண்மாண் நுழைபுலமெனப்படும் விவேகம் இல்லாத காரணத்தால், வள்ளுவர் கூறுவது போல என் உடையரேனும் இலர் ஆயினர்.

தியாகி திலீபனின் முதலாண்டு நினைவு விழாவில்

“தியாகச் செம்மல்களே! இதுவரை காலமும் போரில் உங்கள் வேகத்தைக் காட்டி விட்டார்கள். இந்திய இராமன் ஆன இராஜீவின் துணை பெற்றுச் சுக்கிரீவனான ஜெய வர்த்தனா, அரசியல் பேசுகிறான். இனி அரசியல்; அரசியலில் வேகமல்ல, விவேகத்தைக் காட்டுங்கள்” என இவன் ஆற்றிய உரை நினைவுக்கு வருகிறது.

வீரமும் விவேகமும் உள்ள தமிழ் ஈழம் உலகத் தமிழினத்தின் தலைமையை ஏற்கும் தகுதியைப் பெற்று விட்டது. மறைந்த பேராசான் கி.ஆ.பெ “தமிழர்கள் போற்றிய பொருள்கள் இரண்டு. ஒன்று வீரம்; மற்றது காதல் அன்பு; அந்த வீரத்தை இலங்கைத் தமிழ் இளைஞர்களிடம் கண்ட மகிழ்ச்சியோடு கண்ணே மூடுகிறேன்” என்று 1993-ஆம் ஆண்டு மார்க்கிழி மாதம் அவர் இல்லத்தில் இவனிடம் கூறிக் கண் கலங்கியது நினைவுக்கு வருகிறது.

போர்க் கால இலக்கியமாகப் புதுப்புறநானாறு புதுவை இரத்தினதுரை போன்ற புலர்வர்களால் பாடப்பட்டு வருகிறது. இலக்கியத்தில் மாத்திரமல்ல, பொருளாதாரம், விஞ்ஞானம் முதலிய எல்லாத் துறைகளிலும் தமிழ் ஈழம் உலகத் தமிழினத்தின் தலைமை பெறும் நாள் வெகு தூரத்தில் இல்லை.

மூவரும் ஒன்றாவோம்; வாருங்கள்

ஆகவே, இஸ்லாமிய இந்திய வமிசாவளியினரே, சேர வாரும்!

மூவினமும் ஒன்றானது கண்டால், பேரினவாதப் பாம்பின் படம் நடுங்கும்; ஒடுங்கும்.

வான் முழுக்கங் கேட்டுப் படமொடுங்கிப் புற்றில் பதுங்கும் நாகம் போல, எமது ஒற்றுமை முழுக்கங் கேட்டுப் பேரின வாதமும் படமொடுங்கிப் பதுங்கும். அது படமெடுத்தாடுவதற்கு நாமல்லவா மகுடி ஊதுகின் நோம். மகுடியை வீசுங்கள்; வாருங்கள் பேரிகை முழங்குவோம்!

ஒன்றாக இருந்த சிங்கள மக்கள் எம்மை விட்டுப் பிரிந்து போய் விட்டார்கள். இவனைப் போன்ற தத்துவ

வாதிகள் ஒன்றாகக் காண்பதும் ஒரு மாயையோ? சுட்ட மண்ணும் பச்சை மண்ணும் ஒன்றாகுமோ? ஆம் சுடப்பட்டுவிட்டது.

இருந்தாலும், இந்த மூவினங்களும் தம் நலன் கருதியாவது ஒன்றாகத் திரண்டால் வரும் மிடுக்குப் பேரின வாதத்தைச் சமாளிக்கும் வலிமையைத் தரும். இவற்றின் ஒற்றுமை மாயையல்ல; இவை சுட்ட மண்ணும் பச்சை மண்ணுமல்ல.

இவையெல்லாவற்றையும் விட, எமது விடு தலைக்குத் தடையாயிருப்பது, விடுதலைக்காகத் தூக்கிய ஆயுதங்கள் தம்முள் மோதிக் கொள்வதே.

ஆயுதம் எடுத்தவன் எல்லாம் இராமனா?

‘படைகொண்டார் நெஞ்சம் நன்றாக்காது’ என்பது வள்ளுவர் கருத்து.

‘வாள் எடுத்தவன் வாளாலே மடிவான்’ என்பது யேசுபெருமான் கூற்று. அறத்தின் நாயகன் இராமனும் ஆயுதம் ஏந்தினான். களத்திலே, பொறுமை கொண்ட தருமனும் பொங்கி வளைத்தான் வில்லினை.

கருணை கொண்ட கண்ணனும் கொல்லு, தருமம் என்றனன். அல்லா ஒருவன் என்றவன் ஆயுதம் எடுத்தே மோதினான். ஆம் உண்மைதான். ஆனால் ஆயுதம் எடுத்தவன் எல்லாம் இராமனா, தருமனா, கண்ணனா, நபிநாயகமா? அவர்கள் கொண்ட குறிக் கோளும் குலையா உறுதியும் இவர்களில் எத்தனை பேருக்கு உண்டு?

தருமத்தைக் காக்க ஆயுதம் ஏந்தினார்களே தவிர, தற்காப்புக்காகவல்ல.

சமாதானத்துக்காக என வந்த இந்தியப் பெரும்படை, வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையோடு வீடு திரும்பியதற்குக் காரணம் என்ன?

இராஜீவ் மரணம் அறத்தின் தீர்ப்பு

உண்மையான சமாதான நோக்கம் அவர்களுக்கு இருந்திருக்குமானால் சமாதானத்துக்கு வந்தோமே தவிர, சண்டைக்கு வரவில்லை எனக் கூறித் திரும்பியிருக்க வேண்டாமா? தமிழருக்காக வந்தார்கள் என இவர்கள் ஆரத்தி எடுக்க, அரசுக்காக வந்தார்களென அரசு கொடியிடிக்க, விவேகமில்லாமல் ஜே.ஆரின் பொறியில் மாட்டிக் கொண்ட இராஜீவ்காந்தி, கோர மரணத்தைத் தழுவுவது அறத்தின் தீர்ப்பாயிற்று.

படை கொண்டவன், வாளெடுத்தவன் கொள்கை பிழைத்துக் குறிக்கோள் தவறியபோது, வாளால் மடிவது விதியாயிற்று. அறத்தின் கூறுபாடுகளை உணர்ந்தவர் களுக்கன்றி இது மற்றவருக்குப் புரியாது.

மேடை அரசியலுக்குப் பழக்கப்பட்ட தமிழருக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. காவல் நிலையங்கள் ஏன் தாக்கப்படுகின்றன? வங்கிகள் ஏன் உடைக்கப்படுகின்றன?

அரசுக்கெதிரான ஒரு வன்முறைப் போராட்டம்; அவ்வளவுதான்.

யாழ்குடா நாட்டில் ஆரம்பித்த அரசுக்கெதிரான புரட்சி, இனக்கலவரமாக வெடித்தபோது அகில இலங்கைப் பிரச்சினையாயிற்று. இனக் கலவரம் தமிழர்களை அகதிகளாக்கிய போது, இந்தியப் பிரச்சினையாகி உலகப் பிரச்சனையாகப் பரவியது.

இயக்கங்களாகப் பிரிந்து நின்ற போதும், இவர்கள் தமக்காகப் போராடுகிறார்கள் என்ற உணர்வில், மக்கள், எல்லோருக்கும் பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கினர்.

ஆரம்பத்தில் போராளிகள் என்பதைத் தவிர, இயக்கப் பெயர்கூட மக்கள் வாயில் நுழையவில்லை.

இயக்கங்களைப் பிளவுபடுத்திய இந்திய அரசியல்வாதிகள்

இவர்களுக்கிடையில் இருந்த சிறுவேறுபாடுகளை, இந்திய அரசியல்வாதிகளின் சாணக்கியம் தன் நலனுக்காகப் பிளவாகமாற்றி இவர்களுக்கிடையில் மோதலை உருவாக்கி விட்டது.

அரசியல் சாணக்கியம் தெரியாத விடுதலைத் தாகங்கொண்ட இந்த வீரவேங்கைகள், இலங்கையரசின் கொடுமைக்கு அஞ்சி, இந்திய அரசியல்வாதிகள் விரித்த வலையில் மாட்டிக் கொண்டனர்.

‘இனம் போன்று இனமல்லார் கேண்மை இது’ என்பதைப் பலர் ஆரம்பத்தில் புரிந்து கொள்ளவில்லை.

தாய் நாடாகிய இந்தியா என்னும் மாயை இவர்கள் ஏமாறுவதற்குக் காரணமாயிற்று.

அகதிகளாகவும், போராளிகளாகவும் இந்தியாவுக்குச் சென்ற நம்மவர் பட்ட துன்பங்கள் கொஞ்சமல்ல. கொண்டு சென்ற உடைமைகளோடு மகளிரின் மானமும் பறிபோயிற்று.

தமது கட்சி அரசியல் நலனுக்காக இந்திரா காந்தி உட்பட எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் போராளிகளைப் பிரித்துப் பயன்படுத்தின. துப்பாக்கிகள் பேசத் தொடங்கிய பின்பு, ஜனநாயகம் பேசக்கூடாது என்பதை

உணரும் விவேகமற்ற நமது அகிம்சைவாதிகள், தஞ்சம் புகுந்த நாட்டில் இச்சகம் பேசினரேயன்றிச் சாணக் கியத்தைக் காட்டவில்லை.

மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறி நேர்மை தவறிய இந்திய அரசியல்வாதிகளை இயக்கங்கள் மதிக்கவில்லை. இந்த நிலையில் இயக்கங்களைத் தாழ்த்துவதன் மூலம் தம் தலைமைத் தோற்றப்பாட்டை, டெல்லி அரசியலில் நிலைநாட்ட முயன்றனர். டெல்லி அரசியலோடு இயக்கங்களுக்கு அதிகத் தொடர்பில்லா நிலையும் இவர்களுக்கு வாய்ப்பாயிருந்தது.

இயக்கங்களுக்கு டெல்லித் தொடர்பு, தமிழ் நாட்டு அரசியல்வாதிகள் மூலமே ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் இந்தத் தலைவர்கள், தமிழ் நாட்டு அரசியல் தலைவர் களோடும், டெல்லித் தலைமையோடும் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தனர்.

இயக்கங்களை மோதவிட்ட இந்திய அரசு

இயக்கங்களை இணைத்துத் தாழும் உதவி, ஈழத் தமிழரின் உரிமையைப் பெற்றுக் கொடுத்திருக்க வேண்டிய தமிழக டெல்லித் தலைமைகள், தம் வாழ்வுக் காக, இவர்களைப் பிரித்துப் பகையாக்கி மோதவிட்டு, சில இயக்கங்களின் ஆரம்ப இலட்சியங்களையே மற்கக்கூடிய செய்தன. இந்தத் துரோகத்தை வரலாறு மறக்காது, மன்னிக்காது. இதனை உன்னிப்பாகக் கவனித்து வந்த இலங்கையரசும் இயக்க மோதலை வளர்த்துத் தனது பங்களிப்பைச் செய்தது.

சில தென்னிந்திய அரசியல்வாதிகளும் சில பத்திரிகைகளும் இலங்கை அரசின் கைக் கூலிகளாக மாறின.

இலங்கை அரசியலில் ஜே.ஆரைப் போன்ற சாணக்கியன் இதுவரை தோன்றியதில்லை.

“எழுத் தமிழினத்தின் மண்ணின் மெந்தனாய் நம்பிக்கை நட்சத்திரமாய் விளங்கிய அமிர்தவிங்கத்தை, அவரின் வெற்றிக்குக் காரணத்தை, அறிந்து கொண் டேன். திருமதி. மங்கையர்க்கரசி அமிர்தவிங்கம்தான் காரணம் என ஒரு மேடையில் ஜே. ஆர் கூறினார்.

அமிர்தவிங்கத்தின் உயிரைப் பறித்த சாணக்கியம்

அமிர்தவிங்கத்தை எதிர்க் கட்சித் தலைவராக்கித் தமிழினத்தை அழித்தொழிக்கத் தீட்டிய சாணக்கியம், பாவம் கூட்டணியின் அரசியலை மாத்திரமல்ல, அமிர்தவிங்கத்தின் உயிரையே பறித்தது.

இயக்கங்களை இணைத்து இந்திய அரசின் உதவியோடு எழுத் தமிழினத்துக்கு விடுதலை பெற்றுக் கொடுக்கும் சாணக்கியம் நம்மிடமில்லாதது நமது தலைவிதி.

காங்கிரசின் தியாகத்தைப் பயன்படுத்தி, ஆங்கிலேயரிடமிருந்தே பாகிஸ்தானை ஜின்னா பெற்றுக் கொண்டதும்,

இந்தியாவின் உதவியைப் பெற்று வங்காள தேசத்தை முஜீபூர் ரகுமான் அமைத்துக் கொண்டதும் நம் காலச் சரித்திர நிகழ்வுகள்.

நம் தலைவர்களுக்குச் சரித்திரம் தெரியாததல்ல; ஆனால், சாணக்கியம் தெரியாது. கள்ளன் ஓடிய பின் விகவர் பொல்லை எடுத்தாராம்.

பேரின வாதத்தைச் சாணக்கியத்தினால் வெல்ல, சேர் பொன் அருணாசலம் காலத்திலிருந்தே தவறிவிட்டோம்.

தமிழ்மானக் குரலெழுப்பிய ஐ.ஐ. பொன்னம்பலம், புத்தியைத் தீட்டாமல் கத்தியைத் தீட்டினார்.

காந்தியப் போராட்டத்தைக் கையிலெடுத்த தந்தை, இரத்தத்தில் திலகமிட்டு மறைமுகமாக வன்முறைக்குத் தூபமிட்டதால், இங்கு காந்தியமும் தோல்வி கண்டது.

அமிர்தவிங்கத்தைப் பொன்னாலோ, பொருளாலோ, பெண்ணாலோ வாங்க முடியாது; புகழ்ச்சி ஒன்றாலேயே வாங்க முடியுமென்பதைக் கண்ட ஜே.ஆர், அதைக் கொடுத்து அவரை வாங்கிவிட்டார்.

நமது தலைவர்களான அமிர்தவிங்கம், சிவசிதம்பரம் போன்ற சிலரைப் பற்றி வேறு என்ன சொன்னாலும், அவர் களின் தனிமனித ஒழுக்கம் சிறப்பானது.

நாறிப்போன தமிழக அரசியல் தலைவர்கள்

நம்மிடமுள்ள சில அரசியல்வாதிகளையும் தெற்கே உள்ள பல அரசியல்வாதிகளையும் தமிழகத்திலுள்ள நாறிப்போன பல அரசியல் தலைவர்களையும் நோக்கும் போது, இவர்கள் மாணிக்கங்கள். இருந்தும் என்ன பயன்? சாணக்கியம் தெரியவில்லையே. தெரியாதது கூடத் தவறில்லை. இவனைப் போன்ற சாதாரணன் அவ்வப்போது கூறியதைக் கேட்கும் சாதாரண அறிவு கூட இல்லையே! தமிழரசுக் கட்சியின் எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும் இவனுக்குத் தெரியும். தமிழரசா, பூவரசா என்று கேலி பேசியபோது விளக்கங் கொடுத்தவன் இவன்.

கீரிமலையையும் சுதுமலையையும் வழிக்கை யாற்றையும் வைத்துக் கொண்டு தமிழரசா என்று இடது சாரிகள் கிண்டல் செய்த போது, விளக்கங் கொடுத்தவன் இவன்.

தமிழரசுக்கட்சி எதிர்ப்பிலேயே பிறந்து எதிர்ப்பிலேயே வளர்ந்தது. அது பிரவச வேதனைப்பட்டே பிறந்தது. அதனைப் பெற்ற தாய் - தந்தை செல்வா அல்ல. ஈழத் தமிழினமே அதனைப் பெற்றதாய். தந்தை செல்வா அதனைப் பெறுவித்த மருத்துவிச்சி. தமிழ்க் காங்கிரஸும் தமிழின இடதுசாரிகளும் தென்னிலங்கை இடதுசாரிகளோடு இணைந்து இந்தச் சவலையைக் கொன்றுவிட முனைந்தனர். ஆனால் தெய்வ வலியாலும் ஆன்றோர் தவவவியாலும் நேற்றுவரை இந்தக் குழந்தை வளர்ந்து வாலிபனாகியது.

கருகிப்போன தமிழரசுக் கட்சி

'தண்ணீர் விட்டோ வளர்த்தோம், சர்வேசா.
கண்ணீரால் காத்தோம் கருகத் திருவளமோ?'
ஆம் கருகிவிட்டது.

அந்தப் புரட்சி ஈழமண்ணின் அடித்தளத்திலிருந்து வெடித்தது. தேர்தல் காலங்களில் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் தமது காரியாலயங்களைத் திறந்து, ஒரு வீட்டைச் சில மாதங்களுக்கு வாடகைக்கு எடுத்து, வாக்குக் கேட்கத் தேசிய உடையனிந்து கொழும் பிலிருந்து வந்த கொழும்புத் தமிழரின் அரசியல், தமிழருக்கு விடுதலை பெற்றுத்தரவில்லை.

அப்புக்காத்து, பிறக்கிறாசி வேலை பார்த்துக் கொண்டு, மாலை நேரங்களில் ஐனசமூக நிலையங்களில் மாலை சூடி, சோடாக் குடித்து, அரசியல் என்று இனவெறி ஊட்டியவர்களால் விடுதலை பெற்றுத் தரமுடியவில்லை.

கறுப்புக் கொடி, பாத யாத்திரை, உண்ணாவிரதம், சத்தியாக்கிரகம், அகிம்சை, அறப்போராட்டம் நடத்தியும் விடுதலை பெற்றமுடியவில்லை.

இவற்றால், இந்த விடுதலைப் போராட்டங்கள் தவறென்று பொருளில்லை. போராட்டத்தை நடத்தி யோர் விட்ட தவறுகள், போராட்டங்களைத் தவறாக்கி விட்டன.

‘பொய்படு மொன்றோ புனை பூணும் கையறியாப் பேதை வினைமேற்கொளின்’ என்னும் குறளை இவன் எடுத்துக்காட்டித் துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிட்டுத் தலைவர்களுக்கு வழிகாட்டினான்.

தமிழினம், அதிலும் வடபகுதித் தமிழினம், அப்புக் காத்துப் பிறக்கிறாசிமாருக்கே அரசியலை முழுதுமாக எழுதிக் கொடுத்துவிட்டது. தபால் ஊழியனான ஒரு தேமிசைத் தென் இலங்கை, பாராளுமன்றத்துக்கு அனுப்பும்; இராசதுரையை மட்டக்களப்பு அனுப்பும்.

ஆனால் வடபகுதியில் தேர்தலில் நிற்பதற்கே, இரண்டு முக்கியமான தகுதிகள் வேண்டும்; ஒன்று அப்புக்காத்துப் பிறக்கிறாசியாயிருக்க வேண்டும்; மற்றது சாதியில் வெள்ளாளாயிருக்க வேண்டும்.

ஸழத் தமிழரின் இரண்டு குறிக்கோள்கள்

அதனாலேதான் போர்வாள் எடுத்த இந்தப் போராளி களின் கல்வித் தகுதியும், சாதி உயர்வும் அலசப்படுகின் றன. இளைஞர்கள் எடுத்த போர்வாள், ஸழத்தமிழரின் இரண்டு குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுகின்றன. ஒன்று இந்த இனத்தின் அரசியல் விடுதலை; மற்றது இந்த இனத்தை உரிமை பெற்ற தமிழ் ஸழத்தில் வாழத் தகுதியாக்கும் சமுதாய விடுதலை.

அரசியல் விடுதலைப் போர் சிறீலங்கா அரசுக் கெதிராக நடைபெறுகிறது. சமுதாய விடுதலைப் போர் தமிழ்ச் சமுதாயத்துக்குள்ளேயே நடைபெற்று வருகிறது.

சமுதாய விழிப்பும் விடுதலையும் பெறாத ஓர் இனம், அரசியல் விடுதலை பெற்றாலும் உள்நாட்டுப் போரி னால் பிளவுபடும்; பிறர் தலையீட்டுக்கு வழிவகுக்கும்.

உலகில் மாபெரும் ஜனநாயகத் தேர்தலை நடத்தும் இந்தியாவைப் பாருங்கள். அது ஜனநாயக விடுதலை பெற்ற நாடு. அங்கு நடைபெறும் ஜனநாயக ஆட்சி, மதச்சார்பற்ற ஆட்சி எல்லாம் பெயரளவில்தான்.

ஜாதி-மதம் ஒழியாத ஜனநாயக ஆட்சி

அங்கு சாதி ஒழியவில்லை. தேவாங்கு செட்டியார் கைஸ்கூல், நாடார் காலேஜ், யாதவர் காலேஜ், எனச் சாதி அடிப்படையிலும், இந்துக் கல்லூரிகள், இல்லாமயக் கல்லூரிகள், கிறிஸ்துவக் கல்லூரிகளென மத அடிப்படையிலும், சாதியும் மதமும் மாணவர்களிடம் புகுத்தப்படுகின்றன.

இந்த அவலம் தமிழ் ஈழத்தில் வந்து விடக்கூடாது. அகிம்சையும், ஜனநாயகமும் பேசி நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொள்ளக்கூடாது.

ஆகாவென்றெழுந்த யுகப் புரட்சி, சமய முளபடிக் கெல்லாம் அறங்கொன்ற சுமடரைச் சட சடவெனச் சரித்திட்ட புரட்சி, அக்டோபர் புரட்சியும் தோற்று விட்டதே!

தமிழினம் மிகப் பழமையான இனம். சிறந்த மொழி வளம், தத்துவ சமய கலைகலாச்சாரமுடைய இனமா யிருந்தபோதும் அதனிடம் ஒரு மாபெருங்குறை உண்டு.

அதுவே இந்த இனம் முன்னேறாததற்கு முக்கிய காரணமாகும்.

இந்த இனம் சமுதாய உணர்வில்லாத ஒரு சமுதாயம். தமிழரின் சிந்தனைகள், இந்து சமயம் முதலியன சமுதாய

உணர்வை வற்புறுத்திய போதும், ஒரு தலைமைக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கும் இயல்பற்றதும் தனித்தன்மை மிக்கதுமான இந்த இனம் என்றுமே ஒற்றுமையாக இருந்ததில்லை.

மோதியே அழிந்த முடியிடை வேந்தர்கள்

பழங்குடிகளெனவும் முடியிடை மூவேந்தரெனவும் பேசப்படும் மூவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் மோதியே அழிந்தனர். அவர்கள் வாழ்ந்ததற்கு இலக்கியச் சான்றன்றி வேறு சான்றில்லை.

இவர்கள் மோதலை, இச்சகம் பேசும் புலவரும் தூபம் போட்டு வளர்த்தனர்.

‘ஒருவீர் தோற்பினும் தோற்பது நும் குடியே.
இருவீர் வேறல் இயற்கையு மன்றே’

என அறமுரைத்த புலவர்களும் இருந்தனர். ஆனால் அவர் உரை, இன்று போல் அன்றும் மதிக்கப்பட வில்லை.

மூவேந்தரைப் போலவே குறுநில மன்னர்களும் மோதிக் கொண்டனர்.

மன்னர்களைப் போலவே தமிழினமும் சாதி முதலிய குழுக்களாகப் பிரிந்து நாட்டாண்மை செய்து மோதிக் கொண்டது.

இந்த நிலைமை அந்நியர் வந்துபுக ஏதுவாயிற்று. நம்மவரை நம்மவரே காட்டிக் கொடுத்து அழித்தனர்.

அங்கு கட்டப்பொம்மனைக் காட்டிக் கொடுத்த எட்டப்பனையும், இங்கு சங்கிலிய மன்னனைக் காட்டிக் கொடுத்த காக்கை வன்னியனையும் சரித்திரம் காறித்

துப்புகிறது. கடமை கண்ணியம், கட்டுப்பாடு பற்றிப் பேசிய தமிழக அரசியலில், அவை ஏட்டளவில் நிற்கின்றன.

யாழ், பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற “போர்க் காலச் சூழலில் ஏற்பட்ட தாக்கங்கள்” பற்றிய கருத்தரங்கில் தமிழினம் சமுதாய உணர்வற்ற ஒரு சமுதாயம் என்பதை விளக்கி இவன் உரையாற்றினான்.

சமுதாய உணர்வு வேண்டும்

தமிழராகிய இஸ்லாமியரிடமும், கிறிஸ்தவர்களிடமும் உள்ள சமுதாய உணர்வைப் பல உதாரணங்களால் அனுபவ ரீதியாக விளக்கினான். ஓரின மக்களாயிருந்தும் இந்துக்களாகிய இவர்களிடம் சமுதாய உணர்வு மிகக் குறைந்திருப்பதற்கும், தமிழராகிய மற்றவர்களிடம் அது தலைசிறந்து விளங்குவதற்கும் காரணம் என்ன?

சமுதாய உணர்வு இல்லாத காரணத்தாலேயே அங்கு தெலுங்கு முதலிய இனங்கள் தோன்றின. இங்கும் சிங்கள இனம் தோன்றியது; தமிழர் பலர் இஸ்லாமியராகவும் கிறிஸ்துவராகவும் மதம்மாறினர்.

“வாழ்கின்றார்கள் முப்பது கோடி மக்களென்றார் சூழ்கின்ற பேதமும் அந்தத் தொகை இருக்கும்,” என்றான் பாரதிதாசன்.

இலங்கையில் தமிழர் 30 வீதத்தினர் என்றால் அவர்களுக்குள் முப்பதினாயிரம் பிரிவுகள் ஏன்?

இலங்கை வாழ், சிறு பான்மையினராகிய இஸ்லாமியர், இந்திய வம்சாவளியனராகிய எல்லோரதும் துயரங்களின் தீர்வு, இலங்கைத் தமிழரின் பிரச்சினைத் தீர்விலேயே தங்கியிருக்கிறது.

இலங்கைத் தமிழரின் இன்றைய வீரத்தியாகத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தச் சிறுபான்மையினர், தம் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முயல்கின்றனரேயன்றி, வெளிப் படையாக விடுதலைப் போருக்கு ஆதரவு வழங்க இவர்கள் என்றுமே தயாராகவில்லை.

பேரினவாதத்தின் கொடுரம் ஒருபுறம்; இந்தச் சிறுபான்மையினரின் தன்னலத் தந்திரம் ஒருபுறம். இவற்றை முறியடித்து, விடுதலையை வென்றெடுக்க வேண்டியவர்களுள், எட்டப்பரும் காக்கை வன்னியரும் தோன்றித் தலையாட்டிகளாக நாட்டிலும், கை தூக்கி களாகப் பாராளுமன்றத்திலும் செயல்பட்டால் தமிழினத்தின் இத்தனை தியாகமும் என்னாவது?

தமிழ் ஈழமே தீர்வு

இந்தப் போராளிகள் அப்பழக்கற் ற உயர்ந்த இலட்சியத்தோடுதான் ஆரம்பித்தனர். தமிழ் ஈழமே தமிழினத்தின் அரசியல் விடுதலைத் தீர்வு என்பது ஒன்று; சோசலிசமே தமிழினத்தின் சமுதாய விடுதலை என்பது மற்றொன்று; இதனைப் பெறுவதற்கு ஆயுதப் போராட்டமே தீர்வென்பது இன்னென்று. ஒற்றை யாட்சி, கூட்டாட்சி கோரிக்கைகள் தோற்ற பின், தமிழ் ஈழக் கோரிக்கை தோன்றியது.

சமுதாய அநீதிகளைச் சமயமோ, முதலாளித்துவ சமுதாயமோ தீர்க்காத நிலையில், சோசலிசக் கோரிக்கை தோன்றியது. இவற்றைப் பெறுவதற்கு இன்றைய நிலையில் அகிம்சை வழி, ஐனநாயகப் போராட்டம் ஆகியன தோற்ற நிலையில் ஆயுதப் போராட்டம் தோன்றியது. இந்த லட்சியங்களே தமிழினத்தின் விடிவு எனக் கொண்டவர்கள் இவற்றை இடையிலே கைவிட்டதற்குக் காரணம் என்ன? ஈழக்கோரிக்கையைக்

கைவிட்டு ஜனநாயகப் பாதையைத் தெரிந்தெடுத்தற்குக் காரணம் என்ன?

தமிழினத்தை இந்திய அரசு அழிக்க நினைப்பது சரியா?

இலங்கையில் அமைதியேற்படுத்த முனைந்த இந்திய அரசு, சமாதானத்தை ஏற்படுத்தாத நிலையில், திரும்பிப் போவது தானே தர்மம்? அதை விடுத்து, இலங்கை அரசு சார்பாகத் தமிழினத்தை அழிக்க முற்பட்டது சரியா?

இலங்கை அரசு தன்னைக் கொண்டே தமிழரை அழிக்க முற்படுகிறது என்பதைக் கூட உணரும் விவேகம் இந்தியாவுக்கு இல்லையா?

இலங்கையில் தங்கியிருந்த இந்தியப் படைக்கு ஆகும் செலவின் அரைவாசியைக் கூட ஏற்க மறுத்த இலங்கையின் தந்திரத்தை இந்தியா ஏன் உணரவில்லை?

அரசியல் பின்னணி இருந்தபோதும், அரசியல் சாணக்கியம் அறியாத இராஜீவ்காந்தியை, பண்டாரியும், தீட்சித்தும், ரோவும் இலங்கை அரசின் கைக்கலைகளாக மாறி ஏமாற்றவும், “உன் தாத்தாவுக்கும் உன் தந்தைக்கும் நான் நன்பன், நீ எனக்குப் பேரன்” என நயவஞ்சகமாக ஜே.ஆர். சூழ்ச்சி செய்யவும், ஏமாறிய இராஜீவ் மாபெரும் வரலாற்றுத் தவற்றைப் புரிந்தார்.

வீரமும் களத்தே போட்டு வெறுங்கையையோடு இராஜீவ் என்ற இராமன் இந்தியா திரும்ப வேண்டி வந்தது எதனால்?

கொண்ட இலட்சியம் தவறாது இறுதி வரை நின்று போராடுவது யார் என்பதை உலகம் உணர்ந்து விட்டது.

ஏனைய இயக்கங்கள் செய்திருக்க வேண்டியதென்ன? இலட்சியம் தவறாதவர்களோடு தம்மை இணைத்துப் போராட்டத்துக்கு ஒத்தாசை கொடுக்க வேண்டும்; இல்லையேல் வெளியில் நின்று இலட்சியத்திற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கியிருக்க வேண்டும். இவையிரண் டும் முடியாவிட்டால், போராட்டத்திற்குக் குறுக்கே நிற்காமல் மௌனமாக ஒதுங்கியிருக்க வேண்டும்.

இவற்றில் எதனையும் செய்யாமல், தமிழினத்தை அழிக்கும் பேரினவாதத்துக்கு உதவி புரிந்து வரு கிறார்கள்.

துரோகிகளாக மாறலாமா?

தமது பிரச்சனைகள் வேறு எனக் கூறிப் பேரின வாதத்துக்கு உதவி, இஸ்லாமியரும், இந்திய வம்சாவளி யினரும் ஈழத் தமிழரை அழித்து வருகிறார்கள் ஒருபுறம்.

அதுபோலவே, கோரிக்கைகளைக் கைவிட்டுச் சனநாயகம் பேசுவதோடு, அரசின் அந்திகளுக்குத் தலையாட்டிக் கை தூக்கி வருவதோடு அரச படைகளுக்கு உதவியாகப் போர்க்களத்தில் நின்று தமிழரைக் கொன்றும் வருகிறார்கள் இவர்கள்.

ஒரு சிங்களவனாவது துரோகியாக மாறிப் போராளி களோடு சேர்ந்து தன் இனத்துக்கு எதிராகத் துப்பாக்கி தூக்கினானா?

பெரிய இலட்சியம் பேசிய இந்த வீரர்களின் துரோகச் செயலை வரலாறு மன்னிக்குமா?

எனவே இந்தப் போராளிகள் யார் என்பதை, அவர்களின் நோக்கம் என்ன என்பதைத் தமிழ் மக்கள் உணர்ந்து விட்டார்கள்; உலகம் கண்டு கொண்டு விட்டது.

இவர்கள் தம்முயிரைக் காப்பதற்காகவே அரசோடு ஒத்துழைக்கிறார்கள் என்பது இவர்கள் கூறும் நியாயம்.

இந்த அவலம், இந்த அவமானம், இந்த வரலாற்றுத் தவறு நேரக் காரணம் என்ன?

எதிரிகளைவிடத் துரோகிகள் ஆபத்தானவர்கள்

தம் மால் தனித்து நின்று இலட்சியத்தை முன் ணெடுத்துச் செல்ல முடியாத நிலை ஏற்பட்ட போது, இவர்கள் தமது எதிரியின், தமிழினத்தின் எதிரியின் காலில் வீழ்ந்து விட்டனர்.

வகுத்து முன்னர் கூறப்பட்ட மூன்று வழிகளில் ஏதாவது ஒன்றைப் பின்பற்றியிருந்தால் இவர்களுக்கு இந்த அவலம், அவமானம் ஏற்பட்டிருக்குமா?

ஆனால் ஒரு சில இலட்சியவாதிகள், முதலாவது முடிவை எடுத்துப் போராளிகளோடு இணைந்து போர்க்களத்தில் நிற்கின்றனர்.

வேறு சிலர் இரண்டாவது முடிவை எடுத்துப் புறத்தே நின்று போராட்டத்துக்கு உதவி வருகின்றனர்.

மேலும் சிலர், போராட்டத்துக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்காவிட்டாலும் குறுக்கே நில்லாது ஒதுங்கி விட்டனர்.

இவர்களோ அகிம்சை, சனநாயகம், என்னும் போர்வையில் தன்னலத்தை மறைத்துக் கொண்டு, தமிழினத்தை அழிக்கும் அரச படைக்கு உதவுவதோடு, தமிழினத்தின் வீரமறவர்களைப் பயங்கரவாதிகள் எனப் பழித்தும் வருகின்றனர்.

எதிரிகளைவிடத் துரோகிகள் ஆபத்தானவர்கள் என்பது உணரப்பட்டு விட்டது. கொலையில்

கொடியாரை வேந்து ஒறுக்க வேண்டும் என்பதும், அது பைங்கூழி களை கட்டலுக்கு நேர் என்பதும் வள்ளுவர் கருத்து. ஆனால் அப்படிச் செய்யாமல் அவர்களையும் வழிக்குக் கொண்டு வருவது பண்புடைமையாகும்.

இந்திய சுதந்திரப் போரை எதிர்த்துத் துரோகம் செய்தவர்களும் இருந்தார்கள். சேர் சி.பி இராமசாமி என்னும் மேதை கேரளத்தைத் தனியரசாக்க முயற்சித் தார்.

ஆர்.கே. சண்முகம் செட்டியார், ஜோன் மேதாய் போன்ற பொருளாதார மேதைகள் சுதந்திரப் போரை எதிர்த்து ஆங்கில அரசுக்கு ஆதரவளித்தனர். இங்ஙனமே சமஸ்தானங்கள் சிலவும், செல்வாக்குள்ள சிலரும் இடையூறு செய்தனர். ஆனால் சுதந்திர இந்தியாவின் முதல் பிரதமரே, பண்பாட்டின் மேரு, இவர்களைப் பழிவாங்கவில்லை. மாறாக இவர்களை அமைச்சர் போன்ற உயர் பதவிகளில் அமர்த்தி இவர்களின் ஆற்றலை நாட்டின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படுத்தினார். இது பண்பாடு மாத்திரமல்ல, விவேகமான செயலு மாகும்.

உலகத் தமிழினத்தின் வேண்டுகோள்

இத்தகைய பண்பாட்டினையும் விவேகத்தினையும் விடுதலைப் புலிகள் தம் நீண்ட அறிக்கையொன்றின் மூலம் வெளிப்படுத்தினர்; இயக்கங்களைத் தம் மோடு இணையுமாறும் வேண்டினர்.

அரசு இவர்களை மன்னித்து, பேரினவாதத்தின் நலனைக் காத்துத் தமிழினத்தை அழிக்க இவர்களைப் பயன்படுத்துகிறது. இந்தச் சூது இவர்களுக்கு இன்னமும் புரியாததல்ல.

அரசின் மன்னிப்பையேற்று, அரசிடம் சரண்புகுந்து, தமிழினத்தையே அழித்தவர்கள், தமிழினத்தின் நலன் கருதி, விடுதலைப் புலிகளின் அழைப்பையேற்பது, பண்பாடு மட்டுமல்ல, விவேகமான செயலுமாகும். இவர்களது ஆற்றல் இனிமேலாவது தமிழினத்துக்குப் பயன்பட வேண்டும் என்பதே உலகத் தமிழினத்தின் வேண்டுகோளாகும்.

விடுதலைப்புலிகள் மூலமே விடுதலை

எழுத் தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகப் புலிகள் நடத்தும் போராட்டத்தின் மூலமே ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களும் விடுதலை பெற்றுமிடியுமென்பதும், அதற்குள் ஏனைய சிறுபான்மையினர் விவேகத்தோடு கூடிய தம் ஒத்துழைப்பை வழங்க வேண்டுமென்பதும்,

இயக்கங்களாகப் பிளவுபட்டு அரசுக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கித் தமிழினத்துக்குத் துரோகம் செய்வோர், விடுதலைப் புலிகளின் அழைப்பையேற்றுத் தம்மாலான ஒத்துழைப்பைத் தமிழனத்தின் நலன் கருதி வழங்க வேண்டும் என்பதும் இந்நாலின் முடிவாகச் சுருக்கமாக இந்நாலில் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்த ஆட்சி அமைவதற்கு முன்னுள்ள 17 ஆண்டுளில் டு.என்.பி ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற கொடுமை களை நாடறியும். சுதந்திரமடைந்த பின் மாறி மாறி ஆட்சிபுரிந்த அரசுகள் செய்த அநீதிகளையும் நாடு நன்கறியும்.

இந்த அரசுகள், தமிழினத்துக்கு மாத்திரமல்ல, அடித்தளத்துச் சிங்கள மக்களுக்கும் கூட நன்மை புரியவில்லை.

ஆட்சியிலிருக்கும் நீங்கள் தமிழினத்தின் மேல் வர்க்கம் நடுத்தர வர்க்கத்தை அறிந்திருக்கிறீர்களே தவிர, மண்ணின் மைந்தர்களான தமிழனத்தின் இந்த அடித் தளத்தை இதுவரை காலமும் அறிந்திருக்கவில்லை.

புத்திஜீவிகளான மற்றவர்களும் சிங்களப் பொது மக்களும் இந்த மண்ணின் மைந்தர்களான அடித்தள மக்களோடு பழகும் வாய்ப்பைப் பெறவில்லை.

பிரித்தானும் சோசலிசவாதிகள்

ஆண்ட ஆங்கிலேயர் மாத்திரமல்ல, நமது மேல்தட்டு அரசியல்வாதிகளும் அடித்தளத்தைச் சேர்ந்த இரு இனங்களையும் பிரித்தே வைத்திருந்தனர்.

யூன்பி என்றால் முதலாளித்துவவாதிகள் என்றும், ஏனையோர் சோசலிசவாதிகள் என்றும் காட்டப்படுள்ளனர். உண்மையில் அவர்கள் முதலாளித்துவப் பேரின வாதிகள். இவர்கள் சோசலிசப் பேரினவாதிகள் என்பதைத் தமிழினம் நன்கு உணர்ந்துவிட்டது.

கடந்த யூன்பியின் இறுதிப் பத்து ஆண்டு ஆட்சிக் காலத்தில், ஒவ்வொன்றும் 300 கிலோ நிறையடைய 30,000 குண்டுகள் வட கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களின் தலைகள் மீது போடப்பட்டுள்ளன. இது புள்ளி விவரம். இத்தகைய கொடுரங்களில் இருந்து விடுதலை பெறவிரும்பிய தமிழ் மக்கள், சந்திரிகா அம்மையாரை ஆதரித்தனர்.

சில முக்கியமான காரணங்களுக்காக அம்மையாரின் வருகையை இவர்கள் ஆதரித்தனர். அம்மையாரின் தாய் வழி தந்தை வழியாகிய இரு வழியிலும் உள்ள அரசியல் பின்னணி, அரசியல் அறிவு, அம்மையாரின் புரட்சித் திருமணமும் குடும்ப வாழ்வில் ஏற்பட்ட சோக-

முடிவுகளும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, அம்மையார் ஒரு பெண்மணி என்பன அந்தக் காரணங்கள்.

இந்தக் கணிப்புகளெல்லாம் தவறென்பதை, அம்மையார் தம் ஆட்சிக் காலத்தில் தெளிவாக நிறுபித்து விட்டார்.

வீரத் தலைவர் பிரபாகரன்

மனிதன் மறக்கும் இயல்புடையவன்; மன்னிக்கும் சுபாவம் உடையவன். ஆனால் சிலவற்றை அவன் நினைத்தாலும் மறக்கவோ மன்னிக்கவோ முடிவு தில்லை.

அம்மையார் ஈழத் தமிழனத்தைப் பற்றியும், அதன் விடுதலைக்காகப் போராடும் வீரத் தியாகிகளைப் பற்றியும், தலைவர் பிரபாகரனைப் பற்றியும் நாவினாற் சுட்ட வடுக்கள், புத்த தர்மத்திற்கோ, அரசியல் நாகரிகத்துக்கோ, பெண்மைக்கோ ஏற்றவையல்ல.

அரசு, தமிழினத்தை அழிக்க ஆயுதம் எடுத்தது; தமிழினம் தற்காப்புக்காக ஆயுதம் எடுக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

அம்மையாரின் ஆட்சிக் காலத்தில் நடைபெற்ற அந்திகளுள், தமிழ்ப் பெண்களின் கற்பைப் பறித்து மானபங்கப்படுத்தியதற்கும் நடந்த கொலைகளுக்கும் அம்மையார் பதில் சொல்லித்தான் ஆகவேண்டும்.

சர்வ வலிமை படைத்த ஜனாதிபதிப் பதவி, தற்செயலாக வந்து வாய்த்தது. ஆங்கிலேயரின் கொடுமையைச் சகித்து 27 ஆண்டுகள் தனிமைச் சிறையில் வாடிய போதும் விடுதலை வேட்கை குன்றாது, தன் இனத்துக்கு, தன் நாட்டுக்கு விடுதலை பெற்றுத் தந்த ஒரு மகான், ஒரு

3 ஆண்டு காலம் ஜனாதிபதிப் பதவி வகித்துவிட்டு ஒதுங்கிக் கொண்டதைப் பார்க்கின்றோம்.

தன்னை வெறுத்த ஆங்கிலேயரையும் அனைத்து ஆட்சி நடத்தியதைக் கண்டோம்.

பண்பாடு என்றால் என்ன என்பதைத் தென்னாபிரிக்கா விடம் இருந்து தெரிந்து கொள்வோம்.

பதவி மோகத்தில் சந்திரிகா

சிறுபான்மையினரின் பிரச்சனை இது என்பதும், அதற்குத் தீர்வு இது என்பதும் நன்கு தெரிந்த அம்மையார், தன் அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திச் செயற்படாததற்குக் காரணம் என்ன? பேரினவாதமும் பதவி மோகமும்தான்.

இலங்கைத் தமிழர் இந்த நாட்டுக்கு அந்நியர், வந்தேறுகுடிகள் எனப் பேச வைத்ததும் இந்தப் பேரின வாதமும் பதவி மோகமும்தான். இந்த இறுதிக் கட்டத் திலேயாவது தன்னலத்தையும் பதவி மோகத்தையும் எறிந்து விட்டு, விடுதலை வீரர்களின் தலைமையை ஏற்றுக் கொள்ள அரசும் இந்த இயக்கங்களும் முன்வர வேண்டும்.

இலங்கை அகதிகள் ஒரு முறை காஞ்சி மடத்துக்குச் சென்று மறைந்த காஞ்சி முனிவரிடம் தங்கள் துண்பங்களைக் கூறி அழுது, தமக்கு இந்தக் கதி நேர்ந்தாலும் தம் தலைவனைக் காப்பாற்ற வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டபோது, யார் அந்தத் தலைவன் என முனிவர் வினாவ, அவர்கள் அந்தத் தலைவனின் பெயரை உரக்கக் கூறினார்கள்.

அதனைக் கேட்ட முனிவர், “அவன் நம்ம பையன், காளிபக்தன், அவதாரம். அவனுக்கு ஒன்றும் வராது” என்று அருளிச் செய்தார்.

பிரபாகரனின் தலைமையை ஏற்ற தமிழினம்

இதில் பொதுவாகக் கிடக்கும் உண்மையை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்த ஆட்சியின் ஆரம்பத் தில் ஓர் அமைச்சர் இனங்களுக்கிடையில் நல்லுறவை வளர்க்கக் கருத்தரங்கு ஒன்றைக் கூட்டினார். அதில் இவனும் கலந்து கொண்டான், மொழி பெயர்ப்போடு கூடிய இரு மொழிகளிலும் கருத்தரங்கு நடத்தப்பட்டது.

அங்கு உரையாற்றிய இஸ்லாமிய நண்பர், தமிழர் களுக்கு இன்று தலைமையில்லை என்று விளக்கிப் பேசினார். இவன் பின்னர் மூவினமக்களும் அமைச்சரும் குழுமி இருந்த அந்த அவையில் “எந்தத் தமிழினம் ஒரு காலத்தில் சேர் பொன் இராமநாதன், அருணாசலம் போன்றோரைத் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டதோ, அதே இனம் தான் அடுத்த காலக்கட்டத்தில் ஐ.ஐ பொன்னம்பலத்தை முடி கூட்டி மன்னானாக ஏற்றுக் கொண்டது. அடுத்த காலக்கட்டத்தில் தந்தை செல்வாவையும் பின்னர் தளபதி அமிர்தலிங்கத்தையும் ஏற்றுக் கொண்டது.

எந்த இனம் இவர்களை எல்லாம் தலைவர்களாக ஏற்றுக் கொண்டதோ, அதே தமிழினம்தான், இன்று பிரபாகரனின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஈழத் தமிழர் மாத்திரமல்ல, உலகத் தமிழினமே பிரபாகரன் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

நூறுவீத மக்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள் என்று நான் கூறவில்லை.

தர்மத்தைச் சொன்ன போதி மாதவனையோ, யேசு பெருமானையோ, நபியையோ உலகம் முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டதுண்டா? அகிம்சைவாதி காந்தியை ஏற்றதா?

உலகத் தமிழினத்தின் தலைவன் பிரபாகரனே

ஆதலால் இன்று தமிழினத்துக்குத் தலைமை இல்லை என்பது தவறு. உலகத் தமிழனுக்கே பிரபாகரன் தான் தலைவன்.” இவனின் இந்தக் கூற்றைக் கேட்டு அங்கு வீற்றிருந்த தமிழர்கள் அதிர்ந்து போனார்கள்.

இச்சும் பேசிப் பழகிய கூட்டத்திற்கு இவன் உரை அதிர்ச்சி தந்ததில் வியப்பில்லை யல்லவா?

எனவே, விடுதலைப் போராளிகளின் தலைமையை ஏற்க முடியாவிட்டால், எதிர்க்காது விடுவது இயக்கங்களின் கடமையாகும்.

போர்க்களத்தில் நின்று அறங்கூறிய தமிழ்ச் சான்றோரின் கூற்றுக்களைப் புறக்கணித்து மூவேந்தரும் தம்மையும் அழித்துத் தமிழினத்தையும் அடிமைப் படுத்தினர். இதற்குப் புறநானூறு சான்று.

இன்று பிரபாகரனின் தலைமையைப் புறக்கணித்தால் ஈழத்தமிழினம் மாத்திரமல்ல, ஏனைய சிறுபான்மையினமும் மீளா அடிமைகளாகிவிடும். பிரபாகரனின் தலைமையில் மூவினமும், சிங்கள இனமும் சிறப்படைவர் என்பது உறுதி.

நிறைவாக,

விடுதலைப்புவிகஞ்கோர் வேண்டுகோள்!

ஓ! வீரர்களே! தியாகத்தினாலும் வீரத்தினாலும் உலகத்தையே தலை நிமிர்ந்து வாழ வைத்து விட்டர்கள்.

ஆனால் உங்களை நோக்கி உங்கள் எதிரிகள் வீசும் எறிகணைகளுக்கு நீங்கள் பதில் கூறித்தான் ஆக வேண்டும். தர்ம யுத்தம் புரிந்த அறத்தின் நாயகனான இராமனும், தான் இலங்கையில் புரிந்த படுகொலை களுக்காகப் பிரமகத்தி தோசத்தினால் பீடிக்கப்பட்டான். அதற்குக் கழுவாயாகத் தனுஷ் கோடியில் சிவனை வழிபடக் கோயில் எழுப்பி வழிபட்டான். அதுவே இராமன் வணங்கிய ஈஸ்வரன், இராமேஸ்வரம்.

எதிரிகள், தம் குற்றங்காணாது ஏதிலார் குற்றமே காண்பர். பேரினவாதத் தலைமையும் இஸ்லாமியத் தலைமையும் உங்கள் மீது சில பழிகளைச் சுமத்தியுள்ளன.

இன்னா செய்தார்க்கும் இனியவை செய்க

ஆனால் சில சிங்களப் பொதுமக்களும், இஸ்லாமியப் பொதுமக்களும் உங்களைப் போற்றுவதை அறிவீர்கள்.

யாழ் முஸ்லிம்கள் தனித்துவமானவர்கள். இலங்கை வாழ் ஏனைய இஸ்லாமியரிலிருந்தும் வித்தியாசமானவர்கள்.

போர்க்களத்தில் வீரத்தை மெய்ப்பித்த நீங்கள், போர்க்கைதிகளிடம் ஈரத்தையும் மெய்ப்பித்தீர்கள்.

இன்னா செய்தாரை நாம் தகுதியால் வெல்ல வேண்டும். விடுதலைப் புலிகளின் அடக்கமான பேச்சு ஆயிரம் பெறும். உண்மையோ, பொய்யோ நம் மீது பூசப்பட்ட மாசை நீக்குவது நம் கடமை.

உரிமை கொடுத்து விட்டால் தம்மை மிஞ்சி விடுவார்கள், தம்மை அடக்கி விடுவார்கள் என்னும்

உள்ளார்ந்த அச்சம் சிங்களவருக்கு இலங்கைத் தமிழர் மீது உண்டு. அதுபோலவே இஸ்லாமியரும் தமிழினத் தின் பேரினவாதமென ஒன்றைக் கற்பித்துக் கொண்டு அஞ்சகின்றனர்.

சுகோதர இயக்கங்களிடம் நம்பிக்கை ஏற்படுத்துக

இந்திய வம்சாவளியினது கடந்த கால அனுபவங்கள் சில கசப்பானவையே.

சுகோதர இயக்கங்களும் தம் உயிருக்கு அஞ்சியே ஆயுதம் வைத்திருக்கவும் அரசைச் சரணடையவும் நேர்ந்தது. இவற்றையெல்லாம் சிந்தித்து, இவர்கள் உள்ளத்தில் நம்பிக்கை ஏற்படுத்தும் தலையாய கடமை விடுதலைப் புவிகளுக்குண்டு. நம் முன்னோர் விட்ட வரலாற்றுத் தவறுகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் விலை கொடுத்து வருகிறீர்கள்; நீங்கள் சிந்திய இரத்தம் வீண் போகாது; போகக் கூடாது.

நீங்கள் தோற்றால், அது உங்களுடைய தோல்வி மாத்திரமல்ல, ஈழத் தமிழனத்தின் தோல்வி மாத்திரமல்ல. ஈழச் சிறுபான்மை இனத்தின் தோல்வி மாத்திரமல்ல, உலகத் தமிழினத்தின் தோல்வியாகும். இதனை ஏனைய இயக்கங்களும் சிறுபான்மை இனங்களும் புரிந்து கொள்ளவேண்டும்.

இவனுடைய ஆய்வின் நிறைவு, சிங்கள இனமும் தமிழினமும் ஒன்றானாலும், இனி ஒன்றாகும் சாத்தியமில்லை. இரு இனப் பொதுமக்கள் ஒன்றானாலும் பேரினவாதத் தலைமை இதனை ஒருபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளப் போவதில்லை.

இங்கனமே இஸ்லாமியத் தலைமையும் பதவி மோகங் கருதி இஸ்லாமியர்களைப் பிரிக்கவே முனை

கின்றது. இதற்காகப் போலியான பொய்யான காரணங்களை அது முன்வைக்கின்றது.

இஸ்லாம் விடுக்கும் சவால்

சிங்களவர்களுக்கு முன்பே இந்த நாட்டில் குடியேறிய வர் தமது முன்னோராகிய ஆதம் என்று கூட அது வாதிக்கிறது.

மதவுணர்வோடு சிந்திக்கும் இஸ்லாம் உலகத்துக்கே ஆபத்தான ஒரு சவாலாகும். ஏ அல்லாவே என்று தொழுகை நடத்திய கரங்களில் வாளேந்தி மகுதியையே போர்ப் பாசறையாக்கத் தயங்காத இஸ்லாம், தான் புகுந்த நாடுகளிலெல்லாம் பிரிவினையை வளர்த்திருக்கிறது.

இதற்குப் பாகிஸ்தானும் பங்களாதேசமும் சமீபத்திய உதாரணங்களாகும்.

கிழக்கிலங்கையை இஸ்லாமியரின் பாரம்பரியத் தாயகம் என்று கூற அவர்கள் தயங்கவில்லை.

தமிழ் இனத்தைத் தலையாட்டிக் காட்டிக் கொடுக்கும் காக்கை வன்னியர் போல, இச்சகம் பேசும் கற்றோர் கூட்டமும் நம்மிடம் இருக்கிறது.

இந்திய வம்சாவளியினர் தமிழரென ஒன்றானாலும் அதன் தலைமைகள், பதவி மோகத்தால் இனங்கள் இனைவதைத் தடை போட்டுத் தடுத்துக் கொண்டே யிருக்கின்றன.

இயக்கப் போராளிகளின் தலைவர்களும் பதவி ருசிகண்ட காரணத்தால் போராளிகள் இனைவதைத் தடை செய்யத் தயங்கார். ஆகவே இத்தனை பிரச்சனைகளுக்கும் முகங்கொடுத்து வெற்றி கொள்ளத் தியாகமும் வீரமும் அரசியற் சாணக்கியமும் முதற்தேவையாகும்.

இத்தடைகளையெல்லாம் விடுதலைப் போராளிகள் தம் வீரத்தாலும் தியாகத்தாலும் அரசியற் சாணக்கியத் தாலும், பண்பாட்டினாலும் வென்று, தமிழ் இனத்தின் விடுதலையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதோடு, புதியதோர் தமிழினத்தைத் தோற்றுவிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உடையவர்களாகவுமிருக்கின்றனர்.

இன்னும் வேண்டும் தியாகம்

இவற்றையெல்லாம் திறம்படச் செய்து முடிப்பதற்கு, இன்று இலங்கையில் பல இன்னல்களுக்கிடையிலும் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழரும், புலம் பெயர்ந்துள்ள தமிழரும், இன்னும் பல தியாகங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கும்.

போராளிகள் நின்று போராடும் தளம் இவர்களான படியால், இவர்களின் உறுதியும் தியாகமுமே தமிழினத்தின் வெற்றிக்கு அஸ்திவாரமாகும்.

தென்னிந்தியத் தலைவர்களும் பத்திரிகைகளும் அடிக்கடி திசைமாறியபோதும் தென்னிந்தியப் பொது மக்கள் ஈழத்தமிழரின் விடுதலைக்குப் பெரும் உதவி புரிந்து வருகின்றனர்.

ஆழத்தமிழினத்தின் விடுதலை உலகத் தமிழினத்தின் விடுதலையாகும் என்பதை உலகம் விரைந்து காணத்தான் போகின்றது.

வாழ்க தமிழ்! வாழ்க தமிழினம்!

வித்துவான் வேலனின் வெளிவந்த நூல்கள்

- 1) மொழிப்பிரச்சினையா? இனவெறியா?
- 2) ஈழத்து யோகசவாமிகள் ஏற்றிய ஞான விளக்கு.
- 3) காரைரக்கால் அம்மையாளின் வாழ்வும் வாக்கும்.
- 4) யாழ்ப்பாணத்துச் சமையல்.
- 5) வருக! தமிழர் பொற்காலம் (கவிதை)

வெளிவர இருக்கும் நூல்கள்

- 1) கண்ணகி சிந்தாத கண்ணீர்.
- 2) தேம்சில் வீசிய தென்றல்.
- 3) எனது காமத்துப்பால்.
- 4) இந்தியா உள்ளும் புறமும்.
- 5) எனது போராட்டங்களும் தோல்விகளும்.

■ ■ ■

வித்துவான் க.ந.வேலன்

வித்துவான் க.ந.வேலன் என்று இலங்கையிலும்
தமிழ்நாட்டிலும் அறியப்படும் கதிர் காமர் நல்லதம்பி
இரத்தினவேல் அவர்கள், சிறந்த சிந்தனையாளன்.
ஆன்றவிந்தடங்கிய அறிவாளி; கவியுளம் கண்டு
இலக்கியம் உவக்கும் கருத்தாளி; புகழ் பூத்த பேச்சாளன்;
இலக்கியப் பேச்சை அரசியல் அரங்கில் அறிமுகப்படுத்திய
அரசியல்வாதி. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின்
வித்துவான் பட்டமும், பி.ஓ.எல். பட்டமும், அமெரிக்கப்
பல்கலைக் கழகத்தின் முனைவர் என்ற டொக்டர் பட்டமும்
பெற்ற வேலன் அவர்கள், தொழிலால் ஆசிரியனாய்,
மூச்சால் இலக்கியப் பித்தனாய், செயலால் அரசியல்வாதியாய்,
உணர்ச்சியால் ஆத்மீகனாய் உயர்ந்தவர்.
ஈழத்துப் புலமைக்கு அவர் ஓர் எடுத்துக்காட்டு;
ஈழத்தமிழ் மறப்பண்புக்கு அவர் ஓர் உதாரணம்;
தனித் தமிழ் ஈழமே இலங்கையின் இனப்பிரச்சனைக்கு
முடிவான தீர்வு என்று மனதார நம்பும்
வித்துவான் வேலன் அவர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்தபோது
இயற்றிய “சிவயோக சுவாமிகள் ஏற்றிய ஞானவிளக்கு” நூல்
தனித்துவமான ஞானத்தமிழ் இலக்கியம்.